

ביטאון עמotta הברית הגדולה

גילויון מיוחד

40 שנים

למלחמת ששת הימים
ולאחדות של ירושלים
בעקבות לוחמים עמ' 27

ראיון מיוחד

שר הביטחון עمير פרץ:
"אני מחבק את בני"
המשפחות השכולות" עמ' 5

פתרונות שכאלה

- 3 לאפשר את חידוש התרבותית באתר המורשת וההנצחה – אברהם לוי, תחת ניצב בדים, י"ר עמותת "הគותות היירוקות".
- 3 54 שנים של הגנה על המדינה - חסין פארס, ניצב, מפקד משמר הגבול.
- 4 משפחה שכאת - אלון שפי, נציג המשפחות השכלות.
- 5 ריאון עם שר הביטחון - אלון שפי.
- 8 רק שיקום ללא תלות - רב סמל דוד סיידור.
- 9 יلد מחונן שאצה לו הדרכ - ד"ר אורן כהן על בנו, מפקח ניצן כהן הי"ד.
- 10 נופש מיוחד במינו - רב פקד יוסי שגיא; באתי לחזק יצאת מוחזק - רב סמל בכיר מיכאל בנעימן; הורים שוכלים נפנחים בקרואטיה - מזל כוכבי; טויל לאלמנות מג"ב - ניצב משנה (גמ') אלכס זלקוביץ.
- 12 תנופת העשייה נשכחת - אבי גיטל.
- 14 לזרם של המייסדים והפעלים - אבי גיטל.
- 15 וזהת לאות הוקרה והערכה - אבי גיטל.
- 16 לזכרו של יוסף שיין ז"ל - האש שהעמים על כתפיו האיתנות עוד ועוד - יair גבאי; לב ענק - שנדם - ניצב (גמ') צבי בר.
- 18 קורים דברים - מהנעשה באתר ההנצחה ובית מורשת מג"ב - ד"ר טל משבג.
- 22 המרכיבים - יחידת העילית - סגן ניצב (גמ') חיים אבחצירה.
- 24 מפגש עצוב ושמחו - משה מזרחי; זיכרונות - ללא חשמל וטלפון - יעקב פילוס.
- 25 משמר הגבול שלו - הנמלאי יוסי.
- 27 מ"הקו העירוני" אל "העיר שחוכרה לה ייחדיו" - ד"ר טל משבג.
- 30 מרכיב'ש במג'ב לרוב הכותל.
- 31 רקzin ההתחשה שלא hottש - אbei גיטל.
- 34 מה עושים מג'בניקים בחולות ראשון לציון? - דוד עדן.
- 36 החינוך במג'ב - סגן ניצב אילנה זהור.
- 38 כותבים לנו - מכתבים למערכת.

עמותת "הគותות היירוקות" מקיימת מפגשים מרוגשים של לוחמים מפלגות מג"ב לדורותיהם. המיליטים שאומרים וכותבים הלוחמים הללו הם בעברנו נכס שלא יסולא בפז, יש לרשום אותן באירועות של זבח בספר תולדות העם והמדינה לקוראים שלום,

אני מוכחה להתודות כי מכל החומרים שקיבלת לערכיה לנילוון זה אני נהנה במיוחד ל לקרוא על המפגשים של מילוגות מג"ב השונות לדורותיהם. למורת השפה המהוסת של מרכבת המשתתפים במפגשים אלה, הבאים להעלות את זכרונותיהם על הכתב הם מצלחים לבטא את חוויותיהם מתפקיד השירות בחיל המạoר הזה באופן בלתי אמצעי ומctror לעתים. עם זאת דמיון ניתן לשימוש את הדיבהתופוציות, קולות הירוי וכקדות הקרב, להריך את זעמתם של הלוחמים ואפיו לחשוש את האדרנילן הנוגש בדמן שלר, גם אם לא הייתה שם איהם.

כל המהקרים ההיסטוריהים לטוניים, כל הספרים שנכתבו בידי שכיר עט למיניהם, ותלי התלים של כתבות כאלה ואחרות שמתפרסמות מדי פעם עם עדי עיתונאים שוחרי סנסציות, אינם מצליחים להעביר טוב יותר את פירוש המושגים "מורשת קרב" ו"אbatch מולחת", כפי שעושים להחמי משמר הגבול במילויים שלהם. המילים שאומרים וכותבים הלוחמים הללו בידיהם רוטטות, בלבד גואה וביענים דומות, הן בעברנו נכס שלא יסולא בפז, יש לרשום אותן באירועות של זבח בספר תולדות העם והמדינה.

ד"ר עודד ניב, עורך

הפקה: "ניב - אותיות" טל': 03-5490439
עריכה לשונית: רונית רהב ואלה עומר
עיצוב: סטודיו פונגל רעננה
הדפסה: דפוס נסטליס
מערכת: אברהם לוי, ד"ר טל משבג, יוסי
שגיא, מזל כוכבי, אbei גיטל, אלון שפי, אורי
קרואסר, אסף ביבנובסקי

ביטאון עמותת "הគותות היירוקות"
בית המורשת וההנצחה של משמר הגבול
(מצומת משמר הגבול)
גילון מס' 3 מאי 2007 סיוון תשס"ז
כתובת: ת"ד 1758 פרדס חנה 37000
טל/fax: 04-6355749

**הគותות
היירוקות**

לאפשר את חידוש הപועלות באתר המורשת והניצחה

זהוי תקוותו של י"ר עמותת "הគנות הירוקות", אברהם לוי. פעילות העמותה נעצרה באחרונה עקב הייעדר נהלי עבודה קבועים בין המשטרה לעמותת "הគנות הירוקות". אני מקווה שבסנה הבאה עלינו לטובga נצלח למלא את כל המשימות שהצבנו לעצמנו, ונגישים את החלום של הקמת אתר הנצחה בצורה מושלמת".

לחברי העמותה היקרים,

השנה שחלפה עברה, לצער, מכלי שהצלחנו למלא את כל הบทוחתינו לחברים. חשבנו להעלות את קרכנו של בית המורשת, שהוא צר מלHIGH את הנדרש – בוגדלו, בארכון המכוחש שלא קרב ערו ונגידים, וכן בהיכל השמות שאין בו מספיק מקום להנציאת אפיקו אחד החללים הנוכחים. הקכנו ככיסים לבניית אגף חדש, מחוץ לבניין המקורי, אשר יהווה אחריו יותר להנצחת הנופלים. לצער, הדבר נמנע מתנו עקב הייעדר נהלי עבודה שאין מספק שמנדר שיחזור את היחסים בין המשטרה לעמותה. הסתבר שאנו מספק שמנדר שיחזור את היחסים בין המשטרה לעמותה. וכן, ביום בהיר אחד, מרבית הפעלויות של העמותה עצרה מילכת. הנהלת העמותה טיפולה בשושא באמצעות מפגשים עם צוות המוחלקה המשפטית של המשטרה, ואולם אף על פי שהתרברר לציג המשטרה כי מבנה האתר הוא רכוש משטרתי לא נמצא עד היום פתרון לסייע. אנו מצדנו לחיצם להביא את הנושא לידי סיכון בהקדם, כדי לאפשר לנו את חידוש הפעילותות באתר המורשת והניצחה.

אחד הדברים הראשונים שנאנו חיברים לבצע הוא להזכיר את פינת ההנצחה ממוקמה הנוכחית, لأنך הנצחה חדש אשר יהולם את זכר חלינו – יקרים. הcessים למליל המשימה כבר נמצאים בידי העמותה, ובקצץ החדש כולים הסכומים הנדרשים.

בחודשים האחרונים התחלנו לעורק מפגשים של אנשים ייחודיים הגובל לשעבר. עד עתה התקיימו שבי מפגשים – של שוטרי חובה מהזור כי טירונים וסגל גיס מאי 1964, וכן מפגש חלקי של פלוגה ד' מתקופת השירות בבית שאן. בקרוב יערוך יזכירות ייצאי כלונה ו' לדמותה. נוכחנו לעתה שהמכנסים הללו, שביהם מעליים זיכרונות מה עבר, שחובים לשיפור הרוגנותם של החברים וללבושים. כן החלטנו לעורק לעתים סיורים ברחבי הארץ, מתחור כוונה לרכיבים לעמותה ולמורשת שלמר הגובל. בשנה החולפת ערכנו נספונים להווים השcols, לאלהנות ולנכדים, בארץ ובחו"ל. תחושת ה"ביחד" של אותם אנשים מוקהה ממשהו את הכאב היומיומי. נזהה ליש שיש חשיבות רבה למפגשים האלה, ויש בכוונתו להמשיכם גם בשנה זו.

לאחרונה הנצחה באתר המורשת והניצחה שנחברים שתרמו רכובות להקמתה ולתקופודה המוצלח של העמותה. ב-1 בمارس קיימו טקס לחרנו יוסף שיין ז"ל, בעבר י"ר ארגן המועצות האזריות בכל הארץ, ומילולו בנאמנות ובהתמדת את משמר הנבל מים הקמתה. העליתנו גם קווים לחרנו של נבrial (גבוי) וקסברג ז"ל, חבר הנהלת העמותה וממייסדייה, שהיה ממונה על נושא הרוחה במשר עשר שנים. פעלתו של גבי בשטח הרוחה זוכה לכל חברי העמותה ולמשפחות השcols.

מצחתי לנכון לברך את חבר העמותה ניצב בדיםוס יצחק אהרוןוביץ, בעבר מפקד משמר הנבל, על בחרותו לשר במשרד ירושלים. אני מודה גם ליצב חסין פארס, עם סיום תפקידו, על שיתוף הפעולה במשרennis ורכות, וכאהל לו הצלחה בהמשך.

אני מברך את כל חברי העמותה ומকווה שבסנה הבאה עלינו לטובga נצלח למלא את כל המשימות שהצבנו לעצמנו, ונגישים את החלום של הקמת אתר הנצחה בצורה מושלמת.

아버ם לוי

י"ר עמותת "הគנות הירוקות"

54 שנים של הגנה על המדינה

לא מכך ציינו 54 שנים להקמתו של משמר הגבול, חיל שבסמלה שנקרא התקדם והפך לחיל מCKER ומאומן, חיל העוסק במשימות של ביטחון פנים, ומגן על גבולות המדינה כנגד איומים חכניים שלא פסקו

לוחמי הערך וההוויה, חברים עמותת "הគנות הירוקות",

אני מתכבד להעיר את ברכתך וברכת סגל הפיקוד הבכיר של משמר הגבול לכיטאון העמותה ולציון 40 שנה לאיחוד ירושלים.

לא מכך ציינו 54 שנים להקמתו של משמר הגבול, חיל שבסמלה של שנותיו התקדם והפך לחיל מCKER ומאומן, חיל העוסק במשימות של ביטחון פנים, ומגן על גבולות המדינה כנגד איומים חכניים שלא פסקו.

גם השנה נדרש מ"ב למלא יכולותיו, בעט שפרצה מלחמת לבנון השנייה. לחומם מג"ב ומתקדמי מילוא מילוא תפקיד שוכב בשעה הכוללת, למען הביטחון והגנה על שלום התושבים בצפון. כוחות מג"ב היו הראשונים להגיע לכל אירעון, וככלו באמץ ובמקצועיות, תוך סיכון עצמוני. פעילותם של השוטרים תרמה ורכות להעלאת תחושת הביטחון בקרב אזרחי הצפון.

בימים אלו אנו מצינים 40 שנה לאיחודה של ירושלים. 40 שנה ללא גדרות תיל, ללא שדות מוקשים ולאויבי הירק אש מבין חרכי הירק של חומותיה ומנדליה של העיר. מעיר ח齊ה ומאותות הייתה ירושלים המאוחדת, הבנוה לתלפיות, לכרכר סואן ושוקק והוא שבחה לתפארתה. עם זאת, 40 שנה חלפו ועדין נדרשים לחומם מג"ב לעמד על משמרתה ולהיאבק ללא הרף לשמרית ביטחונה. ירושלים עתה מונגת יותר מעתידי; היא מוגנת בעמידתם חסרת הפשות של שוטרי מג"ב בębולה, העומדים בחומת האהבה של עם ישראל לדורותיו ולתפוצותיו.

ברצוני לברך את עמותת "הគנות הירוקות" ואת העומד בראשה שת ניצב (גמ') אברם לוי, על פועלם ועל המשך עמידתם על משמר המורשת והזיכרון ההיסטורי של ירושלים למען הדורות הבאים.

כמו אז גם היום נמשיך למלא את תפקידינו, כפי שכח הנכיא: "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, כל היום וכל הלילה".

חסין פארס, ניצב מפקד משמר הנבל

הurret המערכת: דבריו של ניצב חסין פארס נכתבו זkid מה לפניו מינוי החדש. אנו מודים למפקד משמר הנבל היוצא על שנים של שירות בעליה פורה. לא נשכח את התמיכה שגילתה ביחסו לעמותת "הគנות הירוקות". אם מצליחים לו הצלחה הרבה בתפקידו החדש. את מפקד משמר הגבול הבהיר, ניצב ישראל יצחק, אנו מברכים ברכת הצלחה ומאמינים שישית הפעולה בגין יושר ברוח המורשת של היל.

משפחה שכDOT

"למי בכלל אכפת". אלון שפי

בקיץ הזה לבשת י록 / אלון שפי

בקיץ הזה לבשת י록.
יום אחד עזצת ילזרת, עזצת את הבית...
שלום רעם של גבר קטן,
נשיקה בישנית לאימה,
לחיצת יד אמיצה לאבא,
ושתי נשיקות רטבות לסתاتها...

בקיץ הזה לבשת י록...
נטעתה בין כל הירוקים...
בלילות ללא שינוי, בנסיבות מפרכים,
באיומי היר, בגונגיים...

בקיץ הזה לבשת י록,
משם כמו כל הירוקים...
לוליטר: מתחים אותנו.
מץ הقدורים: מחריש אוזניים.
משמעות: ברגנינו דואקים.
והגענוים...

בקיץ הזה לבשת י록...
ואתה פתאום בא הביתה
הולם עיפות ומואבק כהוגן...
 אנחנו טובלים באבק רגלי,
מוחים דמעה לעיפופור, ומואשרים...

בקיץ הזה לבשת חול לבן...
ニיאו אראון עץ על כתפי הירוקים...
ורגבי אדמה חמימים – קוברים אותנו...

קבוצה של אנשים שהcool בעבורה עמד מלכת...

משפחה שכDOT יקרות, משפחת המורחבת, יום רודף יום.
הנה האביב מגע, הפחים פרוחים בשפעת צבעים על מצבות יקירינו.
וננה כבר הקיץ בפתח, והופך הוא חולף לו, מפנה מקומו לסתיו...
ושוב נושרים העלים ושוב העצים העירומים עומדים מבושים וממתינים לחורף...
והחורף ממטר גשמי, מכסה את האדמה בשטיח ירוק מריה...
השמש זורחת ושוקעת. העננים שטים בשמים. אנשים נחפאים לעמל יומם.
הכל זו, הכל נא, הכל מסביבנו חי, שוקק חיים. העולם רץ קדימה... הלאה... הלאה...
וهرחק מאהור ניצבת לה קבוצה של אנשים שהcool בעבורה עמד מלכת...
כמו איש העומד על הרצף בתחנת הרכבת, מוכת משתחאת ברכבת החולכת על פניו
ברعش גדול, מתרחחת לה ממנו והלאה והוא נשר לעמוד שם, מיוаш וחסר אונים...
יום ועוד يوم, שנה ועוד שנה. חולפות להן שנים הרבה...
העולם כולו חי וסוא, שועט קדימה, כמנגן נוגה.
ורק אותה קבוצת אנשים עומדת ומתכוננת בעולם השוקק,
שלא עצר לרגע להביט בהם חזרה...
למי אכפת בכלל מאותה קבוצת אנשים חלשה, שאין בכוחה לעמוד איתן?
מי יושיט יד לתמוך בקומתם ששחה בן לילה?
ומי ישמע את בכיהם בללות, ברעש המועדונים?
בצחוק המתגלגל בכתי הקפה?

"בואו נחזיק ידים אחד לשני במעגל גדול ואמי' של עמותת 'הcombeTOות הירוקות'. בואו נושיט יד חזקה זה לזה, במעגל גדול של עצמה שננקתה בזכות ולא בחסד, ונדע שאחנו מאוגדים בוגר חם, אהוב, אכפת' ובلت' תלי. נשאכ כוחנו שאזל, מהאחדות של מהמכנה המשותף של בוגר חם, אהוב, אכפת' ובلت' תלי. נשאכ כוחנו שאזל, מהאחדות של מהמכנה המשותף של משפחת השcool בביטנו אנו - בית עמותת הcombeTOות הירוקות של משמר הגבול"

נדמה לאחרונה, כי גם המוסדות האמונים על הושטת היד התומכת והאהבת לאוותה קבוצת אנשים שפופה, חסרת כוחות, גם הם כשלים ממשיתם החשובה והם רצים להם שם קדימה למען השלטון, לא מרכיבים אחר, לא ממלאים את חוכתם הערפית והמוסרית. מכירים את אמון שלוחיהם.

אני קורא לכם אחוי ואחותי, משפחת השcool:
בואו נחזיק ידים אחד לשני במעגל גדול ואמי' של עמותת "הcombeTOות הירוקות".
בואו נושיט יד חזקה זה לזה, במעגל גדול של עצמה שננקתה בזכות ולא בחסד.
ונדע שאחנו יחד, שקרבענו לא לשואו... נדע שאחנו מאוגדים בוגר חם, אהוב, אכפת' ובلت' תלי.
נשאכ כוחנו שאזל, מהאחדות ומהמכנה המשותף של משפחת השcool ביטינו אנו - "בית עמותת הcombeTOות הירוקות של משמר הגבול".
היו חזקיםبني משפחתי היקרים.

אלון שפי

מציג המשפחות השcoolות של משמר הגבול בעמותת "הcombeTOות הירוקות"

"אני מחבק את בני המשפחות השכולות"

"מדינת ישראל חיבת להוציא שהיא תומכת במשפחות". עמיר פרץ
צילום: תקשורת משהב"ט

תשתיות של עצמה חילית כלתי רנליה! אני מדבר גם על השוטף, על פעילות המעטפת שמשמר הגבול מייצר ייחד עם כוחות צה"ל בשטחים. בתנאים מיוחד מואוד קשים.

אני בא בחיל הלה. אני חשוב שמשמר הגבול הוא חיליה קדמית מצא אחד ועוורפית מצד שני - בטור המערך הלחום. צריך להציגו לחיליו על הפעולות המבצעיות שהם מבצעים. על כל פעולה וכעולה! אני חשוב ששיטורי הפעולה בין כוחות משמר הגבול לבין כוחות צה"ל ברגעים הכלי דרמתיים יוצר אפקט של הצלהה. אתה קרוב לדברים, אז אתה ודאי יודע גם לאחרונה היו כמה פעולות חמורות ביותר שמשמר הגבול עשה, בלי שאפרטו אותו. שמשמר הגבול הוא ייחידה יקרה, חשובה, שאין לראות את ביטחון מדינת ישראל בלעדיה.

כשאנחנו שולחים את הילדים שלנו לצבא בתוקף חוק גיס, הם מגיעים לצה"ל ושם, בבקו"ם, הם מגיעים למשמר הגבול, הם במשמר הגבול. מהרגע שבו הם מגיעים למשמר הגבול, הם נגזרים מצה"ל והופכים להיות לוחמים ושותרים תחת המפק"ל ותחת השר לביטחון הפנים. אבל, ברגע שהם חיליה גנרטים או בזמנים הם חזרים לטיפול, לטיפול ממשרד... יש תלונות חריפות מאוד של משפחות שכולות על טיפולם לקוי של אנג' השיקום במינISTRY הביטחון ועל אופן הטיפול בהן. האם יש פיקוח כלשהו, שלקשר ממונה או שלא אנסי לשכתך, על טיב השירות הניתן באגף השיקום למשפחות השכולות?

"מאז שהגעתי לתפקידי כשר הביטחון, אחד הנושאים שאני עוסק בו ←

ומר שר הביטחון עמיר פרץ בשיחה עם אלון שפי, נציג המשפחות השכולות של משמר הגבול בעמותת "הcombeTOOT הירוקות". "מדינת ישראל חייבת להוכיח שהיא אכן תומכת במשפחות. צריך להיות ברור לכל חייל בכואו להילחם למען מדינת ישראל, שם חלילה יאונה לו רע משפחתו לא توفקר לעולם על ידי מוסדות המדינה"

N
אדובי שר הביטחון, אני מודה לך שהוא ל_hatuk ריאון לביטאון "הcombeTOOT הירוקות", ואני שמח שכיבdet אונטם בהצראות כחבר כבוד בעמותה. משמר הגבול, כזרוע של משטרת ישראל, נקרא כפי כל ולא לשוווא: "הצבא של המשטרה והמשטרה של הצבא". משמר הגבול עומד מחוץ למסקנות ועדת זילר ונמצא בלב הקונצטראט בציור הישראלי. מה דעתך על החיל הזה?

איך הייתה רצחה לראות אותו בעמיד?
קודם כל אני חשוב שעם ישראל צריך לדעת שהוא חייב ברובות לחיל זהה. המשימות שהוא מבצע שותה בעניין למבצעים המיוחדים המורתקים ביצור והונעים ביוטר בתולדות כוחות הביטחון. היחידות המיוחדות של משמר הגבול עוסקות במינית טrho, בסיכון פיגועים ובהשתלשות על מפגעים עם יחידות המסתערבים והקלבנדים, וזה מראה שיש

לא מותר על המגע האנושי. עמיר פרץ (צילום: תקשורת משהב"ט)

"שאלת מבחן הכנסה הנעה לשולחני לפניו

חוודשים מספר. הקמתי צוות מיוחד (מה שלא עשו bisher הרבה שנים),

במשרדי הרביה מאוד שנים),

והנחיתי את משרד הביטחון להסכים

להשתתף במחיצת ואת החלק השני ביקשתי

שהואוצר יממן. כרגע זה עומד להחלטת ראש הממשלה, ואני מקווה

שהוא יחולט מהר ועכין הפטור מבחן הכנסה להורים בוגרים, וזה לא צריך להיות כך. אני רוצה להיות

הוודעת שילדים יצא לדרך.

בנוגע להצהרות נוספות,

היו אולי שהתגלגלו לפתחי ואני חייב

לצערו לחת להן תשוכות. לצערי

הרב לא סגרו את העניין

כמו שצער, ולא השאירו

לזה תקציב. אני מניח שהbettichot מתו רצון למשוט אותן, אבל

בפועל לא שלימטו את המהלך ואני בחלטת

הוועדה ייתן את חלקו. קיבלתי את

ה璆ן להשלים אותו. אני

חסר לך במשרד הביטחון המגע האנושי

היוםiom?

"אני רוצה להזכיר לכלם שגם בשום שלב לא מוגדר על המגע האנושי... לפני כמה שעות סיימתי שיחה שעינינה לסיע בгиיס מיליאן זולר להשתתף כך מידית לתינוק בן 11 חודשים. כאשר פועל כשר ביטחון אני מקבל החלטות חברתיות רבות. למשל, קיבלתי החלטה להעביר את ההזמנה של הגיימרים הצעה" ליום מהזמננה הייתה מועדת להיות בחוץ לארץ להזמנה מפעלי תעשיית רכב בנצרת, כי המפעל עומד להיסגר ולפטר הרבה עובדים. אני לא אתן למשול לסגור את גרעיני במג'ון".

באופן מאד מיוחד הוא נשא המשפחות השכלות. אני מוכחה לצין כי בכיריהם שאני עורך בכתי המשפחות השכלות אני נוכח שגם המשפחות זוכה להערכתה מאד גדולה. אבל, אני חשב שככל מקרה אנחנו מוחיכים לשפר את הקשר עם המשפחות. אני רוצה שתדע שהרשונה אף משפחות ערך בהנחיתי אפילו בקרים אצל משפחות שלא בקרואו אצלן עשרות שנים. הכרחי שאל מכך 'ביקורי בית' כדי לנשות ולהגע לכל המשפחות, גם לא אלה שננים לא בקרואו אצלן. מסתבר שחלק גדול מהמשפחות נשאותו אתן את השכל בשתקה ובודוייה, בכבוד והכנע, וכשהן זוקקות לעזרה ולסייע, שלهم הן זכויות, הן מרגשות לא נוח לפנות ולבקש. הן חוששות שאלו ייחסו שהן משתמשות בילדים שלהם כמובן, וזה לא צריך להיות כך. אני רוצה להיות

"חשתי התרשםות אמיתי ששנאנטי ב'ש חולצת את סיצת העותה'. אלון שפי (צילום: תקשורת משהב"ט)

בטוח שהמשפחות האלה מקבלות את המג'ע להן, שיבקרו אצלן, יאמרו להן מיליה טוביה, ויזיכו להן מדינת ישראל חייכת להן! המדינה ישראלי לא שכחה אותן אין לספק שהטיפול במשפחות הוא דבר חשוב ביותר. זה חלק מהמערכות של צה"ל. מדינת ישראל חייכת להוכיח שהיא אכן תומכת במשפחות ומחבקת אותן. צריך להיות ברור לכל חיל בכואו להילחם למען מדינת ישראל, שם חיללה יוננה לו רע משפחתו לטופול כיאות. משפחתו לא תופקר לעולם על ידי מוסדות המדינה".

**"לעומית' חברי 'הគותות
הירוקות': המשיכו לחת
ולחת והיו משענת איתה
לחיל כלו. ללוחמי משמר
הגבול בעבר ובווהה
ולמפקדי אני אומר: שאו
את הគותות הירוקות על
ראשיכם במאוה. הי' נאים
על שיוכתכם לחיל זהה.
המשיכו להיות יחידת
עלית המשמשת דוגמה
להרבה מאד ייחידות, לא
רק במסגרת משטרת
ישראל אלא גם ללא ספק
בתוך צה"ל עצמוני. שאו
בלבכם גאות יחידה,
שמרו על מסורת של
לוחמים אמיצים ועשו
הכול לשומר על החברות
המיוחדת המאפיינת את
החיל הזה. אני מקווה שכל
אחד ישמור היטוב על
עצמם ויחזור הביתה
בשלום"**

תעודת חבר כבוד בעמותת "הគותות הירוקות"
לשדר הביטחון עמר פרץ. (צילום: תקשורת
משה"ט)

עדות שרים: אחת עסקת בנושא הפנסיה, שהמטרה הסופית היא שלכל אדם במדינת ישראל תהיה פנסיה בערכו ימי; השניה היא יעדעה לענייני חברות כוח אדם', שתפקידו שבתוורחן חודשים מספר גם התוכעה הזאת של ניצול אנשיים דרך חברות כוח האדם תיפסק במדינת ישראל. אני בחרת מתוכנן להמשיך וליציר את התשתיות החקיקתיות שתביא לצמצום הפעורים בישראל. הנדלות של התרופות, למשל, מי מעורר שם מהומות ומהוד? זו הרוּתanza ישירה של ההסתמם הקואלציוני שעשיתי עם ניסתנו לממשלה. רוצם להפריט את תע"ש... נתתי תכנית אלטרנטיבית, כי אני חשב שזה רע. בנוסחה המשוכרות לעובדי הרשותות ואיתרתי והגעתי למסגר עמוק עם ראש הממשלה. כך שכתפקידו שר ביטחון אני מזכיר את כל יכול לע mun היבטן, אבל כיושב ראש מפלגה אני ממשיך להילחם למען האגדה שאתיה יצאת".

אני מודה לך אドוני על הסובלנות הרבה
והתשובות המאוד מפורחות שהשבת לי.
ולסימן, מה תרצה לומר למשר למשך השכבות?
לשמור הגבול ולחברי העמומה?

"כ"ום זהה אני מוחבק את בני המשפחות השכבות
ואמר: עם ישראל חיבך לךם. הבנים והבנות שלכם
חירפו כולם למען מדינת ישראל ונכל על הנגת
המולדת במלא מזון המילאה. שלא תدعו עוד צער.
לעומית' חברי 'הគותות הירוקות': המשיכו לחת
ולחת והיו משענת איתה לחיל כלול. ללוחמי משמר
הגבול בעבר ובווהה ולמפקדי אני אומר: שאו את
הគותות הירוקות על ראשם במאוה. היו גאים
על שיוכתכם לחיל הזה. המשיכו להיות יחידות, לא
עלית המשמשת דוגמה להרבה מאד ייחידות, לא
 רק במסגרת משטרת ישראל אלא גם ללא ספק
בתוך צה"ל עצמוני. שאו בלבכם גאות יחידה,
על מסורת של לוחמים אמיצים ועשו הכל לשמרו
על החברות המיוחדת המאפיינת את החיל הזה.
אני מקווה שכל אחד ישמור היטוב על עצמו ויחזור
הביתה בשלום".

הנה"ל שפועלים בעיירות
פיקוח ובשכונות. יש
קיים גרעיני נחל'ל
חברתיים שעוסקים
בעיקר בסיוו' לצערם,
כדי להביא אותם למצו
שהם יתגינסו לצה"ל
ויהפכו לחברת המחברה
הישראלית. הרי רק כר
ונכל להציג אותם
מההידרדרות הצפיה
אל הפשע... ואם מישחו
ברגע המתאים מחזק
לهم שם את היד, כמו
גרעini הנח'ל הלל', הרי
שאני בכספי להוּתי שר
הביטחון גם פעיל
חברתי... לא?

כמובן שאני מעורב מאוד בכל מה שקשר
לפרויקטים החברתיים של משרד הביטחון, ואני
חשוב שנצחורך להרחב אוטם אם כי יש מנגנון
רכות שכפולות ביום, לדוגמה: יש קבוצה שנקרהת
אחרי', קבוצה של צעירים איכוחים בצוות ויצאת
מן הכלל, שכפולה למען ילדים הזקנים לסיוו'.
משמעות עדויות של ילדים שאמרו שלא אלה הפעולות
זהה, הם היו מוצאים את עצם חסרי כל תקוות...
אני עצמי ממש לגור בשירות, איןני מותנק
לרגע ממשו' שבתוכו גדלתי, בתוכו צמחתי, ושם
בדוק היישוב שבתוכו גדלתי, בתוכו צמחתי, ושם
ינתקתי את ערכי. כשהאתה מען עם עצמות כללה,
זה לא משנה איך אתה נמצא ואיזה תפקיד אתה
ממלא, אתה פשוט ממשי' להיות האיש של
האנשים, האשיך' ויסיע' בכל הדמנות".

אם כך, אדוני, למה היה כדי לך להיכנס
ל"צדrotein המלחמה וכאב ראש הביטחון"
כאשתה כה טובי' בפרטן בעיות רוחה,
ולמגשה פועל גם כיום לא לאות בעניין?
האם אתה חש שאתה מצליח להתחזק עם
תפקידך הנוכחי בהצלחה?

"המלחמה שהתרחשה ממש בסמוך לכנסת
لتפקידך שර הביטחון הכליטה את הצורך בדברים
שלא היו צפויים. לאחר שנים היו פחות מיליאדים
והיו פחות רכישות, וכן ללה ציריך היה להתמודד
עם זה. בעקבות כך יש לשמה'ת הימים יותר אימונים
ויתור מיליאדים ויתור הצעדים וייתר מוכנות.
במשך שנים לא קיבל החלטות בקשר לנושאים
אלו, ואלו החלטות שאני כיום מקבל ומישם. קח
לדוגמא את החלטתי להקים את המערךת האנטי-
ракטיית החשובה, שהתמהמה'הו כל כך בחלטה
בנוגע אליה ולמעשה עזרו את הפרויקט שיכל
היה להיות מוכן והוא נתן הימים תשוכות אמתניות
לaille של הקיטו'ות והקסמים... ואית כישרוני,
כפי שאתה מכנה את זה, אני מפנה לחבר מממשלת
לנושאים הנוגעים ללב. למשל, אני עומד גם בראש

"רק שיקום ללא תלות הוא שיקום אמיתי"

לلمוד מחדש ולאכול דוד סידור עם אמו בבית החולים
(צילום: רב פקד יוסי שנאי)

היום אני לומד בקורס מחשבים (באמצעות משרד הביטחון), ממשיר בכיזיור רפואי שיקומי, וכמוון מעוניין מאוד לחזור לשירות במג"ב. אני מסתהDEL להשתתף בהרצאות בכני מש"קיות חדשות בצה"ל ובמג"ב, מוכן למלשינה שכבה שוטרי החובה בטironות שמעו מני על הרצון לתרום ולהקשע למען הצלחת היחיל. לא אחת אני נפגש עם מפקדים ומספר להם את סיפורי ואת המשמעות שיש בלהיגען, להשתקם ולהמשיך את החיים שלא נעצרו אי שם ברגע הקשה. על ידי מנהל בית החולים נקס.

מיום ג'יסוי למג"ב ידעתי ששאל שלם על כך בבריאותי. ההחלטה גבתה ממני מחיר כבד מאוד, שאותו אני ממשיר ואמשיר לשלם כל חיי. על אף הכאב והפציעה, ברגע שפחתתי את עיני לטיפול נמרץ בבית החולים, הודיעתי שעוזר אחזר ואלבש את המדים הללו, המדים של שמר הנובל, החיל האחוב עלי' שגם אני מאמיין. חזרתי למדים תוקח שללא מוחבל, ואך לא גורם עין אחר, יפגנו במדינת ישראל - מקרו גאות.

אני מקדיש כתבה זו לכל צוועי מג"ב באשר הם, למפקדים ולמטפלים, שכלאם לא יכולתי לכתוב שורות אלו. המלצותיהם - סירבתי. טענתי, כי רק שיקום ללא תלות הוא שיקום

אומר רב סמל דודו סידור, לוחם מג"ב שנפצע קשה מאד בסירור בכיר קלנדיה, לפני שלוש שנים, מהתקפות חגורת נפח של מוחבל. "העובדת שאני הולך היום על הרגליים, חושב נכון ומתפרק כאחד האדם, מעידה שאכן עמדנו במשימה".
החלמתו הוגדרה על ידי רופאיו כנס

עד 11 באוגוסט 2004 הייתה לי לוחם ומפקד צוות במשמר הנובל. התהארך זהה לאוכל לשכוון לעולם. יצאתי לסירור שגרתי יחד עם סמל שני דוד (דודו) בן-לולו, ושוטר קבע - רב סמל נדים חרב. היה בוקר יפה והרגנסנו נפלא. בקשר התקבלו התרעות כלויות והוירתי לחכירה "לפקוק עיניים". לאחר מכן התקבלה התרעה ספציפית והתבקסנו לנסוע לכיר קלנדיה, לבדוק את הנכסנים לקו הירוק. מרגע זה ואילך אף זכר דבר. את המשך הסיפור אני יודע רק מסיפוריהם של האנשים שהיו סביבי ומפיקות המידע הקטנות שאספהו והדבקתי כמו פזל, שאותו אני מכיא בפניהם.

**על אף הכאב והפציעה,
ברגע שפחתתי את עיני
בטיפול נמרץ בבית
החולמים, הודיעתי שעוזר
אחזר ואלבש את המדים
הלו!**

ההתרעה דיברה על מוחבל העשוה דרכו לירושלים כדי לבצע פיבוע המונו. בדמיינו חלפו מראות קשים, ששוב זה הולך לקרות - אזהרים תכמים וחשרי ישע ייכנעו, ולז נמאס. ירדנו, בדקנו, פקחנו עיניים, ועוד אני מודה את דודו שנשיג אלינו לאחר שמצא עגלת תינוק, ועליה תיק עם חגורה. שניות אחדות מרגע זה נשמע פיצוץ אדיר שבו נגענו שלושתנו. לא היה לנו אפילו להשלול מילה בין היזהו לפיצוץ האדר ש היה במקומו. נכנסתי לתרדמת מותמתה. את שלושת השכבות הראשונות לפיצעת העברתי בטיפול נמרץ בבית החולים עין כרם, מחוסר הכרה ומושם. המשפחה החברים בפלוגה ואנשים רבים וטוביים באו לחזק ולעטוף באחבה ובתמיכה את המשפחה ברגעיה הקשים. ב-5 בספטמבר 2004 עברה למחילקה הנירולוגית בבית לוינשטיין, לשיקום. עברה עלי' שם תקופה קשה ביותר. נאלצתי ללמידה מחדש לדבר ולאכול, וכן פעולות מוטוריות וקוגניטיביות (שיקום הזיכרון). לאורך כל השנהיים הופעל עלי' לחיצים מצד הרופאים והמטפלים; הם טענו שמלואה יועיל לי, ויעזר לי להתמודד עם מטלות היום. למרות המלצותיהם - סירבתי. טענתי, כי רק שיקום ללא תלות הוא שיקום

ילד מחונן שאצה לו הדרך

"כל פרט חשוב, כל צעדי, כל תפקיד, כל שלב, היו בזמן, והיום עוד יותר, קשורים באמונה ביכולתו, ב[sizeof]ו ובהצלחתו. על אחת כמה וכמה אתה מבין היום באילו פסגות התהלהך, חשב, חלם, נלחם ונפל". - ד"ר אורית כהן על בנו, מפקח ניצן כהן הי"ד

קצין השריון שהוא לוחם משמר הגבול. ניצן כהן הי"ד

אותנו עד היום ורב טרם עופר זיגנון שהacr לחلك ממשפחתו. כל אלה ועוד רבים אחרים שתצריך הירעה למונומט, גורמים לי להבין את המשמעות, את האהבה והגאווה אשר קינו לנו בינו לבין לוד ומדוי. עד כדי כך שיכעס על הקיצור של שם החיל - מג"ב, אלא דרש לבטא את השם המלא "משמר הגבול".
ואכן, החיבור ביןינו לבני לובשי המדים הפרק לצד שכולנו מנסה אחת. אבינו כאבכם והצלחותיכם וחוסונכם - גאוותנו הם.

**"הגגען מציף אותך לפטע, מעיר אותך
ומביא אותך לאותם מקומות, שבהם
אתה חש בכאב החד ויודע שאין לך אלא
להתגבר, כי זהו שבר ולא משבר חולף,
מצב שאין לו תיקון. עלייר ללמדך לחיות
אתו, עם אותו חור שבלב, אותו חלל
שנפער שילוחו אותך עד סוף ימיך"**

לסיום, ברצוני לברך את עמותת "הcombeoth הירוקות" והעומדים בראשה, במיוחד את הי"ר אברהם לוי, על פועלכם למען החיל ולמעננו, קצין הנוגעים של החיל, ובפקד יוסי שגיא, העשה לילתוינו המשפחות. קצין הנוגעים של החיל, ובפקד יוסי שגיא, העשה לילתוינו, ייימים, מתרוצץ ברחבי הארץ ללא לאות, מסייע למשפחות בכל צורכיין, ויוזם את כל אותן הפעולות המוכרכות לנו כל כך טוב. פעילותם המבורךת של הקצינים ומשי"ק הירוחה יכולת לשמש דוגמה למשפחות ישראלי כליה, לצה"ל ולמכלול כוחות הביטחון, בחום, באהבה ובעשיה, ללא לאות. אשורי העם שאלתם הם בניו, ישר כוחכם. חזקו ואמצו.

בכואו לכטוב מילים אלה, כי שנתבקשתי, לא חכתי דעתך בזוגע לשאלה מה לכטוב, אלא מה לכטוב קודם. האם לעצור מעט בפרש הרגשות בכואו לכטוב על בן אהוב ולספר מעט על קורותיו, אישיותו ואופיו נפילתו, על אמונהו בצדקה דרכו? או על התנדבותו לשורת המשמר הגובל, במסגרת הסויים המשותפים, על פי בקשת מפקדי' דורותות היבשה לאחר שירות כקצין בשירות?

גם כאשר מסקרים על קורותיו, על פרטיהם ביוגרפיהם, אתה נסחף בתיאורים, כי כל פרט חשוב, כל צעדי, כל תפקיד, כל שלב, היו בזמן, והיום עוד יותר, קשורים באמונה ביכולתו, ב[sizeof]ו ובהצלחתו. על אחת כמה וכמה אתה מבין היום באילו פסגות התהלהך, חשב, חלם, נלחם ונפל. בכריספקטיבנה שללו, לאחר נסילת החק, הדברים מועצימים ומקבלים חשיבות רכה יותר. אתה מתחבט בשאלות כמו מה באמתך, מה רצאה, מה הבאו אותך למשעה זה או לאירועה אחר. ורק אתה תוהה ותועה במחשבות אין קץ, אשר לו לא המוצאות שלפעת תוכחת על פניך, אפשר היה להמשיך להלום, להשוו ולהתרשם לאיל קץ. העגוע מציך אותך לפטע, מעיר אותך ומביא אותך לא להתגבר, כי זהו שבר ולא משבח חולף, מצב שאין לו תיקון. עלייר ללמדך לחיות אותו, עם אותו חור שבלב, אותו חלל שנפער שילוחו אותך עד סוף ימיך.

נפל בשליחות לאומיות

ניצן נול בזמן שליחות לאומיות של הוריו בצייל הרכואה, ונכל בשליחות לאומיות שנשלחה אליה ולמענה הציב את עצמו, על ידי האומה שכה משוערת וזקוקה לשקט ולשלום המיטחים. ילד מוחון שאצה לו הדרך, ובפרק חייו הקצינים הספיק לעבר מסלול כה מנון של פעילויות - החל משפט הצופים שכח האב, דרך נגינה בקלרינט במרכז המוסיקאה בירושלים, ריקודי גיאד וסטפס, התנדבות במשמר האזרחי, ועד אמננות הלחימה ינגניצו ועד תחומיים רכים שלא תספק הירעה מהכיל. וכל דבר שעשה בדבוקות, באהבה ובהצלחה. על חירופותו ושנינותו אפשר להרהור ולספר הרבה, ואי אפשר מבליל ציין את חוש ההומר המיעיד שלו, בדיחותיו המיחודות שהצריכו תמיד חשיבה ועומק כדי להבין.

ניצן היל בדרכיו של אחיו הבכור ועבר את כל מסלול השרון - ממספר טנק ועד מפקד מחלקה. לאור פניה ל凱נים להתנדב לטייריים המשותפים, הצטרך לשמר הגבול ושירות כבלוגה צ"ז שি�בча בנצחם. במסנרת זו מצא את מותו, כאשר מחלל שנגה כמשאית סטה מכוכoon לעבר השירה שבנה נסע הנייפ שכו נג השוטר רס"ל גיאמל סאוילאת. יחד מצאו את מותם. שני שוטרי משמר הגבול נספחים נפצעו, אחד מהם קשה מאד.

משפחה מופלאה

באותם הימים הצטרכה למעשה משפחתי לא רק למשפחתי השכול אלא למשפחה מופלאה - משפחת משמר הגבול, חוביי הcombeoth הירוקות. מאד אמן זוכים ללווי של השוטרים, הקצינים ובעל התפקידים השונים, אם זה תחת-נצח עצarf דגש שהיה הממ"ר, הרב רבי שמלואה

נופש מיוחד במנין

טיפולים רפואיים במקביל לנופש. הנופשים על רקע הכרנת (צילום: יוסי שניא)

"שלא יתווסף עוד משפחות". רב סמל בכיר מיכאל בנעימים

י"ר עמותת "הគותם הירוקות": העמותה פועלת

לטיפוח ושמירת הקשר עם הנכים והפצועים

גם השנה, כמיון המסורת של מג"ב, ובשתי עמותות "הគותם הירוקות", יצאו פצועי החיל לנטש במלון קיסר בטבריה, ב-5-8 בנובמבר 2006. זהו נופש מיוחד, שמיועד לנכים שנפגעו בעת שירותם במסמר הגבול. הנופש התקיים במלון שהוא ייחודי במגנון האטרקציות והטיפולים שהוא מציע לנכים; הנופשים יכולים להמשיך את טיפוליהם הרכתיים, ומקביל לנופש יחד עם חברים ממשמר הגבול. במהלך הנופש התקיימו הרצאות בנושאי מורשת מג"ב, רפואיים וטיפולים אלטרנטיביים, גלגול נשמות ועוד. י"ר עמותת "הគותם הירוקות", אברהם לוי, בירך את הנופשים וצין שזו הייתה ותמשיך להיות דרכה של העמותה - לפועל ל"טיפוח ושמירת הקשר עם הנכים והפצועים במסמר הגובל".

במהלך הנופש יצאו כולם לטיור בעקבות לחומים, ביקרו במווזאון ע"ש רוטנברג וערכו תצויות על נופי מרים הגולן ועמק הירדן.

הנופשים צינו לשבח את הנופש, במיוחד את הקשר החשוב שלהם עם החיל.

רב פקד יוסי שכיא
קצין נפגעים מג"ב

"באתי לחזק ויצאתי מחזק"

אומר רב סמל בכיר מיכאל בנעימים מג"ב גליל. "הקשר עם המשפחות השכולות מחדיר בי מוטיבציה לביצוע תפקידיו תוך העמקת מורשת מג"ב בלבי"
רב סמל בכיר מיכאל בנעימים מג"ב גליל

אני משרת במג"ב משנת 1973. מילאתי מגוון תפקידים: החל מלוחם בפלוגה 2' בגבול ירדן, הדרכה באח' מג"ב, שירותים בפלוגה ח' בגבול לבנון, סגן מפקד במתפרק, סגן קצין מבצעים בגדרת הגולן המערבי ובגוש גולן, ובשנים האחרונות - מש"ק בINUZA מעלה יוסף. לפני כ-20 שנה נקראתי לשיכת תיאום במפקדת מג"ב צפון ששכנה אד בצתה. מטרת הישיבה הייתה הקמת צוות של כמה שטרם, של אחד מהם יהיה אחראי לציר בהסתעת משפחות תלמידים לתקסום יום הדיכון לחוללי מג"ב. חשבתי לתומכי שהנה עד ישיבה משעמתה, אך לא כך היה הדבר. במהלך הישיבה הוטלה עליו אחריות גדולה - לבקר בכתיהן של המשפחות השכולות לפני ראש השנה, להעניק להן שי צנوع, מוגן מפקד מג"ב ועמותת "הគותם הירוקות", ועם גם הזמן לתקסם, וכן לדאוג לתיאום הסעה למשפחה, וללווי ההסעה הלא וחזר אחראי ציר.

הוטלה עלי ר敢于ות לציר מס' 2: נהירה, עכ"י, קריות, חיפה וטירת הכרמל. אני מוכרת להודות שלא ידעת מה מצפה לי בפגישה עם המשפחות, אך מיד עם המפגש הראשון התאהבתי ברעיזין - באתי לחזק ויצאתי מחזק. מזה 20 שנה אני כבן בית בקרוב אוון ממשפחות, והדבר הפרק למסורת. בכל שנה אני מצפה בכלין עניים למבצע זה. הקשר עם המשפחות השכולות מחדיר בי מוטיבציה לביצוע תפקידיו תוך העמקת מורשת מג"ב בלבי. קשה לי מואוד לתאר את ההתרחשויות העצומה שמעוררת בי הkrvca למשפחה השכול ולמג"ב כחלק כלתי נפרד מביצוע המשימה.

ביצוע מטה זה נעשה מעבר לתפקידי ובזמן הפני, ואני מודה לך זיני הרווה ולמש"קים, בעבר וכוהוה, על הזכות שניתנה לי. אני מאמין שאני מבטא גם את תחושות חבירי למשימה זו. לצערי הרוב במהלך השנים נוספו משפחות שכולות בצר של. מכאן אני מבקש להזק את ידיהן ולשאת תפילה שלא יתווסף עוד משפחות.

הורים שכולים נפגשים בקרואטיה במהלך הטויל שיזם ותכנן גבי וקסברגר זיל, התקבלה בבשורה המرة על מותן

מזל כוכבי

רכזת הרוחה של עמותת "הគומות הירוקות"

התקבשתי להציגו לטויל הורים שכולים שנערכ בקרואטיה-סלובניה, ב-24 במאי 2006. למרות ההתראה הקצרה (שעה וחצי), הסכמתנו כמוגן להציגו, מיד ולא היסוס, וזאת מתוך היכרות רבת שנים עם רוב המשפחות השכלות, מאז שירתו כקצינת רוחה מג"ב צפוף.

הגענו לנתב"ג. המפגש בין המשפחות, שלא התראו זוzn מה, היה מרגש ביותר. הצלפות הורים נוספים, שעז להם הפעם הראשונה, למפגש חוויתי מסוג זה, הביאה להיכרות חדשות. מיד נוצר קשר מיוחד שנמשך גם במהלך שנות ימי הטויל.

את הטויל הדליק ניצב משנה (גמ') שרגא לוי, שטרם הגיע להצלחת הטויל בידע הרוב שלו וכבקיאותו בכל האתרים שבהם ביקרנו. הוא דאג למצאות כל דקה של הטויל ודאג לכל הפרטים הלוגיסטיים, קטעים קטנים.

נחתנו בקרואטיה בשעה 04:30 בוקר. האווטובוס שהטמינו לנו ללקח אונטו שם היישר לאירועה בוקר מוקדמת (היה חשוב מאוד לאחר ההמתנה בתנכ"ג והטיסה). כך יכולנו להתחיל את הטויל עם כוחות חדשים ומצב רוח מרומם. לאינו נפכים מרהיבים וביקרנו באירועים מדיהיים ובחללי ארץ עשירים בימים. שהינו בכתה מלאן טוביים ודכנים לשירות מצוין. עבר דאג המדריך שרגא לערכ פולקלור מדיינים. כולנו נהנו מאוד והצטלבנו עם צוותי הבידור המקומיים.

אני חיבת לציין כי את הטויל יזם ותכנן גבי וקסברגר זיל. את הבשורה המرة על מותנו קיבלנו עם הגעינו לאופטה, אך לא הזדענו על כך למסחות בשל היכרות רבת השנים עם המנוח. לא רצית להזכיר לרג'ע השכל.

בסקר שנערך בסוף הטויל, הביעו המשתתפים שכיוון רצון הרבה ויקשו להודות באמצעותם לכל העסוקים במלואה, במיוחד למרכז הרוחה והנפשניים במסחר הנכול. תודה מיוחדת לאברהם לויין, י"ר עמותת "הគומות הירוקות", שהתבעני טלפונית במהלך הטויל וביקש לא לחסוך דבר להציגו. וכך היה.

ערן מושך מטיול זה הוא הניבש ותחוות השicity בין המשפחות לבן משמר הכלוב ואומהות "הគומות הירוקות". אמו מצפים כבר לפגש הבא!!!

טיול לחו"ל לאלמניות מוג"ב

שבועות הרצון של המשתתפים, שבאה לידי ביטוי במצב הרוח הטוב ביותר כל הדרכ, היא העדות הטובה ביותר ביותר להצלחת הטויל, שבמהלכו נוצרו גם קשרי חברות בין המשתתפים

ניצב משנה (גמ') אלכס זילקוביץ'

חבר ועד העמוהה

טיול לאלמניות מוג"ב לסלובניה, הריביירה הקרואטית ונציה באיטליה, התקיימים בין התאריכים 8-14 ביוני 2006. הטויל, שתוכנן ואורגן בקפידה ובה ולפרטי פרטם, היה למעשה המפעל האחרון בחיי של יידי סבן ניצב (גמ') גבי וקסברגר זיל, ששימש שנים רבות רצד הרוחה בעמותה. הוא פעל בשיתוף פעולה הדוק עם ניצב משנה (גמ') שרגא לוי, מדריך תיירות מוסמך בעל שם, שאך שימש מורה דורך לקבוצה.

לאחר טיסת של כארבע שעות נחתנו בטראיסט שבאיטליה. חצינו את היבול לסלובניה וביקרנו בעיירות הנושש הסלובניות פוטרווד ופיראן העתיקה, טילנו לאחר הטויל המקסימה ונחננו מחוץ הים ומבתי הקפה והמוסדות. לקרה הצעירים חצינו את הנගול הקרואטי והמשכנו בנסעה ליערות הנושש אופטיה, ומשם - לילנה בחצי אי איסטריה.

היום השני התחל ב ביקור בעיר פולה, הדרומית ביותר בחצי האי איסטריה, שבה שרדים רומיים, ומשם המשכנו לעיירות הקטן היפות שלואך הריביירה הקרואטית.

ביום השלישי עם בוקר יצאנו לבקר בפאראק הלאומי פלייטויצה, אחת

קשר מיוחד שנמשך במהלך שנות ימי הטויל
(צילום: אברהם לויין)

מחוות הטבע הנדרות בעולם עם 16 אגמים וכ-100 מפלים יפהפיים המוקפים צפחה יロקה ועשירה.

בימים הבאים בכור שמןנו נעמינו לכיוון זגרב, בירתה הפיפה של קרואטיה, ויצאנו לטיור מודרך באטריה המפורטים, לרבות בית הקברות מירוגו המשמש אחר כבורה לנוצרים, מוסלמים ויהודים. לאחר סיור רגלי בעיר המשכנו לילנה במלון יפהפה באזרו קרנסקה גורה.

בימים הבאים נזענו לביקור נסענו לוליאננה, בירת סלובניה המכונה "פראנג הקטנה", סיירנו בשני חלקי העיר הבנינה על גגות נהר הוליאננה. ביקרנו בשוק הסטגנו ובקדדרלת סנט ניקולאס המרשימה והמשכנו בנסעה לפוסטינה, לביקור בלתי נ███ במערת הנטיפים המדהימה.

בימים הבאים יצאנו לביקור בטירטبلاد המשקיפה על אגם בלבד. לאחר סיור בטילת היפפה וטעהה מעתגת הקרמאניט הידועה, המשכנו לביקור בערוצ וינטגר האלפי, וטילנו על נשרי העץ התלויים על המים הזרומים. מכאן המשכנו לביקור בגן בין יסינית וסיביכת, למרגלות הר טריגלב הנגובה בהרי סלובניה.

לעת ערב חצינו את הגבול לאיטליה, לילנה לילה בקרבתה העיר ונכיה.

בימים הבאים לשוחחנו יצאנו ליום טויל בווציה הקסומה, שנינו ליכר סן מרוק, טילנו לאחר מכן בת הקופה בין אלף היוניים, ביקרנו בקדדרלה ובנטו יהודיה הראשון בעולם, עברנו על גשר האנחות, ריאנו את ארמון הדוגים ואר ביקרנו במאפעל לייצור זכוכית אמנוחית. בסוף היום המשכנו בנסעה לעבר נמל התעופה בעיר ורונה, ועם רדת החשכה המרחנו בדרכנו חזרה הביתה.

הטיול היה מרתוך ומעוניין והשאר טעם של עוד. שכיעות הרצון של המשתתפים, שבאה לידי ביטוי במצב הרוח הטוב לאורך כל הדרכ, היא העדות הטובה ביותר לטויל. במהלך הטויל נוצרו קשרי חברות בין המשתתפים, והם נמשכים במפגשים חברתיים ובשיחות טלפונן בראצ.

תעודותינו לכל אלה שעמלו, טrhoו וסייעו להוצאה הטויל לפועל.

תנופת העשייה נמשכת למרות עיכובים טכניים

מזל כוכבי פרשה לנמלאות לפני כשנתיים מתקף קיד קצינת רוחה, ולה היכרות רבת שנים עם המשפחות השכלות. לאור זאת, כניסה לתקף הייתה טהורה וקלה. כולנו מתחלים לה הצלחה. ציון כי כל בעלי התקפים בעומתה, לא יצא מהכלל, פועלים בהתמכות.

האספה הכללית השנתית

אספה כללית של חברי העמותה נערכה בבית המורשת והנצחה של מג"ב ב-1 במרץ השנה. הودעה על קיום האספה כו رسמה בעיתון "ידיעות אחרונות" ב-15 בפברואר, כפי שנדרש בתיקון העמותה, ובזה שזמננו לחברי העמותה להשתתף. לאספה הגיעו כ-60 חברים. לפניהם הגיעו מינוי האספה נערק טקס הרטה הלוט מתמנוניהם של יוסוף (יוסקה) שין זיל' וגבריאל (גבי) וקסברגר זיל' בקיר ההנצחה של דור המיסדים והפעילים בעומתה שהלכו לעולם. על הטקס - בכתבה נפרדת.

האספה הכללית ונפתחה בדקת דומיה לזכר חברי העמותה שהלכו לשנה לעולם, ולזכר שוטרי מג"ב שנפלו בעת שירותם. את האספה פתח י"ר העמותה **תת ניצב (גמי) אברהם לוי**, שסייע את העשייה בשנת 2006 תוך שימות דגש על מיסוד הנHALם בכל הקשור לחסין הנומלן מול משטרת ישראל/מג"ב, דבר המונע בשלב זה את המשך ניתוחה האחר.

פקד ד"ר טל משבג סקר את העשייה הכרוכה באתר, סיפר על ביקורים רבים מכל מגוון האוכלוסייה ומוכחות הביטחון וכן על תכניות לשנת 2007, כולל בתחום סדרות החינוך במג"ב, תכנית הצעדיות ועוד. **בני יצחקי**, בוגר מחזור ב' טרינוגט שוטרי חובה Mai 1964, סקר את גיגיתת המחוור שנערכה באחרונה באנדרטה בסיום העמותה.

רוזה חשבן רוחי כוכבי הציג בכמי האספה את הדוחות הכספיים לשנת 2006. עמי כוכבי מצבע את תפקידי זו השנה ה-21 ברכזיות וכהתנדבות, והוא הביע את הסכמתו להמשיך. המינוי אושר פה אחד על ידי האספה הכללית, וכולם הודיעו לו על תרומתו רבת השנים.

דו"ח ועדת הביקורת

הוצע לוכחים הדוח השנתי, כולל העראת בדיקה ולתיקון. את הביקורת ערכו סגן ניצב (גמי) משה שמעוני וניצב משנה (גמי) כמאל חסן.

תמצית העשייה לשנת 2006

(ר)יך הכנסות והוצאות - בטבלאות המצורפות בנפרד)

- מ"מ מול משטרת ישראל/מג"ב להסדרת נהיל בנושאי ייחסי הגומלין עם העמותה
- נופש להורים שcoolim, לאלמנות וליתומות בשני מחוזים בטלכניה וקרואטיה
- נופש לנלי מג'יב ולפצעים מכלון קיסר בטבריה, כולל סיור לימודי והרazziות
- ארגון פגישת מחזור ב' של שוטרי חובה וסגל ג'ום Mai 1964 בבית המורשת
- סיוע בעמאנקי מצוקה ל-19 משפחות שכילות, גמלאים ושוטרים חברי העמותה
- חלוקת שי לכל המשפחות השכלות לראות ראש השנה
- סיורים לימודיים למלאים. הסיורים יוחכו ב-2007
- במלחמת לבנון השנייה חולקו פעמים רבות ממתקים לשוטרי מג"ב בצוון

בשנה החולפת עליה מספר החברים בעמותה, התקיימו מכצעי נופש מסובסדים לנכים, לפוצעי מג"ב ולמשפחות השכלות, הוגש מענקி מצוקה למשפחות השכלות, ארגנו מפגשים של ויצו פלגות מג"ב לדורותיהם, ועוד. מיסוד הנהלים בכל הקשור ליחסם הגומلين עם משטרת ישראל ומג"ב יכול שרת את המשך פיתוח האתר בשנת 2007 - ימשך התכנון ותחל בניה של אגף ההנצחה החדש, תשודרג המערכת האור-קולית במוזאון, תתווסף טריבונה עקב חוסר מקומות ישיבה בטקסים, ועוד היד נתניה

אבי גיטלי

מציר וgeber העמותה

אישור ניהול תקין

לעומתה אישור ניהול תקין ממשרד המשפטים / רשם העמותה עד 31 בדצמבר 2007.

nidol במספר החברים

העמותה גדלה בשנת 2006 ב-125 חברים, והוא מונה היום 3,925 חברים.

הצרפות אזרחים לעמותה

לאור פניות רכונות של אזרחים המבקשים להצטרף לעומתה, הגענו להסדר עם הבנקים שיאפשר להם להצטרף. ההסדר, שייחל לפעול בקרבו, יתבצע על הוראת קבוע שול, על טופס מיוחד שאושר על ידי החברה המתגדת את הבנקים בנושא זה.

כימים, מכינה טכנית, רק כי שמקבל את משכורתו מהמשרד לביטחון הפנים יכול להצטרף לעומתה, ודמי החברות מונחים באמצעות ניכוי היב (שותפים, סוחרים, גמלאים ואלמנות המתקבלות את משכורתם מהמשטרה).

אזרחים המבקשים להצטרף כחברים לעומתנה נמנים עם המשפחות

השכלות המתקבלות את הקצתה ממשרד הביטחון, שוטרי מג"ב בעבר שהשתחררו ללא גמול, מתנדבים במג"ב ועוד.

הסדר החדש עומד בתיקון העמותה סעיף 5 א', שבו צוין:

- (1) החברים המייסדים המשתתפים בקמת רישום העמותה
- (2) כל אדם שישרת בעבר או משרת בחווה בחיל
- (3) שاري בשר של מי שישירותו/שרותם במסגרת החיל
- (4) אזרחים המוקירים את החיל ופועלו

דמי חברים בעמותה

גם השנה לא הועלו דמי החברים בעומתנה, שמאז שנת 1998 עומדים על 15 ש"ח לחודש.

הנהלת העמותה עורכת מצעע הסכירה להצראות חברים נוספיםinosים לעומתנה וمعدיפה זאת על פני העלאת דמי החברים.

מינים רכחת רוחה חדשה

רב פקד (גמי) מזל כוכבי נבחרה על ידי ועד העמותה לתפקיד רכחת הרוחה. היא מחליפה את גבי וקסברגר זיל', שmillion לתפקיד זה במשך עשר שנים.

- הפקת סרט תדמית חדש על משמר הגבול
 - נוכש מסובסד למשפחות שכולות ברומריה למשך שמונה ימים
 - נוכש מסובסד לנכים ולפצעים של מג"ב בקלאכ ספור לאנטליה למשך חמשה ימים
 - חלוקת שי למשפחות השכולות לקרהת ראש השנה
 - סיוע ליזאי פלוגה ו-ז' ארגון כנשנה פלוגתית לדורותיה
 - הפקת ביתאון העמומה מספר 3
 - הפקת שמונה ביטאוני "סמותה יוקה" עברו ייחודת מג"ב
 - ימי כיף ונוכש מסובסדים לחברי העמומה, בדgesch על גמלאים וממשפחות שכולות
 - תכנון הארכיכון הממוחשב על ידי חברה חזונית המתמחה בנושא
 - הקמת אתר האינטראקטן של העמומה
 - תחזוקה וגינון באתר
- תקורת מיעודה לחברים**
- בסטים האספה חולקו העדויות התקורת לכמה חברים על תרומה מיוחדתelman קיומ מטרות העמומה. פירוט בכתבה נפרדת.

רכיב הכנסות והוצאות לשנת 2006

הוצאות					
% מיומש	סכום שמומש	פירוט התקציב	תת-סעיף	סעיף	
96%	19,257	20,000	כללי	רשות	מנהלה
	27,079	35,000	שי למשפחות שכולות		שי לMspחות שכולות
	98,600	100,000	nocsh משפחות שכולות		nocsh לבי' מג"ב
	20,848	25,000	nocsh לנכי מג"ב		שי בישואין ובר/בת מצווה ליתומים
			שי נישואין		שי נישואין לנכים קשים
	2,500	3,000	ובר/בת מצווה ליתומים		מענק תמייה
	19,000	20,000	מענק תמייה		שי לחברי העמומה
	5,550	4,000	זרם ומודעות אבל		ימי כיף ונוכש לחברי העמומה
	38,212	35,000	שי לחברי העמומה		הוצאה לאור
	30,280	45,000	ימי כיף ונוכש לחברים		מחשוב וארכיון
91%	26,178	20,000	הוצאות לאור	מורשת	ביטאון העמומה ופרסומים
	6,850	60,000	מחשוב וארכין		25,000
	55,794	50,000	ביטאון העמומה		חדרי הנצחה והתייחדות
	4,600	20,000	ופרסומים		אינטרנס ומחשוב
62%	1,120	6,000	כניםים ועצרות במג"ב	הנצחה	זרים ומודעות אבל
	24,924	25,000	חדרי הנצחה והתייחדות		הנצחה כללית
	2,252	5,000	אינטרנס ומחשוב		גינון
42%	78,549	200,000	החזקה כללית	החזקה	תכנון ובניה
	11,951	15,000	גינון		200,000
0%	0	900,000		פיתוח	סה"כ
0%	0	120,000			2,333,000 סה"כ
*28%	473,544	1,708,000			

הכנסות

הערות	הסעיף	הכנסה בפועל	תקציב שנתי	תקציב
עפ"י התקנון	דמי חבר	680,000	686,895	680,000
ראיה הערת**	משרד הביטחון - תחזקה והנצחה	230,000	115,000	115,000
עפ"י התקנון	משרד הביטחון		356,000	356,000
פחות מהתקנון	פיתוח האתר	5,000	3,680	3,680
סה"כ	תרומות	1,271,000	1,161,575	91.4% מהתקנון

*תקציבים שלא מומשו עברו לתקציב 2007

** 115,000 ש"ח נוספים ע"י משרד הביטחון בסעיף תחזקה והנצחה והופקו לחשבון העמומה בתחילת 2007 עברו לשנת 2006.

- הופך לשוטרי מג"ב עיתון לסיכום המלחמה, בצירוף איגרת ברכה בראש השנה
- נרכש ציוד צילום ועריכה להוצאה לאור של העמותה
- הופק ביטאון העמותה מספר 2 וצרוך אליו שי צנוג - סמל לדש החולצה
- הוכנס קו אינטרנט לאנדראטה (הדבר היה כרוך בכספי טכניים רבים)
- סיוע למג"ב דרום בהקמת חדר הנצחה לחכרים הנופלים מmag"b דרום
- רכשת מכשירי להכנות פנקיק למטריה סדרות חינוך מג"ב מצדדי כ"ח
- עבודות תחזקה וגינון באתר

עליה התקציב לשנת 2007

- המשך תכנון ותיחילת בכיה של ארגן הנצחה החדש
- תכנון תוספות טריבונה נוספת עקב חוסר מקומות ישיבה בטקסים
- שדרוג המערכת האור-קולית במווזאון

הצעת תקציב לשנת 2007

הוצאות	סעיף	סה"כ	סה"כ	סה"כ
רשות	מנהלה כללי	25,000	25,000	25,000 סה"כ
	שי לMspחות שכולות	32,000		
	nocsh משפחות שכולות	145,000		
	nocsh לבי' מג"ב	35,000		
	שי בישואין ובר/בת מצווה ליתומים	3,000		
	שי נישואין לנכים קשים	3,000		
	מענק תמייה	25,000		
	שי לחברי העמומה	35,000		
	ימי כיף ונוכש לחברי העמומה	60,000		
מורשת	הוצאות לאור	40,000		
	מחשוב וארכיון	70,000		
	ביטאון העמומה ופרסומים	70,000		
	כנסים ועצרות	25,000		
הנצחה	חדרי הנצחה והתייחדות	20,000		
	אינטרנס ומחשוב	10,000		
	זרים ומודעות אבל	5,000		
	הנצחה כללית	10,000		
	גינון	220,000		
החזקה	תחזקה כללית	200,000		
	תכנון ובנייה	20,000		
פיתוח	תכנון ובניה	1,300,000	1,300,000	
	בלת"	200,000	200,000	
	סה"כ	2,333,000 סה"כ		

הכנסות	
יתרת תקציב שלא נצל בשנת 2006	
דמי חברות בעמותה	
משרד הביטחון – עברו תחזקה והנצחה לשנת 2007	
משרד הביטחון – השתתפות בפיתוח האתר לשנת 2006	
תרומות	
סה"כ	2,284,000 סה"כ

הערה: הפרש בין הוצאות להכנסות יילקח מחסכונות המיעדים לפיתוח בלבד

לזכרם של המייסדים והפעילים

בטקס הנצחה מוסר הלוט מתמונתו של המנוח על ידי בני משפחתו ובהשתתפות הנהלת העמותה, חברי העמותה ואורחים, נשאים דברים לזכרו ובסיומו מעניקה העמותה למשפחה תעודה לעדות כי שמו של המנוח הונצח בכית מורשת והנצחה מג"ב.
ביום כינוס האספה הכללית של העמותה ב-1 במרס השנה, נערכט טקס רב משתפים שבו הועסル הלוט לזכרם של יוסוף (יוסקה) שיין ז"ל ושל סבן ניצב (גבי) גבסברגר ז"ל.

אבי ניטלי
מציר וΖכבר העמותה

**הקיר הסמוך לכנסת לחדר
התiedydot לזכר חללי מג"ב
מוקדש להנצחת זכרם של מייסדי
העמותה והפעילים שהלכו לעולם**

אסתר וקסברגר מודה בשם
משפחתה למוקרי זכרו של
בעל המנוח ומסירה את
הלוט מתמונתו

ישכה שיין מסירה את הלוט
מתמונת בעלה המנוח

ודאות לאות הוקרה והערכה

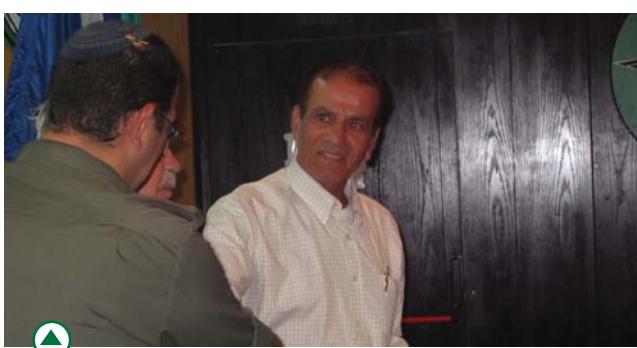
מתכבד מאד הקמת העמותה לפני 21 שנים. רואה החשבן עמי כוכבי מציג את הדוחות הכספיים באספה הכללית

ללוות את המשפחות השוכנות. יואל ברנס

ללוות ולהדריך את הלוחמים הצעירים. י"ר העמותה מעניק תעוזות הוקרה לאחים סאסי ולמודדי אלקסטלי (פולו)

אנדרטה לזכר הנופלים בשער הגולן. גבי עמר

בסיום האספה הכללית של חברי העמותה נערכ טקס מרגש שבו הוננקו על ידי יו"ר העמותה תעוזות הוקרה ל-11 משתתפים בגין פעילות מיוחדת למען קיום מטרות העמותה. "הפעילות שמאורגנת העמותה יוצרות חברותיות גם מעבר לפעלויות עצמן, והעזרה ההדידית היא תוצר לוואי של מפגשים אלו."

***צינה אחרק** - אלמנת שוטר מג"ב ששימשה רכובת לאלמנת מג"ב מלמדתה שחלתה ווותקה למיטטה במשר תקופת ארוכה. צינה טיפלה בה במסירות, וסעדת אותה בשעותיה הקשות עד שהתטאשהה. שוכ הוכח שהפעילות שמאורגנת העמותה יוצרות חברותיות גם מעבר לפעלויות עצמן, והעזרה ההדידית היא תוצר לוואי של מפגשים אלו.

***עמי כוכבי** - רואה החשבן של העמותה מאד הקמתה לפני 21 שנים. עמי מבצע את תפקידו במקצועיות, ביסודיות ובמסירות, תוך מתן ייעוץ והכוונה לעמותה, וכל זאת בהתנדבות מלאה ומתר שיחות.

***ニציב משנה (גמ"י) שרואן לוי ורב נmad (גמ"י) יואל ברנס** - באסון צור א', ב-11 בנובמבר 1982 ובפעולות נוספות נספפת במלחמת שלום הנילן נפל 34 לוחמים של צולנה כ. שרואן לוי היה מפקד הפלוגה, ויאל ברנס היה מפקד המחנה. מאד האסון מילויו השני את המשפחות השוכנות, משתתפים בכל שנה באזכרות ובאירועים משפחתיים אחרים ומסיעים לבני המשפחה בכלקשה לעזרה. אין ספק שפעילות יוצאת דופן זו מוקלה, ولو כמעט, על המשפחות השוכנות.

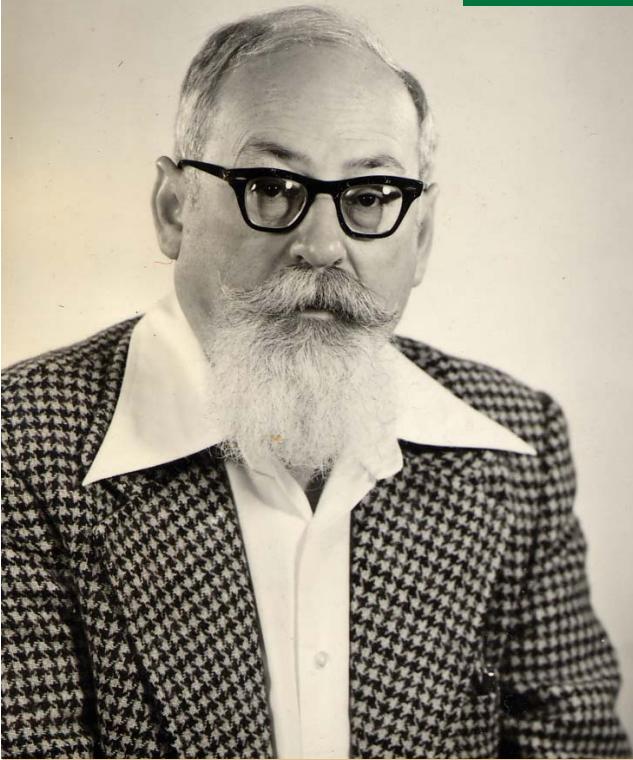
***ニציב משנה (גמ"י) יצחק מלכה** – פרש לגמלאות אחרי 38 שנים שירות במג"ב. בעשור האחרון היה שותף פעיל ביוטר בתכנון וביצוע עבודות פיתוח בבית המורות והנצחה של מג"ב. רעיון המקרים מוגשים בכל פינה וכיינה. למילכה גישות מיוחדת לנושא השולח וההנצחה; אחיו דוד זיל נפל בקרבות מלחמת ים הכנורים במסגרת שירותו בחיל התותחנים. אנו תקווה שימשיך לתרום מניסיונו לעמותה בשלבים הבאים של הפיתוח.

***THONSEN דגש, יוסף ואkil, האחים יצחק ורפאל סאסי, מרדכי אלקסטלי (פולו)** - כולם יצאו פלוגות מג"ב בסדרות חינוך בצוותם, כולל ים מорשת בעקבות לחמי מג"ב בעמק הירדן ובעמק בית שאן. יצאי הפלוגה נענו לבקשת מושר החינוך והתדריכו ללוות ולהדריך את הלוחמים הצעירים בנוסאים הקשורים במורשת הקרב באזרע, כל אחד בכמה מהזורים. תרומותם החשובה בלימוד ההיסטוריה תלווה את הלחמים בהווה ובעתיד.

***גב' עמר** – אח שכול. אחיו, יוסף עמר זיל, נפל ב-8 באוקטובר 1966 במטיע קיבוץ שער הנגלן, יחד עם חמיו לצוות הסיור אברם לוי, יעקב נגי, וניסים כהן זכרם לברכה. הארכעה נהרגו כאשר רכבם עלה על מוקש. בשנים האחרונות פעל גבי רכובת להנציח את ארבעת הלוחמים, ובסיוע חברי הקיבוץ הקים אנדרטה לזכרם במקום נפלו. מדי שנה הוא מארנן אזכור להרגל האנדרטה. גבי עמר נרתם אף הוא להדריך את פלוגות מג"ב בסדרות חינוך ובמסגרות נוספות, ונוכחותו כאח שכול חשובה מאוד.

אבי ניטלי

מצחיר ומצבר העמותה

לב ענק - שנדם

(דברי הספד ליוסף (יוסקה) שайн ד"ל, שנישאו לזכרו ב-28 בנובמבר 2006 על ידי צבי בר, ראש עיריית רמת גן, מפקד מג"ב בעבר)

בצער ובכאב אנחנו נפרדים ממש מיחד - דמות יוצא דופן, לב ענק, יוסף שיין זכרו לברכה.

קשה להאמין, וקשה עוד יותר לדבר על יוסף בלשון עבר. הוא היה מסוגם של האנשים אשר נראה כי בעולם ישארו ויהיו בזמן ובמקום הנכון - כדי לתת יד תומכת, מסייעת, מלטפת, עם עיניים חמורות שמהן ניבט חום אנושי נטול גבולות.

קצתה הרעה מלהאר ולפרט את מסלול חייו ואת היקף תרומתו ועשייתו של יוסף – בכלמי"ח, בחטיבת הנגב, במשמר היישובים, בכית אלפא, וכמוון במרכז המועצות האזריות ובכובוק אוצר השולטן המקומי. קצתה עוד יותר הרעה מלספר על עשייתו האוהבת למען משמר הגבול ושוריו, שהיו כבני ובונתיו, ולהם דאג תמיד כמו אבא אהוב ואכפתן, אדם רגש, איש של עשייה, איש משכחה.

בכל תחומי עשייתו בלט יוסף כלבו הרחב ובאישותו המಯוחדת, גם כשבא במנג עם החילום והחיל שלכל קר אהב, גם בעבודתו ככובוק, בקביעו ובארגון המועצות האזריות, גם בהיותו לובש מדים.

לכם – יוסקה, לאה ויהודא, הנכבדים וכל בני המשפחה, אבל ראש משפחתכם היקר והאהוב. לנו, ולי באופן אישי, אבל רע, חבר, אדם במלוא מוכן המילה, וככל שיחלוף הזמן – רק תעמוק ויגבר כאב חסרונו.

יהי זכרו ברוך

לזכרו האיש שהעם על כתפי האיתנות עוד ועוד

יוסף (יוסקה) שיין (27.11.1923 - 30.3.2006) קשור כמעט לכל תחום אפשרי בהקמת המדינה: הת意義ות, מלחמת העצמאות, פלמ"ח, צה"ל, חברות, כלכלה, שלטון מקומי, ביטחון שוטף, ומה לא? ותמיד תוך הפגנת עמוק אינטלקטואלי, יושר איש, כישרונו נדי, עקשנות ואומץ בחתרה להשתתת היעדים. פינה חמה במיוחד הייתה לו לשמור הגבול מאז הקמתו

יאיר גבאי

ראש המועצה האזורית מנשה בשנים 1984-1992

יוסקה איננו. איש הרובגנו, הפעלן הכלתי מלאה, שהציגו גם כמכועלalla תקנה של הזולת במימוש חזונתו, הילך לעולמו בגיל 83, באופן בלתי צפוי בהתאם לנסיבות.

הוא היה תומך נלהב בשמירה הגובל מאז הקמתו ב-1953, וכיין יוזמי הקמת האנדראטה הארצית לזכר חללי הלחיל בצומת עירון (1980) – CUT צומת משמר הגבול – והקמת עמותת "הគותות היירות" ב-1986.

יוסקה נולד ב-30 במרס 1923, בעיירה ווקשי שבצפון ליטא, כבן זקונים למשפחה ציונית שומרת מצוות שכבה תשע נפשות. הוריו ואחיו הרכיבו נספו בשואה (ילדי יהודא ולאה נושאים את שמות ההורים). אך יוסף ואבע Achiotyi עלו ארץ, חלקלם בעלייה השלישייה, בשנת 1921. יוסף נשלח על ידי הוריו ללימוד בארץ בגיל 12 והשתקע בתל אביב בכית אחותנו. תחילתה למד בכית החינוך לילדי העבדים, וכבר אז התגלה כמנהג כאשר נבחר ל"וועדת המשפטים" שהייתה כען פורום לבחירת סטודנטים בין ילדים. את לימודי המשיר בכית הספר בגבעת השלושה, ובמהלך כל התקופה השתтир לתנועת הנוער השומר הצעיר. כמן של אחר זמן מה נבחר למזכיר הנהנגה הראשתית. בשליחי 1943 ובהתו חבר בנדוד "השדה צפון", הציגו יוסף וחבריו נגערין השלמה לקיבוץ בית אלפא. השתלבו הם היתה מהירה, ובנסוף לתפקידים שונים ומגוונים שמי לא גם נבחר למזכיר הקיבוץ.

ועל כן, במקביל להיוון י"ר ארגון המועצות האזריות, התרמנה ב-1972-1971 למכיל "אוצר השלוון המוקומי בעמ'", כען בנק לרשות המקומות. יוסקה גם היה כ-40 שנה חבר בדיקטוריון של מפעל הפיס. כמנכ"ל שרוב היישובים בתחום המועצה אזורית מנשה - שביה יהונתי בראש המועצה בין השנים 1984-1992, הנהנו מהקצבות רכבות ומגנות למטרות חינוך, נער, בריאות וספורט. תודות לעזרתו של יוסקה ולתמייה הכלתני מסונית של גדורן גדורן שהיה י"ר המוסד, זכתה המועצה אזרחית מנשה בסוף שנות ה-80 להקצתה נדיבה נדירה של מפעל הפיס כדי להקים בקריית המועצה הנכנית והולכת מרכז פיס קהילתי מפואר.

מאז הקמת משמר הגבול ב-1953 ובכיבו מלא של ארגון המועצות

"קצירה הירעה מלתאר ולפרט את מסלול חייו ואת היקף תרומתו ועשייתו של יוסף - בפלמ"ח, בחטיבת הנגב, במשמר היישובים, בבית אלפא, וכמונו במרכז המועצות האזריות ובבנಕ אוצר השלוון הלאומי. קצירה עוד יותר הירעה מספר על עשיותו האוחבת למן משמר הגבול ושוריו, שחו כבויו ובנותיו, ולהם dag תמיד כמו אבא אהוב ואכפת"

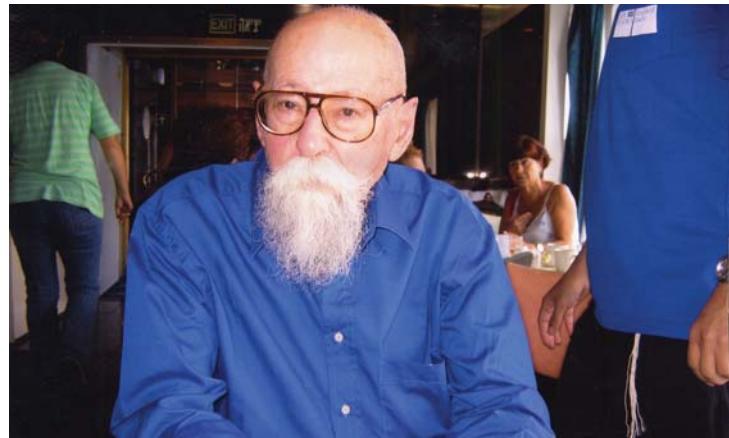
החלפת מפקדי מג"ב ושינוי המדיניות, הופסקו האירועים האמורים).

הוא מוסיף: "בזמןינו, ובעיקר הודות לדאגה ולעזרת הסגולית של המועצה האזרית מנסה, הוקם עמוק אחר הנצחה מרים-צנעם לנופלים מקרב מג"ב. לאחר מכן זה מתקיים מדי שנה טקס הזיכרון לנופלי משמר הנגב, לתפארת המדינה".

ההמשך היה לא פחות מרשימים: לאחר חנוכת האנדרטה באוקטובר 1980 והקמתה של עמותת "הכומרות היורוקות" ב-1986, שיסקה גם היה בין מייסדי, החל בבניית השלב השני של האתר: מרכז המורשת, כיתות לימוד, אמפיתיאטרון ומוזיאון החיל.

ניתן להוסיף ולספר על יוסקה כי היה קשור לכל תחומי אפשרי בהקמת המדינה: התישבות, מלחמת העצמאות, פלמ"ח, צה"ל, חbra, כלכלה, שלטון מקומי, ביתחון שוטף, ומה לא? תלמיד תור הפגנת עומק אינטלקטואלי, יושר אישיש, כישرون נדר, עקשנות ואומץ בחתירה להשגת היעדים.

יסקה, רعيיתו הנאמנה, שרב חלקה בעשיותו והצלחותיו, בגין משפחתו, יידי הרבים, מכיריו ומוקרייו ה facets לארוך ולרוחך ארצנו, יזכיר אותו כך לעד וכותובני שתמיד ישמר בעבורו מקום חמ לבב. יהיו זכרו ברוך.

ערך מלחמת העצמאות חל אצלו שינוי תכיסתי ואידאולוגי, והוא חש שתרומתו האישית חלוץ בתנועה הקיבוצית פגה, שהמציאות בארץ עומדת לשינויים ומחייבים קיום עמדים בפתח וশווים להתרחש בקרוב. ב-1947 הוא התגייס לפלמ"ח למורות ראייתו הילקיה, לרווחת עיורון ללה. הוא האמין אד שביבלו תתרום בתפקידים מנהליים. בתפקידו הראשון היה אפסנאי "הנדוד השני", תחת קיקודו של יצחק רכי. כשבמרס 1948 הוקמה "חטיבת הנגב" התמונה לאפסנאי. במקביל לתקופה ועדת הנגב יוסקה ה策ר אליה חבר. תפקידיה היה לAGON להוקמה ועדת הנגב ויסקה עמד בראשו. תפקידיו היו לצרכים השוטפים של הצבא ושל מתיישבי הנגב. מאוחר יותר הקם בחטיבת הנגב "המטה העופוי", ויסקה עמד בראשו. תפקידיו היו ריכוך אספקה וצד מחסני מעבר ושילוחם לנגב, ארגון השירותים, טיפול בכיעיות בריאות וכדומה.

לאחר הכרזת המדינה ועל סף שחרור הנגב הנצור הוקמה "חזית ד'" על ידי צה"ל, ולידי של יוסקה עברו כל הכוחות הצבאיים שנילאו בעבר הארונות הצבאיים השווים. יאל אלון, הרמטכ"ל ומפקד "חזית ד'", מינה את יוסקה לקצין הקשור בין מפקחת החזית לבין ועדת הנגב. על הערכתו הרבה לעובdotו מעידה הקדשה של יאל אלון בספר הפלמ"ח" שלח לו, וזה לשונה: "לייסקה, משביר הנגב הנצור ביום מצור כבימי שחזור, ברזונה ובתקווה" (ימאל אלון).

יסקה השחרר מצה"ל, וב-1950 התחיל הפרק החדש והלא פחות מרשים בחיה - עבדתו במחלקה למוסדות האזריות במשרד "המרכז החקלאי". יוסקה נבחר למזכיר ארגון המועצות האזריות, ובמהלך לוי"ר ההנהלה. בנימין כהן, הי"ר הנוכחי, כתוב בהקדמה בספר "המועצות האזריות בישראל" שיצא לאור ב-1991: "הנני מוצא חובה לציין של המכדי היום בארגון המועצות האזריות מכוון על התשתיות הטובה שנבנתה במשך שנים רבות על ידי יוסף שיין, היושב ראש הקודם של ארגנו. אנו משתדלים להושא על המזכירים שהוא בננה".

יסקה סבר שהוא מסוגל להעמיס על כתפי האיתנות אחריות נוספת,

כיבוה מרובה למג"ב. יוסקה שיין גוזר את הסרט בחנוכת אחד מבסיסי מג"ב בדרום

קוראים דברים

מהנעשה באתר ההנצחה ובית מורשת מג"ב בשנת 2006-2007

כתב: ד"ר טל משבג, היסטוריון מג"ב, מפקד בית המורשת וההנצחה, צילומים: אורן קראוסר, אסף ביבנובסקי, יוסי שגיא

ילדים זוכרים את פריחת הגן

500 תלמידי גני הילדי מהתוועזה האזרית מנשא התכנסו בעבר יום הזיכרון באתר ההנצחה לטקס מרגש. ארוע זה, שמתකיים זו השנה השניה, נפתח בדקה דומיה לוחר החללים, אחר כך נציג הננים הנחו זרים והילדים ערכו סיור באתר ההנצחה. היום הסתטם בהצגת תכנית של לחמי פלוגת חריש, בשיתוף לבנים ועוז.

לשנה טובה

ארוע מרגש במיוחד התקיים השנה במלון עשרת ימי תשובה, כאשר תלמידי בית הספר הממלכתי דתי ממושב נחם הגיעו לביקור באתר ההנצחה בשעה 00:00 לפנות בוקר. התלמידים, בלויית הרים, סיירו במוזיאון ובאתר ההנצחה, ולאחר מכן התכנסו באסמי הרצינו לאמירת סליחות. לסיום נערך טקס קצר לכרכם של חללי מג"ב.

באביב הכל פורה

לא מכבר נשתלו מאות פקעות של נרקיסים, שושניים, ורדים ופרחים נוספים ברחבי האנדרטה. לקחת האביב כוסה האתר במרכז צבעוני יפהפה.

מוסעים בזמן...

כנס קצינים וסמלים תחכורה של מג"ב התקיים השנה בחודש כברואר באנדרטה. המשתתפים סיירו במוזיאון וسمעו הרצאה בנושא: "תולדות מג"ב על גלגלים... המורשת ההיסטורית של החיל והתקהות כל' הרכב לאורך השנים".

בפ"מ לומדים את מורשת מג"ב

במהלך חדש יומי ביקר קורס פ"מ של משטרת ישראל באתר ההנצחה המשתתפים שמעו הרצאה מקיפה מההיסטוריה מג"ב, קיבל סקירה ממפקד מוג"ב צפון וערכו סיור בזקו התהפו. ביקור לימודי זה באתר הפך למஸורת בקורס ומשמש אכן דרך ותוספת חשובה בהכשרת הפיקוד הבכיר של משטרת ישראל.

אבי נשבע

במהלך השנה התקיימו שלושה טקסי השבעה לטירוני מג"ב. מאות הטירונים ובני משפחותיהם התכנסו לטקס מרגש, שבו נשבעו אמונים למדינת ישראל.

אנו נושאים לפידים

טקס הדלקת נרות חנוכה התקיים באנדרטה בנוו השישי של החג. הטקס היה שיוא של מיחוז הלפיד, שהחל בCKER בקבורת המכבים במודיעין. במהלך המירוץ נשאו לוחמי החיל מכל המחט"בים את הלפיד, שמננו הדלקה החנוכיה בטקס מושם יותר בנוחות סגל הפיקוד הבכיר של מג"ב.

מחזור ב' טירוני מג"ב יעבור לדום!

כנס מחזור מרנש לשוטרי מג"ב שהתגייסו במחזור ב' מרץ 1964 התקיים זה מכבר באתר ההנצחה. הלוחמים לשעבר התכנסו ליום של העലאת זיכרונות, מורשת, היסטוריה וגעגועים. הם סיירו באתר, נפגשו עם חברים וערכו טקס זיכרון שבו התאחדו עם חבריהם שנפלו. בימיים אלו אף שוקדים על קיום מפגשים נוספים לפלוגות ו-IZ. כרטים באתר ההנצחה.

טקס לזכר חללי מג"ב

כמדי שנה, בין כסא לעשרו, התקיים טקס לזכר חללי מג"ב בכית המורשת והנצחה. הטקס התקיים במעמד המפק"ל, הש"ר לביטחון הכנים, סgal הפיקוד הבכיר של משטרת ישראל ומשמר הגבול, לוחמים, לוחמות, וכן המשפחות השוכנות.

במלמד"ש לומדים מג"ב

במהלך השנה התרחשו באתר ההנצחה כל המחלקות מקורשי הקצינים הייעודיים והמינים מהמורוץ ללימודיו משתרעה. החניכים השתתפו ביום עיון מקיף שעסוק במורשת מג"ב, סיירו במקוואן ובשיטה האתר וטיילו למען עין ארוכות הסוכר.

לינה על גללים

אליפות בתי הספר הארץ – ליגת בתי הספר לאופניים, נערכה השנה באנדרטה מג"ב. בהשתתפות מאות תלמידים. במהלך התחרות התקיים הפיננס סטגוני ונערכו דרכות וסיורים בשטח האתר ובסביבתו.

נוף ומורשת

במהלך חדש דצמבר התקיים נוף מיוחד לנכי מג'ב במלון קיסר בטבריה. הנוף אורגן על ידי ר' פקד יוסי שנגיא, קצין נגמ"ים מג'ב, ועמוותת "הគמות הירוקות". הנופשים יצאו לטיור מורשת בCKER הירדן ובעמק בית שאן, בעקבות לוחמי הគמות הירוקות.

הפיננס בחול המועד סוכות

במהלך חול המועד סוכות התקיים באתר הפיננס ענק שככל מסע אופניים, מתנפחים לילדים, הופעה של להקת מג"ב ועוד.

אנחנו על המפה

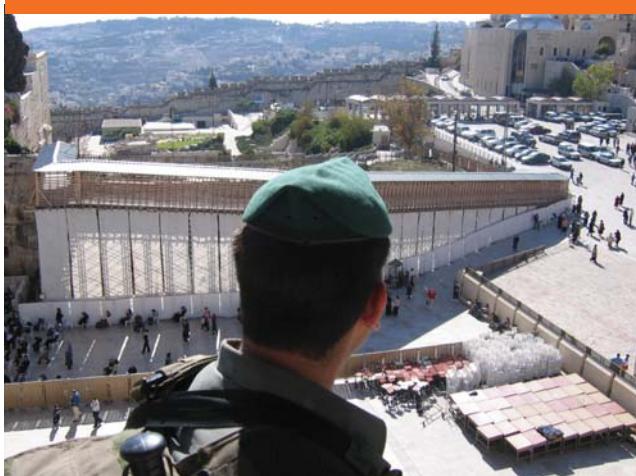
בדרכו לאטר ההנצחה הוצב שלילט חדש במטרה להקל על הבאים להגעה למקום. חברות "דרך ארץ", מכונית כביש 6, חנכה שביל אופניים בשיתוף עם המועצה המקומית מנשה ועם קק"ל. השביל עוצר בין מחלף נצני ועד מחלף עירון, כשהשנקות הסיטים של המסלול היא באתר ההנצחה של משמר הגבול.

יום "גאה להיות שיר"

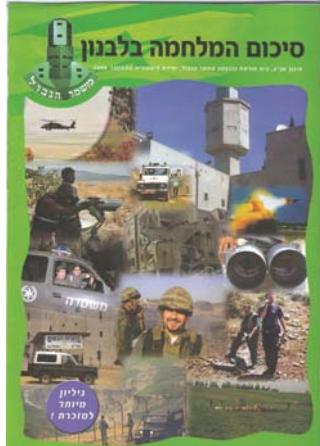

במהלך השנה ביקרו באנדראטה טירוני משמר הגבול, ביום שיעוד ללמידת המורשת ואאות היחידה. הטירונים צפכו בסרטים, קיבלו הדרכה במוזאון, השתתפו בשיחה עם המפקדים, ובעיקר התאמנו להיות שייכים.

סירוש מורשת בעקבות לוחמי הכותמות הירוקות - 40 שנה לאיחוד ירושלים

תיעוד מלחמת לבנון השנייה

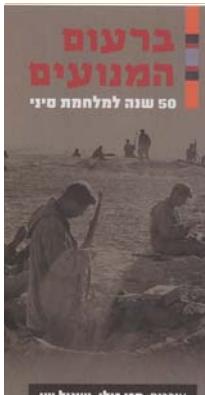
במהלך מלחמת לבנון השנייה עסק הצוות באנדראטה בתיעוד פעילות מג"ב. לאחר המלחמה הופקה חוברת הממסכת את הפעולות מג"ב בזמן המלחמה. החוברת הוצבה בכל יחידות מג"ב וזכה לשבחים רבים.

קורס מפקדי יחידות לומדים מורשת

השנה, כמו בשנים עברו, למדו חניכי קורס מפקדי יחידות את מורשת החליל. במהלך הקורס השתתפו החניכים בקורס רוח של הרצאות, מתחזק לעל- 40 שעות בנושאי מורשת. בין השאר הם השתתפו ביום עיון באנדראטה ויצאו לסירוש מורשת עמוק כי שאן, בירושלים ועוד.

"ברעים המנועים"

לרגל ציון 50 שנה למלחמת סיני יצא הספר "ברעים המנועים" בהוצאה מערכות - משרד הביטחון. הספר יצא על ידי יחידת ההיסטוריה של צה"ל, בשיתוף חוקרים והיסטוריונים, והוא כולל מאמר ביכורים אקדמי של היסטוריון משמר הגבול, העוסק בתפקידו של מג"ב בזמן מלחמת סיני. את הספר ניתן להשיג בחניות הספרים המובחרות. במהלך שנת 2007 עתיד לצאת ספר נוסף שיעסוק ב-40 שנה למלחמות ששתי הימים. בספר זה אמור להתרכסם מחקר מקיף שנערך בשנה האחרונות על פעילות מג"ב במהלך המלחמה.

ממורשת משה - למורשת מג"ב

כ-500 תלמידי בית הספר מורשת משה מורות גן, מלווים בחורייהם, הגיעו לאנדרטה. הם קיימו במקום טקס לזכר חללי מג"ב וזכו להצגת תכליות של פלוגת חריש, שכלה שימוש בסוסים וככלבים. מפקד האתר בירך את הבאים והודה לעמי כוכבי, הורה של תלמידה מובית בספר ורואה החשbon בהתנדבות של עמותת "הគותות הייוקות" מזה 21 שנים.

למעלה מ-60,000 ביקרו באתר

במהלך השנה الأخيرة ביקרו באתר למעלה מ-60,000 מבקרים ויתר מ-21,000 הגיעו בדרך. עליה נعلا!

זכרים את סגן ניצב אריה גוב

במועדון החברים נקבעת כ"ח התקיים ערב לזכרו של סגן ניצב אריה גוב, בהשתתפות בני משפחתו, חברים וידידים מג"ב. סגן מפקד מג"ב כיבד את האירוע בנוכחותו, והזינה מצגת לזכרו של אריה גוב, שהוכנה על ידי מדריכי בית המורשת וההנצחה.

מאוסטרליה לחריש

כ-100 בני נוער מאוסטרליה, שמשירום בארץ במסגרת פרויקט "תגלית", הגיעו לביקור בפלוגת חריש של מג"ב. הם סיירו בכו התפר, שמעו הסבריהם על האזרע וביקרו באתר ההנצחה ובמוזאון. בני הנוער גילו התענית רכה בפעולות החיל בעבר ובהווה. בסיום ביקורם התקיימה תצוגת תכליות של פלוגה מ"ד בשיתוף ייחידת הכלבנים.

עמייתים בפראג

בכ"קורי בעיר פראג שכ"כיה, בחול המועד פסח, בעודו כסע להנאי בפרק היפפה הסובב את "המצודה" המכופמת של פראג, ערכו אותו שני שוטרים ייוקי כומתה בצעידה מהירה מהירה. לרגע חשבתי שמדובר בשני לוחמי מג"ב שנכלו עלי' ממשמים, בגל הדמיון הרך של השוטרים היציכם ללחמי מג"ב שלנו (אך על פי שבסתר לכ"י חשבתי שהוא נחמד אם לכל לוחמים יהיו מדים מוגנים בקידידה כל כך ועם כומתות הננותות לצד אחד בלבד), אך מכובן שהתעשתי מידי. זינקי בעקבותיהם, אך בשל רגלי הדואות כימים של צעידה בלתי כוסקת ברחובות פראג, כשתרמילי העמוס בקבוק מים גדול, מטריות ומעיל, לא מקל עלי', לא עליה בידי להשיגם. החבירה האלה פשוט טסו, ונראה בתגובה למשימה כלשהי שנקראו אליה. שלוותם כਮובן את מצלמתי הצמודה ורציתי לצלםם, אך חוץ מצלמים את אחורים - לא צלחתי במשימה. אבל לא איש כמווני ירפה מטרפו. המשכתו בעקבותיהם. בשלהי מסיימם של ההליכה-ריצה המתורפת הזאת, חיכשו השנינו, ננראה, דרך קיצור וכנו לעבר אחד השערים הצדדיים של הפרק. למזרע היו השערים נעולים, והם סבו על עקבותיהם, וכך מצאת עצמי סוף סוף מולם... וצלמתי אותם מלפניהם. אבל לא הספקתי להוציאו ולא מילאה מפי. רציתי להציג את עצמי כעוזר בטאטן "הគותות הייוקות" מישראל ולקיים ריאיון קצר, אבל השנינו חלפו על פניי ביעף. נשארתי כשרק חצי תוארתי בידי - צילום של השנינו... מילא, אני מניח את עצמו, גם זה לטוכה, במיזוח שונדים בסתורם המדוש - תמונה אחת שווה אלף מילם. והרי היא לפניכם.

נודד ניב

המְרַבָּלִים - ייחידת העילית של פלוגה ח'

וטכניות, וכן על מאפייני הכל ותורת הלחימה. לצד היחידה היו סיירות צה"ל שעסקו במרכ"לים: אנזוז וחורוב. לחידה היו כלים ורכבים אשר נפרשו לאורך הגבולות לילה לילה בתיאום מלא עם פיקוד הצפון.

בשנים 1969-1976 היו לאורך הגבול תקריות רכבות שבן היהithe היחידה מעורבת. החילימ שכך במארכ'ים בתרוך שטה האויב בקורס ובסלה, רטבים עד לשד עצמותיהם. לעיתים יצאו הלחמים למארכ'ים כשם חולם, עקב מחסור בכוח אדם וכשל מחויכותם לחביריהם ולמדינה. הפיקוד העליון בצה"ל ובמג"ב ומפקדי היחידה ידעו איזה אויב עksen עודםمولם, אך הערכו את מיטומנותם ותקופתם של הלחמים אשר הגיעו להצלחות רבות.

יצחק מלכה, ניצב משנה בדימוס, שהיה מדריך וסקן למפקד היחידה, מספר על נבשcia היחידה ועל המוטו שהוביל את לחמייה: "colsם בשבי אחד, אחד בשבי כלום". הוא מתגעגע לתקופה שבה היה צריך להתרה אנסים לבלכת הביתה למורות הסיכון במארכ'ים והסיקו להיתקלות. הלחמים האבו זה את זה ואהבו להיות יחד. סדר היום היה: השכחה, אימון גופני, ארוחות צהרים, הדרכה והזהה כלית, סיור שטח, מטוווח לאיפוס הכל, הכננת הכלים, מסדר לביקחת הצד, תדרוך לפרטים יצאה לשטח למארב וחזר חיללה. מלכה מספר על היתקלות מארב בפיג'ו של בן חמו באחור קיבוץ יאזור, שם זוהו 23 כוחלים שנבראשם עמד קצין סורי. המארב פתח באש, ובسرיקות בפיקודו של מלכה התגלו שני הרוגים ו-60 פצועים מרגמה 60 מ"מ. התוצאה הכללית – מניעת פגוע קשה בקיבוץ יאזור.

פרוספר עזרן, מפקד ייחידת מרכ"לים בפלוגה ח' ולימים ראש עיריית קריית שמונה, מספר על כך שהתקקש לסייע בהקמת ייחידת הדגנים, מושג חדש באותה ימים, שיפורוoso מארב לילה עם צייד אינכרא-אדם וגיף קסן עם ציוד. הכל געשה בצרורה פרטינית, לדבורי, עד שהכל שוכל והפרק למרכ"ל, כולל הכננת תורת לחימה. היחידה שודרגה בצד מקבע, בוגני צמר למארב, ומאותר יותר קיבלו הלחמים גרבים המתמחמים על ידי סוללה. עדן מצין שהדבר חולל מהפכה במג"ב בכל הנוגע לבקשונות הלחמים לשרת ביחידה המיחודת, ייחידת המרכ"לים. הוא מספר שכהתקלות שבה השתחף ב-1972 חצו את הגבול ועברו בין הכנסרים בית ג'בל למרכבה, ושכך במארכ' בעקבות יידעה מודיעינית. עבورو זמן זוהו כמה מחלבים. ה挫יחן במרכ"ל הוחלף על ידו, ובוצע ירי כשהוא מזהה את הcadorsים הנוטבים חורדים לנוף של המחלבים. לאחר הסתערות באש גלגל אחד המחלבים רימונ ליפויו המרכ"ל, הכוח נשכח והרימן לא התפותץ. התוצאה הכללית – ארבעה מחלבים הרוגים. הלחמים קיבלו בקבוק שמן פנינה מאלוֹר פיקוד צפון ומפקד מג"ב.

לוחמי היחידה היו נחושים ובועל מוטביצה גבוהה. הם התחרו בינויהם מי יהיה במקומות המסתכנים ביותר מתוך תקווה להיתקל באויב. צוות המרכ"ל היה מיעון היטב בהפעלת המרכ"ל, וכל אחד היה תפיקד מוגדר. עצמת האש בזמן היתקלות הייתה אדירה, וזה כולל אמצעי נגד טנקים, מרגמות, רימונים, נשק קל בשילוב נותחים ואמצעי לראיית לילה מודקים להפליא, וכורדיקטורים גדולים בחיסול מחלבים לאחר גילויים מאוד לסירות שטח. מכאן שהצלחה בעצמת אויר דבולה על ידי המרכ"ל הייתה מידית ותכליתית, בעיקר כשלב נס המחלבים נמצאו מטענים או פצצות.

בניסיון לתת מענה לאירועים חבלים נגזרות عمק בית שאן ובגבול הצפוני - הנחת מוקשים על צירי המערכת ועל הדרכים שבן נעו כלים חקלאים, ירי בזוקות על סירוש צה"ל ומג"ב, וניסיונות חדרה ליישובים לאורך הגבול הצפוני, הוקמה במסגרת פלוגה ח' של מג"ב ייחידת מרכ"לים (מערכת ראייה ובקרת לילה). היחידה ציודה במכשירים מושכללים לראיית לילה, שהותקנו על גבי נייפים וקומנדרים, והגיעה לתוצאות מעולות בתחום עם ייחידות מקבילות בצה"ל שি�שבו על הגבול. רפאל איתן, אלוף הפיקוד דאז, לימים הרמטכ"ל, הזכיר אותה כיחידת עילית לכל דבר

סקן ניצב (גמ"י) חיים אבוחצירא לוחם לשעבר ביחידת המרכ"לים

בתחילת ספטמבר 1953 התקבלה החלטה על ידי צה"ל ומשטרת ישראל להקים פלוגת מג"ב שתהיה אחראית על חילוק מהגבול הסורי-לבוני. הפלוגה שהוקמה, פלוגה ח', שמקורה הראשון היה אברהם לין, לימים סגן מפקד מג"ב וכיום ייר עמותת "הគומנות היירוקות", עסקה באבטחת הגבול מפני מסתננים, בזמנים מארכ'ים צפים בכינור, באבטחת עבירות ייבוש החולה, באבטחת ישובים מפני חדרת מחלבים וכיסויו לקליטת עולמים. כל זאת, כאשר לאור הנסיבות לא הייתה גדר מערכת אלא אבני גובל, ובין ישראל וסוריה הפריד נהר הירדן.

לאחר מלחמת ששת הימים התגברו האירועים נגזרות عمק בית שאן ובגבול הצפוני: הונחו מוקשים על צירי המערכת ועל הדרכים שבן נעו כלים חקלאים, היה ירי בזוקות על סירוש צה"ל ומג"ב, ונעו ניסיונות חדרה ליישובים שער הגולן, טירת צבי, אשdot יעקב ויישובים אחרים לאורך הגבול הצפוני.

בניסיון לתת מענה לאירועים הרבים נפרסה פלוגה ח' ביחס נקודות: בגבולות משמר הירדן, קריית שמונה, מצודת כ"ח, עירה והמטה בצפת. כמו כן הוקמה ייחידת מרכ"לים (מערכת ראייה ובקרת לילה) בפיקוד הפלוגה אברהם מרכוס ומפקדי היחידה בני נתיב, סנה גדי אל, אורן ארבל ופרוספר עדן. היחידה ציודה במכשירים מושכללים לראיית לילה, שהותקנו על גבי נייפים וקומנדרים, ואלו נתנו מענה והולם להיקף הפעולות החבלנית תוך נילוי אומץ של אנשי היחידה לאורך כל התקופה. היחידה הגיעה לתוצאות מעולות בתחום עם ייחידות מקבילות בצה"ל שישבו על הגבול.

ב-1969, לאחר סדרת השתלmoות בצה"ל גובשה היחידה ואורגנה ונקלטו בה שוטרי מג"ב, בעיקר מתנדבים, שכאו מישובי הסביבה, ומאותר יותר בוגרי קורס מפקדי כיתות. היחידה למדה תפעול

אלופי פיקוד הצפון באותה עת על יחידת המרב"לים: " הם עשו עבודה מצוינת "

אלוף הפיקוד רפאל איתן בין השנים 1974-1977. ספר שלחץ הבהירו השוטף היה כבד מאד והכוחות של מג"ב היו כוחות מעולים. הם פעלו כמו הצבא בכל משימה ובכל מקום, ולאור פעילותם התייחסו אליהם כמו אל כל יחידת עילית בצבא.

מושטה נור היה אלוף פיקוד הצפון בשנים 1972-1974, ורומטכ"ל בשנים 1974-1978. הוא מסך שהוא יחשים ממצוין עם מפקדי מג"ב אך שמען אשד וחימם לו. הוא שיתך את מג"ב בכחition השוטף ובכעילות המרשימה של יחידת המארבים לאורך גבול הלבנון, והם עשו עבודה מצוינת. מושטה נור סיפר שכבלו הראשון הלבנון, והוא רקס צה"ל יחידת אנדו לאורך הגבול, ששוכנו לולות רכבים במארכם. הוא רקס צה"ל יחידת אגד שיטרונות הדרונות, אך הוא העביר שטענו שזו עבודה מקטועית הדורשת התמהות, אך הוא העביר את האחוריות למג"ב והם עשו עבודה מצוינת. "רצית מואד שיינטו לטור לבנון ויעברו את הגבול לפשיטות ומארבים מיוחדים, אך הייתה בעיה חוקית - מג"ב כפוף למשטרה שפעלת בגבולות בלבד. היה תמיד בעיה חוקית עד מג"ב. בתחוםים מסוימים הם עשו פעילות טובה יותר ולא היה לי ספק ביכולת הטובה".

מפקדי מג"ב אdag, שוראיינו בתחילת שנות ה-90 לקרה הוצאה חוברת אודות פלוגה ח' ומפגש אנשי הפלוגה דרותיה:

"אנשי המרב"לים היו מיטב הנעור"

חכים לוי (1972-1976) מס'ר: "יחידת המרב"לים קיבלת ציון גבורה לאחר בדיקה של המטכ"ל ביחס לשאר הסיירות בצה"ל (אגוז, חרוב וכדומה). מתרבר שאנשי המרב"לים היו מיטב הנעור וכו' מתוך צפיה לתקירות ומעשי גבורה, אכן כך היה. המפקדים אמרו כי המשמעת ותחזוקת הכלים והרכבים הישנים היו יוצאים מן הכלל".

שמעון אשד (1964-1972) מס'ר על פלוגה ח' ובמיוחד על יחידת המרב"לים שעמדה בכני האובי בתקירות רבות ובכל האתגרים, הייתה בעלת מוטיבציה נכהה והגעה לתוצאות מרשימות.

צבי בר (1983-1983) זכר את פלוגה ח' עם מרדפים על הקוו, חדירות ותקירות, רבות. הפלוגה הייתה מסודרת, מאורגנת ומושמעת. על יחידת המרב"לים יש לו רק שניים: "הם היו יותר מתקדמים מצה"ל גם מבחינת התחזוקה והצלחות הרבות".

מפקדי פלוגה ח' על יחידת המרב"לים: "המאץ הכספי והתחרות המתמדת עם סיירת אגוז הכיאו אותנו לשיא מבחינה מבצעית"

יעקב גנוט (1971-1973) מס'ר על הפלוגה שהיתה מגובשת מאד ו邏בינה מבצעית הייתה ברמה גבוהה ביותר. האירועים הכרתו את כושרה המבצעי. האנשים שהוכם היו שוטרי חובה ראו במשימות את השיא מכל הבעיות. "לא היה מקרה אחד של הידרות, המאץ הכספי והתחרות המתמדת עם סיירת אגוז הכיאו אותנו לשיא מבחינה מבצעית".

שיאה של פעילות פלוגה ח' היה בתקופת מלחמת ים הכנופיות. יחידות המרב"לים נתקלו אדמ"ל כדרלים לבצע פיגועים בישובים, וכעטם לאור הכרת השטח ומיומנויות המרב"לים הפגנו לחומי היחידה לקו שני, ממקל"ל לאלה שנורס מראש הנהקה ועד חורשת טל. בתקופה זו במיחוד היו יתר מ-20 היתקלויות ומסוכן 21 קלצינקובים. סיכם גנות: "פלוגה ח' הייתה בשבי בית משפחה. פעילותם מפקד וכלוחם היא עכוריו יותר מכל תואר אקדמי או צבאי".

מיימת נש (1976-1980) מס'ר: "פלוגה ח' הייתה מיוחדת במבנה, ובעיקר ייחידת המרב"לים שביבוצה המונע מארבים לאורך גבול לבנון, כולל ביצוע 'סולמות' - כניסה לתוך שטח לבנון בשילוב כוחות חילוץ. זה היה למעשה בית הספר שבו למדו לחומי היחידה מהצבא וגם למדו את הצבא".

ב-9 בינואר 1972 חדרה חולית מחללים לישראל וירתה חזוקות בקרבת העיר צפת. תוך כדי נסיגתה לנכול בקרבת קיבוץ יראן נתקלה במארכ'יה בפיקודו. כאשר המחללים הגיעו לנדר המערכת כדי לחוץה, חוסלו שלשה מחללים שהיו בזוקות לעבר צפת. למחזרת היום החמיין אלוף פיקוד הצפון מוטה גור את הצוות לתחקירות וקיבלו ספר הוקה ובקבוק שמן פניה.

ב-24 בפברואר 1972, בלילה אחד שבו לא הפעילו מרכ"ל בנקודה קריטית ומשמעותית בקשר כן, ליד היישוב נתווה, בעוצמתם של ניסיונות לחידירות מחללים פורץ את גדר המערכת ולהפעיל הארגונים, הצלחה חולית מחללים פורץ על כביש הצפון ממערב ומזרחה. בהתקלות נפגע רכב צה"ל, נהרג קצין מיוחדת אגוז, הנהג נפגע ונפצע כוח חילוץ שהגיע בוגנ"ש מג"ב סאסא לאשר כן, בכירקו של פרקלט עקב שהגיע בקומנדקר מג"ב סאסא, בכירקו של פרוספר עדן. בגין לחומי השגה היה גם אני, וכן החובש יעקב אספסו ואחרים. תוצאות האירוע: שני הרוגים, קצין צה"ל ונכון גששים מג"ב, סלאח סעד, חמישה פצועים מג"ב ואחד מצה"ל. בין הכאומות היה יעקב ונכון, אשר נפגע מרטיסים בכתפו ובפניו ואיבד את עינו. מאירוע זה הופקו ללחים ממשעותם ביחס לתוקפה קשה זו - גנהל כיססה לאירועים, נוהל לילוי בקרבת הגבול, איתור ונטול חוטי תיל, גנהל עבודות נשבים בוגנ"שים ביום ובלילה, וכן פורו תורות לחימה לכוחות הסיורים והמרב"לים.

לטיכום, יחידת המרב"לים הייתה יחידת עילית ככל ייחידות צה"ל המובחרות, כאשר הלחמים היו חזרוי מوطיבציה. התחרות בין המפקדים ובין יחידות צה"ל הייתה אטגר, והניסיונו המצטבר בהפעלת הכלים בעת התקלות עם מחללים הביא להצלחות רבות וכמעט ללא נפגעים.

על פלוגה ח' ויחידת המרב"לים כפרט ניתן להמשיר ולספר סיפוריו נכהה של לחמים ומפקדים רכבים אשר שירותו אמכנה את המדינה תון סיון ממשי יומיומי, הצלחו למונע חידירות רבות של מחללים אל שטחנו ואפשרו המשך אורח חיים סדר של תושבי ישובי הצפון.

פלוגה ח' ויחידת המרב"לים ספגו אבדות רבות לאורך השנהם. הנוגלים למדדו אותנו גבורה ואומץ לב זכרם ילוחו אותנו לעד.

זכונות

לא חשל טלפון, ומשכורת שולמה במחוזן

היא זה בשנות ה-50, עת שירתי מג"ב, בפלוגה ז', במשטרת מג'דון, תחנה ללא חשל וטלפון. הקשר היחיד היה מכשיר קשר. הוא והതואורה במקום הופעלו באמצעות גנרטור, שנגנו להדריקו עם רדת החשכה ולכבותו בחוץ הלילה. באופןם ימיים שלולמה המשכורת החדשית במחוזן, כמעט כביצורי תלוש המשכורת. השלים באזאת תקופה היא אויר רון זל. גם אני הצטרמתי אליו והינו נסעים לחלק את המעתפות לכל ייחדות מג"ב צפוני, כולל בית שאן, סאסא, אילון, מצודת כוכב, עפולה ועוד. נסענו למוקומות אלו בגיב. העליה צפונה בחורף הייתה חוויה מוקפאת עצמאית. ממש הזמן התחלתי לעובד כפקיד בפלוגה ז', וגם במטה הגוד שישב אז במשטרת טבריה.

לאחר שהשתלםתי ולמדתי להדפיס במכונת כתיבה, וגם להכעיל מכונת שכפול, התחלתי את תפקידי כמצור, תחילה במובל הארץ, ולאחר מלחמת ששת הימים הקמנו את פלוגה ט' בכיוונו של ישעיה ליזוביץ', בעיר העתיקה בירושלים. שם עברנו לשטחים, לבינין. מכנינו עברתי לירושלים ושירותי תחת פיקודו של המ"כ גבריאל אשтон דיל. לאחר מכן חזרתי לשירות בכנין, בפלוגה צ"ג, עד לפרישתי למלאות בשנת 1984.

האנדרטה

ניצבת באתר דומה
ובчаירותים שמות יכורי האומה
אשר נפלו חללים
בכל מקום שהוא מוצבים.

mdi שנה הם מתאפסים
מכקדמים וגם חילום
לכך את החברים הנගרים
ולכך ולא לשוכן לעולמי עולמים.

כך ימשך מדור לאחר
עד שיעז הדור
ויעז השלים המכוחל
ולא יתרת עוד חל.

יעקב פילוט
גמלאי

פגישה שכDOT

מפגש עצוב ושמח גם יחד

חברי מחזור החובה השני של מג"ב, שנת 1964, קיימו פגישה מרגשת באתר המורשת וההנצחה של מג"ב. "המחזור שהכי הרבה מדברים עליו"

משה מזרחי

סוף סוף, לאחר מאטים גדולים, נפל בחלקי לארגן מפגש חברים משירות סדיר בмаг"ב. רק ליותר משנה לאתר את החברים ולמצוא את הכתובות והטלפונים שלהם. המפגש נערכ בסיוע עמותות "הכמהות היירות", בעיקר בעזרתו הרבה של חברנו המשוחrf אבי גיטל, מזכיר העמותה.

המפגש עם החברים, שנערך ב-25 בדצמבר 2006, היה מרגש מאוד. איני יכול לשכוח את הסיפורים וההתרשות של המ"כ בני קול והט"מ אברהם שורץ, שהיו לנו כמו אבא ואימא בתקופה שאחננו הינו כמו ילדים. המפגש היה עצוב ושמח גם ייחד. עזוב - כיוון שהרבה חברים יקרים לא היו אתנו ולא יכולנו לשறת אותם בשמחה שבמפגש. כמה חברים גם הפכו, לצערנו, לנכים.

שמחתני מאוד שהמחזור שלנו, מחזור החובה השני, שנת 1964, היה המצח שמכמנו יצאו hei הרבה קצינים בכירים, המצח שהכי הרבה מדברים עליו. אני רוצה להזכיר את אלברט כהן שהיה מ"מ שלם, איש יקר ונגדל שנכצר ממנו להיות אתנו במפגש בגלל מחלתו. אני רוצה להזכיר גם את סלמן אבו יאמן, שגם הוא לצערנו לא נכח באירוע. אני מאמין שהם הרבה בריאות ואריכות ימים. אלה אנשים שהרו לנו דוגמה לאלהמת הארץ. בני קול,بني יצחק, גוריג אטיאס ואני בירנו ביכתם והשמחה הייתה מולה. שמחנו כלנו שיש לנו עמותה לתפארת שומרת על גחלת מג"ב, שבמסגרתה נוכל לקיים את האזכורים של חברי שנפלו, וכן נם לאorgan את השמחות. בהזדמנות זו אני רוצה להזכיר

שאנו מחכים לקבל את אות הלחם, כפי שהוצע לנו. אני רוצה להודות במיוחד, בשם ושם חברי, לאברהם לוי, לאבי גיטל ולכל הצוות הנהדר שעוזר לי לארגן את המפגש. תודה על המתנה הצנועה והיפה שקיבלו מכם. הללויה ויהו עוד מפגשים כאלה וכן נוכל להזכיר בימים היפים ההם. תודה רבה.

"שמחנו כולנו שיש לנו עמותה לתפארת שומרת על גחלת מג"ב".
חברי מחזור החובה השני של מג"ב, שנת 1964

משמר הגבול שלי - אמנות ללא גבול

בקשי הספקתי לספק את אווירת מג"ב, וכבר סופרתי לשכ"כ ועסתקתי במשר כחצ'י שנה כלוחם מג"ב בחו"ל בתפקיד אבטחה וביטחון שוטף.

אחוות הלוחמים הייתה נפלאה ומרגשת ביותר

פלוגה ז' המיתולוגית ישכה באוטים ימיים באזרע עמק בית שאן ועמק הירדן. התוואי הטופוגרפי והצמחייה העשירה מאד, הפכו את האזרע לאידיאלי ללחמת גירה על כל היביטה – "ויטנאם של ישראל". עם שובי מחול' בתום הסיפוח, המקומ היחיד שבחינו בא בחשbon לשרת בו היה פלוגה ז', בכיקודו של המ"פ המיתולוגן ויל, אלעדר נהמיאס.

פלוגה ז' בכיקודו של נחמים שירתו לחמים מכל גוני הקשת של החברה הישראלית על כל שכבותיה ועוזותיה. לחמי פלוגה ז' היו נביורים שלא חשו לצאת יומיום לסירות על קו הגבול, לפתחת הקו עם עלות השור ולפיעולות ביטחון שוטף במהלך היום ועד לפרקית מאריכים כללות – כל זאת ביידעם של ים, כמו פעמים ביום, היו היתקלויות עם מחלים שניצלו את הצמחיה למסתור, למילכודות, למיקוש, לחדרות, ולרי מתר הסבר מחד המערבי והזרחי של הירדן. מלחמה זו גבטה נגעים רכבים, מספר רב של הרוגים ופצעים. פלוגה ז' ההרואית. אי אפשר למצות את סיפור הגבורה של לחימה במאמר מצומצם זה.

פעילותה האגדית של פלוגה ז' מן הראי שתהווה נשוא למחקר מקיף על כל היבטי, מחקר שטרם נעשה. עם זאת, חשוב מאד להציג שכל הערבים הנעלים שלומדים בצה"ל, בצדנים, בכח"ד, כולם, כל "כללי התרבות", באו לידי ביטוי והוא מוכנים בפלוגה ז'. רוח הלחימה, אחוות הלוחמים, הloyalities למדינה ולמערכת, הנאמנות לחברים, המשמעת, הכלל האומר שאם לא נהיה תליינים זה בזה, נהיה תלויים זה לד זה – כל זה בא לידי ביטוי בפלוגה ז'. הדברים הגיעו לידי קר שמקדמת מג"ב תכננו להחליף את פלוגה ז' בפלוגה ד' בפלוגה סירכו בתפקיד הפעילהה הקשה בגבול הירדי, אך הלחמים בפלוגה סירכו בתפקיד להתחלף. סמלים שהיו מיועדים לקורס קצינים דחו את יציאתם כדי לא לעזוב את הייחודה באוטם ימים קשים.

לא הסכמנו שלוחמים שלא מהפלוגה שלנו יעשו את המלאכה

באחד המקרים, לאחר שנטגלהה חדרה, והלוחמים הלוכו בעקבות מחללים ונתקלו עם אחד כרם בית יוסף, התעורר הצורך לפתח בחיפיות את השטח לחקלאים, כדי שיוכלו לעבוד בכרמים. בהיעדר אפשרות להכנס בין הכרמים כדי הנಡס כבד שיוכלו לפוצץ מוקשים שהמחבלים טמנו, התנדבו סגל הפלוגה, סמלי מחלקות, מפקדי מחלקות, קצין המבצעים ואחרים ללבת בין שורות הכרמים עם דוקרים ולנסות לגלות מוקשים לפני ינתן האישור לחקלאים להכנס לשטח. לא הסכmmo שלוחמים שלא מהפלוגה שלנו יעשו את המלאכה המסוגנת במקומנו. כך פעלנו, ללא היסוס, ללא מושה ובכיתוף עצמי רב. היום הדברים נעשים אחרת. מכתירים את השטח ומתיינים לכוחות המבצעים. עדיף שהחקלאים ימתינו מאחר ששם דבר לא שווה את חיי הלוחמים.

באותן שנים קשות שירת בפלוגה ז' לחם ללא חת, קצין ייבור שמו היל לפני לא רק בג"ב אלא גם בצה"ל. מחר' המרה לא היה מתקבל

אחיתוי ואחיי לוחמי מג"ב הנוכחיים, בדרך כלל נהגים לומר שלא בצדק: "בתקופתי זה היה לך וכך והיום זה לא אותו דבר". לא אחיה, זה לא נכון. בכל תקופה, לכל מערכת יש את שיאיה ולעתים – גם חריגות. כך גם בתקופתנו

הגולמי יוסי

(אחד מלוחמי מג"ב בעבר
השם המלא שמור במערכת)

אני מרשה לעצמי להצהיר: "משמר הגבול שלו", וא Tat בתקופת היוותי לוחם מג"ב בעבר מדרגת שוטר עד קצין, ממש למלטה מתשע שנים, ולאחר פיצועו במלחמות היתקלות עם מחלים במסגרת שירותו בג"ב, ובעיר מתוקף אהבתו למשמר הגבול, אהבה לא גובל, אהבה שתוקפה לא פג למרות השנים הרבות שהלפו, והיא אפילו מתחזמת מיום ליום. אשר על כן זהו "משמר הגבול שלו".

"הרומן" שלו עם משמר הגבול החל בשירותו הוכחה בצדנחים, בגדור 890. לקרהת סיום שירות החובה החברים תהו מה לעשות לאחר השחרור. הי' שאמרו: "ניסע לקדחה, שם יש מכבי אש מוצב שתפקידו לבכות שרפות עיר, מזה נהיר ונתפרנס ביערות קנדאה". אחרים, ואני בינם, הדיעצנו מעצם רעיון הבנידה הטמון בירידה מהארץ. אמרנו שלוחמים היינו ולוחמים נהיה, נمشיך להילחם, אך נשאלת השאלה אם.

ההילה של לוחמי משמר הגבול והובילו אותנו לבחרו במשמר הגבול

ההילה זה עבר מלחמת ששת הימים, תקופה של היתקלויות יומיומיות בגבולות, בעיקר במורה, בגבול ירדן, היתקלויות שבוחן חוסל מחלים רכיבים על ידי לוחמי משמר הגבול. ההילה של לוחמי משמר הגבול וההצלחות של החיל הובילו אותנו לבחרו במשמר הגבול.

התיצבנו קבוצה של חברים מפלוגת הצדנחים בלשכת הגנים של המשטרת, ולמרבה הצער אמרו לנו: "מג"ב? מה פתאות? מי צרי עכשווי לוחמים למג"ב? אנחנו דוקרים לשוטרים בכהולה". וכך מצאתי את עצמי בקורס שוטרים בשפרעם למשך תשעה חודשים. באמצעות הקורס, בין 1967, פרצה מלחמת ששת הימים ושער מג"ב "נפתחה לרוחה".

тирונות קבע קזרה במג"ב תלפיות (מי צריך את זה? אנחנו מהצדנחים...), תפקיד מדריך בבית חורן, מ"כ בפלוגה ז' ברמאללה בכיקודו של קסלר, ובשם, ברמאללה, כראש את סמל המחלקה של מהצדנחים – שמואל, ביבי ורובי, בתפקיד מפקדי מחלקות. המפגש במג"ב עם הלוחמים היה מהם. החוויות במג"ב, אופי משימותיו, ההוווי, אחוות הלוחמים מכל העדות והדתוות – מוסלים, נוצרים, דרוזים, בדואים, צركסים ויהודים, אחוות הלוחמים ה затה הייתה נכלאה ומרגשת ביותר. כל זה הפק את מג"ב לחיל יחיד מסוג, שהשירות בנו, נעים ומרגש.

המארכ". אין צורך לתרגם את הת███ול שלו ושל אנשי הצוות. הרי הכתמונה במחבלים בכירור. הסריקה הראשונית באישון לילה הסתיימה ללא תוצאות.

כנהוג, יש סריקה נוספת עם או ראשון, כי אם רואים טוב יותר. אך מכךנו במרקח רכابت הבזוקה, כולל המתקנים שננטשו, דם רב, ציוד נוסף וגוף מחבל עם קלצ'יניק חדש שטרם הספיקו לירוח בו אפילו כדור אחד. ברור שכלנו ובמיוחד יעקב גנות שמחנו מאד, ולאות הערכה גנות הענק לאי את הקלצ'יניקוב במותנה. קלצ'יניקוב זה לא האrikacial ימים. באותו שבוע הגע המפק"ל דואז רכ ניצב שאל וחוזלו ד"ל לביקור אצלנו בפלוגה. גנות בקש ממוני שאחזר את הקלצ'יניקוב כדי להעניק אותו למפק"ל, והובטה לו שากבל את הקלצ'יניקוב של המפק"ל. אני מכוכן מסרטתי את הקלצ'יניקוב שלו, אבל את הקלצ'יניקוב של המפק"ל לא קיבלתי עד עצם היום הזה.

אפריל 1974, פסח, חוליות מחבלים חודרת לקריית שמונה. כוח מג"ב פלוגה ח' שבראה יעקב גנות ואני, עבדו האמן, מدلגים מיד לקרית שמונה. עם הכוח שלנו שרקנו את הבניינים שבהם אמרוים להיות המוחבלים שהתקמו באחת הדיורות והסתתרו. לאחר שרקנו את הבניין הראשון נכנסנו לבניין השני, שם קיבלו אותנו בירוי נשק קל ובירומים. מהריי ההזה נהרג קצין צה"ל, שהוא אלוף מש"ט המדרה אלוף משנה דוד כהן נפצע בירכו, וגם אני נפצעתי. כוח אבטחה שהיה מחוץ לבניין השיב באש ואני ייחד עם מלכדי באש צולבת הונ של המוחבלים שככני והן מכוחותינו שכחצ. הספר ידווע, כדור זוהר פגע בחגורות הנ↖ץ של אחד המוחבלים, נשמע פיצוץ בדירה שבה הסתרו המוחבלים ובכך הסתיימ האירוע שנבה מחר נכהה של נפצעים רבים בקרוב האוכלוסייה האזרחית - זקנים נשים וטר וכן מאנשי כוחות הביטחון

- צה"ל, המשטרה ומג"ב. בכית החולים לא הייתה לרגע בלבד. כל מג"ב היה אצל. לאחר כמה חדשים חזותי למג"ב סאסא קצין מטה. בשנת 1976, משהבנתינו שלאור הפצעה לא אהיה יותר לוחם במג"ב, עברתי לכהולה, למרחב חיפה, שם המשכתי לשורת בתפקיד פיקוד, מטה והדרכה.

במג"ב של היום כבעבר, עושים עבודות קודש

מג"ב בית שאן פלוגה ז' ומג"ב סאסא פלוגה ח' הם מרכז הווייתי עד עצם היום הזה. שני בסיסים אלו עיצבו את עקרונות הלוחמה הצבאית של. בשתי ייחיות אלו למדתי ופיתחתי את כושר הפיקוד. אחיוותי ואחוי לוחמי מג"ב הנוכחים, בדרך כלל גוהנים לומר שלא בצדקה: "בתוקופתי זה היה לך וקר והיום זה לא אותו דבר". לא אחוי, זה לא נכון. בכל תקופה, לכל מערכת יש את שיאיה ולעתים - גם חריגות. לך גם בתקופתנו היו לא מעט חריגות.

במג"ב של היום כבעבר, עושים עבודות קודש בכל התחומיים - במנזר הכנסי, בערים, בשטחים, בגבולות, בכל אטר ואטר בישראל. מג"ב יחד עם שאר חזותות הביטחון, מהווים אכן יסוד לביטחונה של מדינת ישראל. אחוי ואחיוותי הנගבורים, תפילתי כי האל ילווה אתכם בכל מעשיכם ושומר על כולכם, על כל לוחמי מג"ב מכל העדות והדחות, ונאמר אמן.

מאמר זה מוקדש לך אחוי מפלוגות ז' ח' שנכלו בעת מילוי תפקידיהם. מטרתו להעצים את מורשת מג"ב המפוארת וכוח השותפות של בניו ובנותו.

שם החלטה על סיום ארוע בטרום התקיעץ עמו. כונתי לנדוול הלחמים, מוחשן דגש, ביום סgan ניצב בגמלאות. "מר מוחשן" כפי שכונה, שירת בתפקיד קצין מבצעים פלוגתי באוטם ימים. כפי שלא ניתן לדבר על פלוגה ז' של מלחמת ההשתה מצל' להזיכר את המ"פ' חמייסס, אך אי אפשר שלא להזכיר את מוחשן שההך לסמללה של פלוגה ז' וכן את מרדכי אלקסלסי (פולו), סגן קצין המבצעים שתפקיד מעלה ומUPER.

מפקדת מג"ב דואז הייתה "היכל הקודש" שבו שירותם מפקדים דגולים

מג"ב בית שאן עברתי לשורת במפקדת מג"ב שמקום מושביה היה אד ברמאלה, תחילה כסגן קצין מבצעים ולאחר מכן תפרק לתקפידי שעדיין לא היה מתוכנן, ראש לשכת מפקד מג"ב. מפקדת מג"ב דואז הייתה "היכל הקודש" שבו שירותו מפקדים דגולים ובראשם ניצב שמעון אשד. שמעון אשד וסגן שמואל איתן (אחיי של רפול), שהיה סגן מפקד מג"ב, בנימין גלעד (בינויים), מספק 3 בהיררכיה שהיא דמות פיקודית בעל רוח אכיה, ואבי טל, קצין המבצעים של מג"ב דואז, היו בעבר דמויות כבירות, מפקדים דגולים שהמכה את העבודה והשהיה במחיצתם לחוויה בלתי רגילה. מהם למדתי רכבות על ישר רכבות על אינטלקטואלי, פיקוד, דוגמה אישית, דאגה לפרט וכן על כל הערכים שההכו את מג"ב לחיל ייחודי כל כך. בקורס קצינים בכ"ה ז', בפרק של הדאגה לפרט, תמיד הביאו דוגמה את מג"ב. עם חילופי המפקדים במג"ב - שמעון אשד עבר לכחולת לתפקיד קצין מפקד המחו"ז הצפוני וחיים לוי קיבל את תפקיד מפקד מג"ב - יצאת לקורס קצינים. בתום הקורס, ואני עדין רס"ר עם סיכת מ"מ (בזמןנו היה נהוג שבוגר קורס קצינים ממתקני עוד חי שנה עד לקבלת דרגת הממ"ש, בתפקיד מ"מ), שאלו אותי היכן אני מבקש לשורת. מטעב הדברים ובכפוף לאופי שלו, שאלתי את עצמי אם לעזאזל עדין יורים במדינה הזאת? כמובן בממ"ב סאסא.

אגדה מילכת, יעקב גנות...

מג"ב סאסא פלוגה ח' היה באוטה עת בכו האש של המוחבלים מדרומם לבנון. תחילת תחת פיקודו של שניאו דיל וכهامשך תחת פיקודו של אגדה מילכת, יעקב גנות, איש הנערץ עלי', שנם היום למורת ניל' המופלג אף נקבע ללכת אחריו באש ובמים, שرك ירמוז. האיש נושא בגין את הצלקות של מג"ב מהתקלויות רבות ובמיוחד אירוע גשר בין המפרנסים. במג"ב סאסא פלוגה ח', כמו בפלוגה ז', שרהה רוח קרבת שלמדתי להכיר כל כך טוב במג"ב - היהת קלות, מארבים, כולל בשטח האיביך, חדרות, ירי על ישובים ועוד... קורוז שאותו אני חייב להזכיר לראשונה עת היתקלות עם מחבלים במארכ' בלילה. באותו זמן כבר הייתי מפקד מחלקה שנייה. במלחמת יום הכנסיים, ביחידת מרב"לים (מארב וככבר בראיית לילה), שכבתה כל לילה במארכ' אחר כדי להרבות את הסיכויים להיתקלות. והנה לילה אחד, מול היישוב דוכ"ב או יראון בתוך שטח האיביך, הבחנו מארח' קילומטר בחוליות מוחבלים שמתקרבת ונושאת בזקות מאולתרות. על פי התרגולות למפקד המארח', הנהתי את אנשי המארח' להמתין שייתרוכו אלי כדי שהטוויה יהיה אפקטיבי. כולו הינו דרכים לקראת "קבלת הכנים" שעמדנו לעזרן למחבלים, אלא שהמחבלים ננראה פחדו לפועל לפי התרחש שלנו ונעצרו במרקח של חצי קילומטר מאטנו. אנחנו אותם בчивור מתחילה לhattaken את הבזוקות המאולתרות. בשלב זה שקלתי לפתח באש. אם לא נגע בהם הרי שלפוחות נפריע להם ומנע את היר לעבר היישוב. נתתי פיקוד אש וירינו בכל הכלים ובמיוחד מארח' ב. במקביל דוחה למפקדה כי הגיעו כוחות תנכז, גערקה סריקה ראשוני, וכלום - אך לא מוחבל הרוג אחד ורק לא סיכון של מוחבל. יעקב גנות, אחד בדרגת פקד, הגיע ראשון עם כוחות התגבור והשתולל מרוב צעם: "לא הי מוחבלים, יירתם סתום, שרופתם את

**במלאות 40 שנה לאיחוד ירושלים
נ兆 בעקבות לוחמי "הcombeutes
הירוקות", מאי ימי "הקו העירוני"
שחזה את העיר ועד לאיחודה
במלחמת ששת הימים**

ד"ר טל משבג
היסטוריון מג"ב, מפקד בית המורשת וההנצחה

יום טיול – מתחם ארמון הנציב לМОוזיאון הרצל

המסלול: תצפית ארמון הנציב, שכונת אבו טור

משך הסיור: שלוש שעות

נקודות המזואן: תצפית ארמון הנציב הסמוכה לחורשת ארמון הנציב

נקודות סיום: מוזיאון הרצל

המסלול: נגייע למרפסת התצפית המזרחית בטילת ארמון הנציב

שהיא חלק מטיילת האס, ננד במדרגות תלמיד המסעדה ונפנה שמאלה

לשביל המרכדי של טילת שרובר

ארמון הנציב

רכס ארמון הנציב נקרא בעברית גיאבל מוכابر. מההר מראה מרהיב לעבר העיר העתיקה, מדבר יהודה, ים המלח והרי מואב. לקראת סוף שנות ה-20 רכשו הבריטים קרקע בפסגת גיאבל מוכابر ובנו את ארמוןו של הנציב העליון שנחנך ב-1933. במבנה נערכו קובלות פנים מפוארות لأنשי השלטונות הבריטיים והישוב היהודי בארץ ישראל. ימים ספורים לפני תום המנדט העבר הארמן לדי הצלב האדום. ב-14 במאי 1948 עזב הנציב העליון הבריטי האחרון סר אלן קניגהאם את ארמוןו, הדגל הבריטי קופל והוא מוביל בדרך האו"ם. השטה הישראלית כללו את אזור חומות הלימוד החקלאי, מיסודה של רחל ינאן בכבי, יער השלום ומונזר סנט קליר.

לצ'ה"ל הייתה עמדה בשטח הסיכון לארמן. בעמדה כעלו שוטרי מג"ב, בחלק מהתקופה, והוא נחשכה למסוכנת במיוחד. בغال בידודה המכוחט היא כונתה עמדת "הבית הבוגד". ב-5 ביוני 1967 כבשו הירדנים את

הכותרת מיד לאחר שחרורו ביוני 1967 (באדיבות אברהם לוי)

מ"הקו העירוני" אל "העיר שחוبرا לה ייחדי"

קו הנගול שחץ בין שטחי ישראל וירדן בירתה את העיר ירושלים תוך שהוא עבר בין רחובות וכיכבים. קו הנגול נקבע ב-30 בנובמבר 1948 על ידי משה דיין מחד הישראלי, ובגדלהה את מל מחוץ הירדני. רוחכו של קו היה 60 מ'.

עת נתחמו הפסymi שביתת הנשק בין ישראל לירדן ברודוס באפריל 1949, אימצו שתי המדינות את מפת "הקו העירוני", באורך שבעה ק'מ.

לאורכו של הנגול היו שטחי הפקר רבים, ובצפונו נורתה מובלעת ישראלית בתחום ירדן - הר הצופים. מפת "הקו העירוני" הופקדה לשמרות בכספת של מטה משקפי האו"ם בארכון הנציב, והוצאה ממשם כל אימת שנטגלה מחלוקת בדבר מיקומו של קו הנגול. במשך 19 שנים הייתה ירושלים עיר ח齊יה; העיר העתיקה על אתריה המקודשים,

הר הבית והכותל המערבי, הייתה בשטוח יידן.

לאחר מלחמת ששת הימים בוטל "הקו העירוני". שטחים הרושים ושוממים שהטולו שלושם היו נכל עזין בין שני הצדדים, טושטו והיו לחلك בלתי נפרד מירושלים המאוחדרת, ובתוך זמן קצר התמזה "הקו העירוני" בתוך "העיר שחוبرا לה ייחדי".

משמר הנגול החל את פעילותו בעיר ירושלים זמן קצר לאחר הקמתו, ונטול חלק בהגנה על ירושלים בתקופת "הקו העירוני" בפעילותו של שתי פלוגות: פלוגה א' - בפיקודו של בר יהודה שהתקמה במחנה אלביב, ופלוגה ב' - בפיקודו של מושלום בר נתן צ'ל שהתקמה בבית שמש. פלוגות אלו פעלו תחת פיקוד משטרת ישראל, נפת הבירה וכפת הרים. בכל פלוגה היו כ-30 עד 40 לוחמים, מבנה של ארבע מחלקות לכל פלוגה.

הפלוגות במג"ב אדא היו מצוידות ברוביים בריטיים מסוג STEN ו-MARK4, רימוני יד ומרגמות 52. את הסירות הממונעים ביצעו על רכבים מסוג לדודבר. המשימות העיקריות נחלקו לשניים: הגנה על "הקו העירוני" והגנה על "ישובי יהודה".

בשנת 1955 איש מג"ב את עמדות "הקו העירוני" סנהדריה, בית הספר לשוטרים, מנדלבאום, בית תורג'מן, מוסררה, גוטראם, מלון אסטט, בגין לאנס, הר ציון, אבו טור, היוזם, חוות רטימור, ארמון הנציב ורמת ח哈尔. באישוש העמדות ארכו מג"ב את קיום ההסתמך ביניהם לבין הירדנים. חזץ משמריה בעמדות, חילצו מג"ב אזרחים שעברו את הנגול. במקומות מסוימים לא היו מודעים שכוחות מג"ב נכנסים לשטח ההפקר, רכבים הירדנים באש לעברם והחילוץ היה מתנהל תוך כדי לחימה. משלמה נספחת "בקו העירוני" הייתה הקמת גדר הפרדה שתמנע מעבר של אזרחים לנגב הירדני וממנו.

את האבטחה על הגדר הטילו על משמר הנגול, וכן הגדר הוקמה בתוך שטח ישראל בחיאום עם הירדנים. משמר הנגול המשיך לבצע את פעילותו עד מלחמת ששת הימים. לאחר המלחמה השתלב בפעילותם בירושלים ובשטחי יהודה וסומרון.

1967, החל הקרב על אבו טור. כיבושה היד הוטל על גדור מלחמתה הירושלמית בפיקוחו של סא"ל מיכאל פיקס. הקרב היה קשה, ובלחימה נפלו 16 לוחמים מחטיבת ירושלים בינויהם מפקד הגדור. לאחר מכן האנדרטה "הגן העירוני לעיור". לאחר שהגענו לקצה הדרום של השכונה נפנה ימינה ברחוב נעמי ונגיע עד לשולט של חטיבת ירושלים, ממש ניתן לעזרה תצפית דרומה. נפנה שמאליה ונעלו מדרגות הצמודות לבית מס' 21. נפנה שמאליה ברחוב גיחון ובסופו לרוחבה הצמודה לבית 22 נראה את עמדת לולב.

עמדות לולב ואריה

עמדת לולב הייתה העמדה הדורומית ביותר בשכונת אבו טור. היא מוקמה בכניסה של החזית המעוגלת ברחוב נעמי 21. הכתים שבעםם לולב הישראלית ומזרחה בוצרו על ידי הירדנים אך לא אוישו בקביעות. ביום השני של מלחמת ששת הימים נכבשה העמדה.

עמדת לולב נתקדם לחובב עשהאל ונתכוון לכית הפינתי - עשהאל מס' 11, לצמודה לו עמדת ירושאלית. נתקדם לאורך רחוב עשהאל עד לבית מס' 13, שם אירעה "תקנית בית השימוש".

במהלך מלחמת העצמאות הפרק רחוב עשהאל לקו גבול, כשהabitim שני צדי ישבו על "עובי הקן" הישראלי והירדני, דבר שהביא למתחים רבים. בכית הפינתי, מס' 1, עמדת ירושאלית קטנה שאוישה בעותן חירום. שרידה ממבנה הגדורים כוללים עד היום. במרכז הרחוב שני צדי עמדות אריה הישראלית והירדנית. ברחוב עשהאל מס' 13 אירעה תקנית משועשת: במקום התגורה משפחה שלROLU מוצאה ביתה ישב ממש על קו הגבול. בית השימוש שללהם היה מרוחק מה בחוץ, מטרים ספורים מעמדת אריה הירדנית. בכל פעם שנזדקק משווה מבני המשפחה לשירותים הוא נאלץ לעשות זאת בחשש כד. כתוצאה לכך בקשה המשפחה אישור מצה"ל לבנות מבנה שירותים צמוד לבית, אך על פי שהיה על קו הגבול. הירדנים התנגדו והגשו תלונה לוועדת שכיטת הנשק שמצדיה חקרה את הנושא היטב, קיימה ארבע ישיבות ודנה בנושא 18 שעות. פרוטוקול הדין משתרע על 36 עמודים ובסופו של דבר התקבלה החלטת גינוי נגד מדינת ישראל, אך בית השימוש נותר על תלן.

נמשיר את סיורנו ונתקדם لكצה רחוב עשהאל. נרד מדרגות לרחוב עין רוגל, נעללה למצפה אבו טור הנמצא מולנו, ונתקדם בראוח עין רוגל בכיוון מערב. מול בית מס' 14 נפנה ימינה ונרד מדרגות צפונה אל הגן העירוני לעיור, שברכו לווח לחלי חטיבת ירושלים.

מצפה אבו טור

ראשיתו של מצפה אבו טור בקיים קטן - "הקייסק של שושנה", שהקימו בתחילת שנות ה-60 שוננה שורץ ובעה. הקוייסק ישב במקום שבו צפיתה מרשים לעיר העתיקה והוא משך אליו תיירים רבים. הירדנים לא ראו זאת בעיני יפה והגישו על כך תלונות רבות לוועדת שכיטת הנשק. לאחר איחוד העיר הכר המוקם למרxit תיירות מודרני.

לוח זיכרון חטיבת ירושלים

במרכז הגן העירוני לעיור מצוי לוח זיכרון ללחמים מלחמתה הירושלמית שנפלו בקרב אבו טור במלחמות ששת הימים. לאחר מכן ננוכה קלה בגין נפנה שמאליה לרחוב המפקד על שמו של סא"ל פיקס. נגע בכניסה בודד מוקף חומה, ביתו של שלמה אום מיחידה מס' 101. נגע לרמזורים בדרך חרבון עד בית המלון הר ציון, שנבנה ב-1985. נבחן בכו חיבור נוסף בין המרפסה למבנה המקורי של בית

מתהום ארמן הנציג מיד'o הא"ם. זמן קצר לאחר מכן נכנסה חטיבת ירושלים לקרב ושחררה את הארמן ואת אזור דרום ירושלים מיד' הירדנים. עם איחודה של העיר הוזר הארמן לידי הא"ם.

טיילת שרובר

הטיילת תוכננה כחלק מציר הליכה וטיול המחבר את שכונת אבו טור עם טיילת האס ושכונות תלפיות. אורכה 1,300 מ' והוא נחנכה ב-1989. הקmetaה מומנה על ידי גיטה שרובר לחצר בנה גבrial. לאחר שנסרים את ביקורו בטילת שרובר נתקדם ונמל לארוך חומת מנד סנט קלר, עד שנגיעה לקצה הדרום של הטיילת לשכונת אבו טור.

שכונת אבו טור

השכונה בנויה על שלוחה שלואורכה עברה דרך גב הההיסטוריה. מהשכונה נשקר נס' מורהיב לכיוון העתיקה ומדבר יהודה. המסתורת הערבית מספרת כי צאלח א-דין העניק את הגבעה לאחד משרי צבאו לאחר שנלחם בצלבנים בגבורה ששואר רוכב על שור, וזה מקור שמה של השכונה. ב-1888 הוקמה במקום שכונה יהודית קטנה - בית יוסף, על שם יוסף נבון, קונסול הולנד ובלגיה. השכונה שהייתה מרוחקת ממוקם י"שוכ התקשתה להתקיים, והمكان ננטש ברובו. בין השנים 1918-1948 החלה במקום בנייה מסיבית על ידי ערבים מוסלמים ונוצרו בעלי אמצעים. בתקילת מלחמות העצמאויות התמקמו בשכונה לוחמים ערבים. במסגרת מבצע "קלשון" נכבש אזור דרום ירושלים ובוצעה חבירה עם שכונת תלפיות, ארנונה וקידוש רמת רחל. ב-18 במאי 1948 כבש כוח ההגנה את שכונת אבו טור בשלמותה, אך בשל מיעוט כוחות הוחלט להסתפק בחולקה המערבי. בעקבות החלטה זו חזרו תושבי השכונה הערבים וחילו הלגיון. כבר במהלך הפוגה הראשונה ביוני 1948 נקבע קו הגבול שחצה את השכונה, ונשאר כי שהוא נס' בתקופת העיר החציה. לאורך "הגן העירוני" שעבר ברחוב עשהאל של היום הוקמו שתי עמדות ישראליות, לולב ואריה, ומולן ארבע עמדות ירדניות. ביום השני של מלחמת ששת הימים, ב-6 ביוני

נשאר כשיר לפעולה עד למלחמת ששת הימים מחשש שהיה צורך להשתמש בו שנית אם יונתק הר ציון בעת המלחמה. רק ב-1972 נחשף דבר קיומו. אוריאל חפצ' שירת כמפקד ההנדסה של האצ"ל, ולאחר הקמת צה"ל היה עוזר קצין הנדסה בחטיבת עצינוי, תפקיד שכמהלו תכנן וכנה את הרכבל. ב-1973 זכה בכפרס לכיתוחן ישראלי על הממצאות ותרומתו למערכת הביצחון. אוריאל נודע גם בגיןו היישיות: הוא זכה לאות מופת על חילוץ פצועים תחת אש במלחמות ים כיפור ובצל"ש הרמטכ"ל על חילוץ תלמידים מיד מחבלים במעלות, פעליה שבמהלכה נפצע קשה.

בריכת הטולטאן

במאה ה-16 שיקם הטולטאן העות'מאני סולימאן המפואר (1566-1494) את חומות ירושלים ואת מערכת המים שלה. במסגרת זו שיקם גם את הבריכה הקוריה על שם ואך הקים סביל על סכר הבריכה. כתובות הקדשה מצינית את הקמת הסביל. ביום משמשת הבריכה אטר למופעי חוצות.

סלע אבשלום

אנדרטה עשויה סלע גרגיט גדול, לציון מקום נפילתו של סרן אבשלום סלע. האנדרטה ממוקמת מושך למדרגות הראשונות במעלה בני העולה להר ציון. ביולי 1962 נתקל פטרול שגרתי של צה"ל באש מכיננת החומה. מפקד הסיור סרן אבשלום סלע נהרג ושלשה חיילים נפצעו. זו דמינו ירו הירדנים בשכונות אבו טור לעבר עמדת לולב, וחיל ישראל נסף נהרג.

המנרהה הסודית

המנרהה הסודית נחפרה לקרأت סוף מלחמת העצמאות מבתיה הקיצוניים של שכנות ימין משה, דרך צדה הצפוני של דרך חברון החוצה את בריכת הטולטאן ועד למעלה ההר. בדומה לרכבל, נחפרה המנרהה חלק מהניסיון להתגבר על יכולתם של חיל הלגיון שישבו על החומה להחסם באש את הנישה להר. המנרהה חוזקה במצatz תקין בכל תקופות "הקו המקורי", וקיים נשמר בסוד. ביום נותרו ממנה שרידים המכוסים פח חלוד.

סיור מהנה.

החולים שנבנה בתקופה העות'מאנית. מולו בית המוצר, ואנו נפנה ימינה במדרגות בדרך חברון מספר 15 למוזאון הרכבל, שם מסתים סיורנו.

מוזאון הרכבל

הבית שבו שוכן הרכבל נבנה בשנת 1860 בתקופת השלטון העות'מאני. ב-1882 הפרק לbijת החולים למחלות עניים, סנט ניו. במלחמות העולם הראשונה נסגר בית החולים ובמטרפה אחסנו נשק לצבא הטורקי. בתקופת המנדט הורחבה פעלותם כבית חולים, והוא שימש את המושל הירושלמי וכן אגפים. במהלך מלחמת העצמאות שימש עמדת ירושלית, ומרפאות בית החולים עברו לעיר העתיקה. ב-1966 נרכש הבניין על ידי מינהל מקרקעי ישראל ונמכר ליזם פרטי. ב-1985 נבנה במקום הר ציון. השוכן בגביו של המלון, שלושה חדרים חדשים. בחדר המבואה מתארים את תולדות הבניין, שני החדרים האחרים נמצאים במגנון המקורי שהגיע את הקורונית, מלעת הכלבל עצמו שחודש, ומתחאר סיפוריו של הרכבל. הקורונית תלויה על כל מחוץ לבניין. מהחדרים תצפית לעבר שכונות שאננים, שכונות ימין משה. בין הינום, הר ציון וקטע מחומת העיר העתיקה.

חדר הרכבל

במהלך מלחמת העצמאות נכבש הר ציון בידי לחמי ההגנה. הירדנים שיסבו על חומת העיר העתיקה שלטו על גיא בן הינום שבו עברה הדרך להר ציון. תעלת קשר צרה נבנתה כדי לאפשר את העלייה להר, אך מכיוון שהתנווה בה הייתה מוגבלת נוצר צורך במצבה דרך חלופית. אוריאל חפצ' קצין חבלה באצ"ל, הצע לחרב את ההר לאחור שבלסתנתו באמצעות רכבל. הרעיון מומש לקרהת סוף מלחמת העצמאות. הרכבל כונה בצוותא "דרך אבשלום". ככל באורך 200 מ' נמתחת מעל גיא בן הינום, וקיים בין העמדה הישראלית לבין החולים סנט ג'ון בית הספר גובאט בהר ציון. הגובה המרבי של הכלבל היה כ-50 מ'. לכל היותר הגיעו קורונית שיכולה לשאת 250 ק"ג. חוליה של שלושה חיילים הייתה האחראית על הפעלה הדינית של הרכבל בכל תקופה. משך הנסעה היה כשתי דקות. כדי להעילים את קיומם הרכבל מעוני חיל הלגיון החבצשו הנסיעותليلות. במשר היום הורד הכלבל לקרקע, וכך הוסתר מעיני הירדנים. הרכבל היה בשימוש סדיר כחץ שנה, אך

הצעד שסימל את קץ המלחמה ואיחוד ירושלים

לחומי משמר הגבול צועדים בצעד החגיגי ביום העצמאות 1968 בירושלים. היה זה המצעד הראשון בירושלים המאויחת שלאחר מלחמת ששת הימים. לחומי משמר הגבול צעדו עם עוד אלף חיילים מכל חילות צבא ההגנה לישראל. המצעד, שעבר ברחובות ירושלים ובסימון לוחמת העיר העתיקה, סימל את קץ המלחמה ואיחוד ירושלים. שוטרי מג"ב הצדדים דכו לתשואות ולהערכה רבה על צעדתם.

בשמאל ימין אל המסדר הם נכנסים,
עומד בדורם מצדיע לירוקי מדים,
כי לחמיך בג"ב אוטר שומרים-
בכל מצב, ארצי של מולדת אב.
(המן מג"ב)

רַבְיָשׁ בְּמִגְיָב לַרְבֵּה הַכּוֹתֶל

יש על מי ליטמור". הרב יהודה גץ ז"ל

האחרית על ביטחון המושבים, מספר: "לא הבנתי מי זה האיש המופלא שהוא גם רב, גם מוהל, שוחט מנהל בה"ס ורב"ש. זה אפיקו הכהן ליען, שהוא מפקד פלוגה ח' באחורנת ניצב (גמי) אברהם

את מחסן הנשק, שילבנו אימונים, מטווחים והקמנו כיתות כוננות. אנחנו ידענו כי יש על מי ליטמור". לימים קודם הרב למפקד חבל מירון,

ספרסופה, כרמ בן זמרה, עלה מדרון. עם פרוץ מלחמת ששת הימים ארגן את הביטחון בצפון הארץ. מספר ימים לאחר תחילת הקרבות, נפל בקרב בירושלים בנו אבנर ששירת בחטיבת הצנחנים. כששמעו הרב על מות בנו אמר: "אשר לי שזכיתי

ואוי ל' שזכיתי שבני יכול על שחורור ירושלים!".

לאחר המלחמה ונפילת בנו עבר הרב לגורי בירושלים. שנה לאחר שעבר להtaggoror בירושלים התמנה על ידי שר הדתות ד"ר זrho והרכטיג לרבי הכותל, תפקיד שאותו מילא עד ליום מותו בשנת תשנ"ה (1995). במהלך תקופה נדושה זו של 28 שנים כתוב הרב יומן המתפרק על 12 כרכים עבי כרנס המתארים יום יום את סיפורו של הכותל. ביום

מתוארים כל האירועים שהתרחשו בכותל מיום שחזרו ואת פעילותם בראש ישיבת המקובלים "בית אל" שהיה פסגת שיאיפותיו. רבנים מהלוחמים והמפקדים שעבדו עם הרב גם במשמר הגבול זכו גם בערנה את האיש שידע לשבל את החינוך והערכים לצד שמירה על ביטחון תורן מתן דוגמה אישית.

יצא לקורס קצינים, המשיך לעלות בדרגות הצבאיות וtor ו הגיע לדרגת רב סרן.

מספר אלף משנה צבי רסקין הייתה מפקד גדרת הצפון: "כאחראי ביטחון חישתי בגורות אנשי ביטחון ביישובים דלטון וכרכם בן זמרה, שיכלו לאוג לביטחון היישובים מחדירת מסתננים וממצאת את הרוב גץ מתאים לתפקיד. מפקד משמר הגבול באחורנת ניצב (גמי) אברהם לויון, שהוא מפקד פלוגה ח' והוא אחראי על ביטחון המושבים, מספר: "לא הבנתי מי זה האיש המופלא שהוא גם רב, גם מוהל, שוחט מנהל בה"ס ורב"ש. זה אפיקו הכהן ליען, שהוא מפקד פלוגה ח' באחורנת ניצב (גמי) אברהם

הרבי מאיר יהודה גץ ז"ל, רב הכותל, ידע לשלב חינוך לערכיהם עם שמירה על הביטחון, תוך מתן דוגמה אישית. סיפורו של הרב הולך

ד"ר טל משבג

הרבי מאיר יהודה גץ נולד בט"ז באב תרפ"ד 1924 בתוניס למשפחה מפוסת. בילדותו למד בתלמוד תורה, והיה חבר בתנועת הנוער הציונית. בהמשך רכש שליטה מלאה בשפות רבות עברית, ערבית, צרפתית, לטינית, אידיש, לאדינו, גרמנית, איטלקית, רומנית, איטלקית וטורקית. עם עליית הנאצים לשולטן הולאם רכוש המשפחה, ובית החירות, והמשפחה ירדה מנכסיה.

בתקופה זו נלקח גם מאיר עם יהודים רבים נוספים לכפייה. בדרך לא דרך הצליח להימלט. במסע רגלי מתיישב מאות קילומטרים צעד לבתו בתוניס. לאחר תום המלחמה נשא לאישה את אסתר, ובשנת 1943 עבר להtaggoror בעיר נאכל שבتونיס. בכיל 22 מונה לרכה של סוק אל ארבע שכבה כיהן כשותפים. עם הקמת המדינה עבר הרוב לצרפת ופועל שם בשליחות הסוכנות היהודית כמנהל בית ילדים במטרה להקשר את הילדים לעלייה במסגרת "עלית הנוער". עם תום

מלחמת השחרור עלה ארצה עם קבוצת הנערים

ה拐וגרים מבית הילדים והתגgoror תקופה קרצה

במחנה אויהלים חלסה.

בהמשך עבר לנור בראס

אל-אחמדר כפר הסמור

לרב גץ כי המושב נמצא

בסמור לגביו של התנא ר' יוסי בן זמורה, הוחלט להסב

את שמו ל"כרם בן זמרה".

כעבור זמן קצר התמונה

רב היזוב מנהל בית

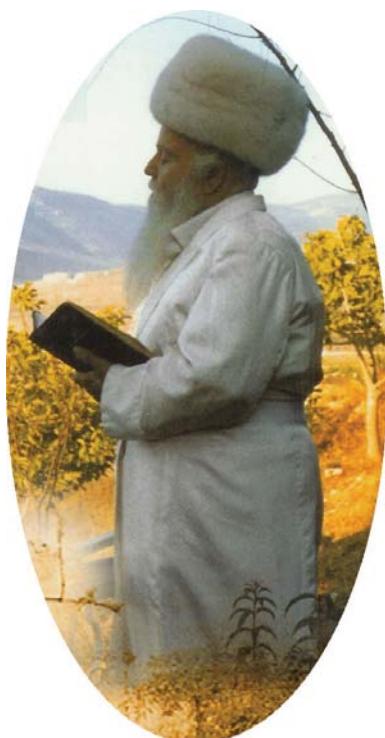
הספר, מבחן, שוחט, מוהל

ואיש צבא... תקופה קרצה

לאחר עלייתו ארצה, למרות

שהיה בעל משפחה ברוכת

ילדים, התגניש לצה"ל. הוא

מוחסן דגש:

קצין ההתחשה שלא הותש

העיקרת שהכיה אותה אווי ליום כתבה זו הייתה ספרו האוטוביוגרפי "קצין ההתחשה לא הותש", שיצא לאור בחודש אפריל 2005, אך הגיע לדיוקן רק לאחרונה. את הספר כתוב וערוך מיכאל פאר, חבר קיבוץ בית אלפא, והוא מגולל את עברו המפואר של מוחסן.

מחבר ועורק הספר כותב בפרק הסיום: "למוחסן עצמו היו מספר מסורות כאשר החליט לזרום את כתיבת הספר. חלון הובאו בגין הספר, ואת חלון היותי רוצה להביא כאן. מأدינה אותו העבדה, יהודים רכים אינם מכירים את אורחות החיים והמנהגים של העדה הדרוזית. אין איזון בין שא זה, הוא אומר, אנחנו לומדים על העם היהודי, חלק מה傳統 הלימודים, ואילו הרוב הגדול של התלמידים היהודים אינם עורקים השום היוצרים עם העדה הדרוזית במלהך שנות למדוי, וכאשר הם שומעים מדי פעם על הדרוזים, אינם ידעים למה לשיר זאת".

הפרק המרכזי והוקדש לגבורתה של פלוגה ז'

את שירותו בכוחות הביטחון החל מוחסן בצה"ל בשנים 1949-1951 והמשיך אותו במג"ב, עם הקמתו, ובו שירת עד פרישתו למילואות ב-1 בנובמבר 1983. במשך עשרות שנות שירותו לחם ופיקד על יחידות לאו-רג' בלבנון-סוריה-ירדן, ובשתייה יהודה ושומרון. לראות פרישתו, עת שובץ לתפקיד סמ"ר מנ"ב צפון, מונה למפקד כוחות מג"ב בדרום לבנון, במלחתת של"ג.

את הריאון פותח מוחסן במשפט מפתח שבעצם אומר הכל: "שמעתי את אשתי וילדי בצד אחד של המאזניים ואת ביטחון המדינה - השירות המשמר במג"ב - בכך השני. משפחתי והתקיף היו יקרים לו באותה מידיה. קיבלתי ממשית את מלאו העידוד והתמייה והיא טיפלה לבדה במשפטה במשמעות רכה".

תקופת שירותו המפוארת ביותר, פעילות קשה והרת סכנות יומיומיות, עתירת העיטורים הרכבים, הייתה ללא ספק בפלוגה ז' במשטרת בית שאן, מול הנובל הירני, במהלך ההתחשה שהחלה בשנת 1967 מיד לאחר מלחמת ששת הימים והסתימה בשנת 1970. בתקופה זו ספגה פלוגה ז' אבדות רבות, הרוגים ופצעים. את הפרק המרכזי בספר "קצין ההתחשה לא הותש" מוקדש מוחסן לתפקיד קשה זו ולగבורתם של חבריו לחידה.

ככינכם – גם בנו

מעשה יוצא דופן שעלי החלטת מוחסן בשנת 1968, בשיא מלחמת ההתחשה, תור התיעצחות עם אשתו מית'ה, היה להעביר את בנו נאי', בן תשע, להתגורר ביישובי עמק הירדן, באזור שנסבל כאמור מחדירות רכבות של מחבלים משטחי ירדן, פיגועים והפיגועות. רצית להזכיר

"שמעתי את אשתי וילדי בצד אחד של המאזניים ואת ביטחון המדינה - השירות המשמר במג"ב - בכך השני. משפחתי והתקיף היו יקרים לו באותה מידיה", אומר מוחסן דגש, מරלוחים מוגלים והנוגדים ביותר שהעמידה לנו העדה הדרוזית. כדרוזי גאה הוא כועס מאוד בספר "הגבול" – פרשיות בתולדות מג"ב, שיצא לאור בשנת 1996, שמו שלו ושםן של יחידות שלחן היסטוריה מפוארת, כגון יחידת המרב"לים שפעלה בגבול לבנון וירדן, לא הוזכרו כלל. תשובות הגורמים שאליהם פנה בעקבות זאת לא סיפקו אותו, והוא יזם הוצאת ספר משלו – "קצין ההתחשה לא הותש". על ספרו, וסיפורו של סגן ניצב (גמי) מוחסן דגש, איש שנבחר להدلיק משואה ביום העצמאות תש"ל"ו כנציג של מג"ב והעדת הדרוזית.

אבי גיטל

את מפקדי בעבר, סגן ניצב (גמי) מוחסן דגש, המוכר לכל כמושhn, ריאינתי בכיתתו שככבר מג'יר, הצופה אל נוכיו המרהיבים של עמק הירדן, הנגל התהנתן ורמת הגול. חדר האורחים הגדול, שבו התארחו במשך שנים אחים רבים, מגלם בעצם את סיפור השירות מהלך עשרות השנים שעברו במג"ב, ואת פעילותו הענפה במנון תפקידי ציבוריים שבהם היה פעיל לאחר פרישתו. החדר הגדול צר מלהכיל את העיטורים שהעונקו לו, תעודות ההוקרה הרבות, התמנונות שבנה הוא מצולם עם מנהיגי המדינה, ראש צה"ל, המשטרה ומג"ב. גאוותו הנדולה ביותר היא תצלום ותעדוד המעידים שנבחר להدلיק משואה ביום העצמאות תש"ל"ו כנציג מנ"ב והעדת הדרוזית.

את מוחסן הזכרתי אישית בתחילת שנות ה-80, עת היה מפקדי במג"ב צפון בתפקיד סמ"ר, אך עלי עברו הביטחוני המפואר שמעט שנים רכבות לפני כן, מפקדיו ומפקדיו שירותו לצד עשרות שנים. הסיבה

במושבעת מונשיה, ושניים מאנשי הסיור נכנעו. האש הכבידה הקשתה על הנישה למקום ועל חילוץ האשי הסיור וכגניעו. רב פקד מוחסן דשע הניע מעמדת הפיקוד עם צוות חילוץ, וחרכ מטחי האש נכנסו למובלעת וחילצו את אנשי האשי הסיור ואת הנפצעים. רב פקד מוחסן דשע נטל חלק גם בתקנית אש נוספת, שאר בנה גילה אומץ לב ודבקות במטריה".

*תעודת הוקרה - הוענקה בשנת 1974 על ידי אלוף פיקוד הצפון דאז, בתאריך 14 בדצמבר 74". על פעילות זו הוענקה למוחסן תעודה תעודת הוקרה גם מפקד מג"ב צפון, אריה שטיינר.

*תעודת הוקרה - הוענקה בשנת 1977 על ידי מפקד מג"ב צפון דאז, ניצב משנה משה זוסמן. על ביצוע עבודתו למופת ונילוי ערנות בה שבחתاري 77, באזר

עיטורים, תעודות הוקרה, צילומים עם מנהיגי המדינה, ראשי צה"ל, המשטרה ומג"ב. מוחסן דשע וספרו בחדר האורחים שלו

אשרות יעקב, גילה תושיה ואומץ לב תחת אש, ועל ידי קרתרם לחיסול חוליה בת חמישה מחלים. הודות לעזנותו חסר חי אדם ונתק לкосח". בחירתו של מוחסן דשע להדילק משואה ביום העצמאות תשלו' הייתה משמעותית ביותר בעבורו. "אני ראה באירוע המרכדי בעשייה של. עבנני הוא חשוב יותר מכל העיטורים והצל"שים. אני הראשון שאימן יהוד, הראשון שזכה לכבוד זה. ראייתי בכך פריצת דרך, שתהיה לה משמעות בעתיד", הוא מספר בהתרגשות. בטקס קרא מוחסן את הדברים הבאים: "אני, רב פקד מוחסן דשע, תושב הכפר הדרוזי מג'אר אשר בגליל, מתכבד להדילק משואה זו של יום העצמאות ה'ז' למדינת ישראל. לכבוד אחיו הדרוזים המשרתים בכוחות המגן. לכבוד אנשי משטרת ישראל העומדים על משמר הסדר והכיטחון. ולתפארת מדינת ישראל".

כמה חודשים לאחר הפרישה ערכו לו חברים קיבוץ גונה או שבעמק בית שאן מסיבת הפתעה, בנוסח "חיים שכאה". בקר רצוי להודות מקרוב לב למוחסן על תרומתו העצומה לעמך בית שאן ולעמך הירדן

שבכפיו התייחסו בעמק הירדן אני מן על תושבי האזור וגם על בני...". מביר מוחסן. בתחילת השה נאף בקבוץ אשdot יעקב אחד, אצל יוחה גרבאים. לאחר מכן הגיעו אליו ריר מקיבוץ גונה או, ולסימן קיבוץ גשר, פדהה, אחר קר לישראל לכיתו של יעקב נוי (צ'יר), דמות מוכרת היטבת התקופה - לכפר רופין, לכיתו של יעקב נוי (צ'יר), דמות מוכרת היטבת בתחום הביטחוני בעמק באotta תקופה. צ'יר נתן לנו של מאייר להרכיב פאל של מוטס, ואחר קר אמר לי שכאר יגדל הבן ויתנו ל'צ'יר' לחיל הים והפרק לדרכו הראשוני שסייעים קורס חובלים, ולאחר שנים פרש בדרגת סגן אלוף.

שנת 2006 נבחרה במערך החינוך במג"ב כשותת הקרב המפוארת בעמק הירדן ובעמק בית שאן. כל יחידות מג"ב יצאו לסדרות חינוך למשך שבוע לצפון. במהלך הסדרה למדו, בין השאר, על פעילות פלוגה ד' של מג'יב במלחמת התהשה, ויצאו להכיר את השטח מקרוב תוך תמצית על העמק מכוכב הירדן וכיוור בכמה אתרי קרבנות. בכל שבוע הדריך את השוטרים אחד הלחמים, יצא פלוגה ד', ולעתים הctrף בגין, שאחיו יוסף זיל נכל ייחד עם שלושת חבריו לוצאות הסיור בעולותם על מוקש, לצד קיבוץ שער הנחל. מוחסן דשע הביע את הסכמתו להדריך את פלוגות מג"ב, ורק עשה בכך כמה מהזורים לשכונותיהם כדי יומם בדקנו את הציירים ואבטחו את העובדים, ואילו אנשי היישובים דאגו לנו בחגים ושבתות - כיבדו אותנו בכל טוב והעניקו לנו מתנות. סיור שנכנס לישוב בשעות הלילה נמצא תמיד לילה שהוכנה במיוחד לקרים. אימצנו את גני הילדים במושבים, וקיימו בהם נוכחות כדי שתתגבר את ביטחונם של הילדים".

הפלוגות לבנון הצעו פרם גדול על ראשו

בתפקיד מלחמת שלום הגליל מונה מוחסן למפקד כוחות מג"ב לבנון. הייתה זו תקופה קשה, מלאה בתקיפות רכבות. בחודש אוקטובר 1983 הודיעו למוחסן מפקדת מג"ב כי נודע מהשב"כ שהפלוגות לבנון הצעו פרם גדול על ראשו, למעשה הוציאו נגדו גזר דין מוות. "מדוע ביקשו לחסל אותי?" שואל מוחסן בספריו ומשיב: "אני מניח שהדבר קשור לפעולות שניהלי תואם חדשניים בגדירות שעלהין קידתי. אין ספק שהכרעתם להם והגבלה אותם. הייתי איום קשה לגביבם". לאור האיום, ובלחץ פיקוד מג"ב, לא נותרה למוחסן ברירה והוא חזר לשרת הארץ לתקופה קצרה עד לפרישתו. זכור לי היטב, לקרה יום העצמאות תשש"ה, חצי שנה לפני פרישתו למילואות של מוחסן, אישר שר המשטרה דוד ר' יוסף בווג את המלצות של מפקד מג"ב צבי בר ומפקד מג"ב צפון גבי לסת להעניק למוחסן דרגת ניצב משנה אישיות, לאות הערכה על פועלו. בהחלטה אישית ללא תקדים במקומינו, טען מוחסן שאין זה ראוי שייעננו לו דרגה אם לא ישובץ בתפקיד בתקן ניצב משנה. תפקיד מתאים לא נמצא אותה עת, ומוחסן פרש בדרגת סגן ניצב לא לפני סופקו גבי לסת רשם בתיקו האיש: "דרורי באה".

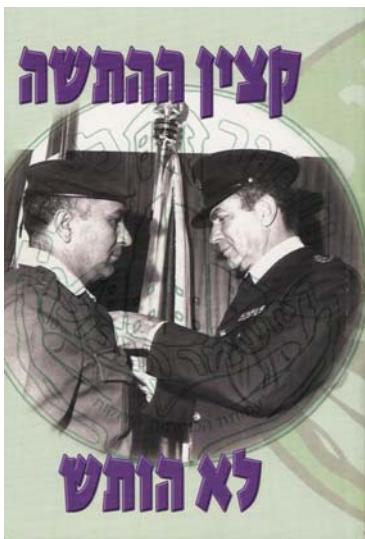
הוא גיבור

העיטורים שהוענקו למוחסן במהלך שירותו הם העדות לאומץ לבו. להלן חלק מהם:
*עיטור האומץ - הוענק בשנת 1974 על ידי המכל"ל דוד רב ניצב שאול רוזלוין.
"בתאריך 3.6.70 נפתחה אש כבדה לעבר סיור של משמר הגבול, שנע

ההיסטוריה היבשה בסיפורים אישיים - כפי שכתב במאואו בספר קצין חינוך מג"ב דאד, והמשיר: "כתבת הספר בזעה ללא משוא פנים. קרי: מוביל להציג או להבהיר חלקו של גורם זה או אחר. שוטרים, מ"כים ומפקדים בכירים צדורים, שפעלו לאורך ההיסטוריה של מג"ב, רואינו על בסיס מקצועית תכנית בלבד. מטבח הדברים, לא יכולנו להציגם כלם. אין ספק שרבים האירוויז שלא הוכאו לדיעتنا, ויתכן שהיו מי מהקוראים שיחושו מוקופחים. יש לקוות כי בעתיד נוכל להשלים את הדברים במהדורות הבאות או בספר נוסף, הרי אין זו הגנסה הסופית של תולדות מג"ב".

לאחר שהספר "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב, יצא לאור והופץ ברבים, כתבת לנורמים רבים במצורת המשטרה, כולל מג"ב, ולורומים שאסכו את החומר, כתבו וערכו אותו, והסביר את תשומתם לבם לא למה שיש בו, אלא דווקא למה שאין בו. קראתי בעיון את תגנות הגורמים הרבים, וכולם הצדיקו אותו ובחלקם צינו שהיתה כאן החמצה.

למרות העול שנעשה לך ולהבריך, בעיקר בפרק הדן במלחמת ההתקשה, חשבני שעליך לשאוב עידוד רב מהתמכה של זה כי מכל הנורמים לאחר צאתו לאור של הספר. ככל תקווה שיבוא יום ויצו לאור ספר שיקדש כל מג'ב להיסטוריה המפוארת של מג"ב. מן הראו, שכן, לחבירך וליחסות נוספות שלא הזוכרו, ישמר בין דפי מקום של כבוד. ישר כוח, דרוזי גאה.

"אני רואה באירוע זה (הדלקת המשואה ביום העצמאות תשליו) את האירוע המרכזי בעשייה שלי. בעיני הוא חשוב יותר מכל העיתורים והצל"שים. אני הראשון במג"ב שזכה לכבוד זה. ראייתי בכך פריצת דרך, שתהייה לה משמעות בעתיד"

להוציא ספר שבו יעשה זדק. ריכינת הספר ועליה תצלום של רב ניצב שאל רוזלוי מעניק למוחSEN את עיטור האומץ

במלחמה התקשה, ועל הקשיים המיוחדים שנוצרו באותה תקופה בגין לבין היישובים. בזה אחר זה עלו לבמה מפקדים, אישים ותושבי היישובים הללו, ושיכחו את מוחSEN.

לאחר פרישתו פנה מוחSEN לעתיקום אזרחית: ראש סניף "העבודה" בכרהו, שתרם ביצחק רכין ללא סייג; פעיל בהסתדרות הכללית ובמוסצת הפועלים; עוזר לענייני ציבוריים לשער הכללה גד יעקובי ולשר המשטרה חיים בר-לב; חבר המועצה המקומית מג'אר; פעיל בארגון השוטרים הבין-לאומי ועד.

סיפור של החמצה ... תיקונה

בספר "קצין ההתקשה לא הוותש" מקדים המחבר פרק נכבד לטيبة העיקרית להוצאה ספרו. מה שגרם לכך היה ספר אחר שראה אור קודם לכן - ספר היובל למשמר הגובל - "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב. מוחSEN, כמו רבים מפקדי החיל, קיבל עותק, וככל שדף

ועין, נדהם לגלות כי שם לא

הוזכר ولو פעם אחת! לתרח ביטחון סרק שוב את דפי הספר, אך לא הייתה כאן כל טעות: קצין המבצעים של פלוגה ד' בתקופת מלחמת התקשה, זוכה במהלך הירוטו לכמה ציונים לשבח ועיטורים, לא נמצא ראוי להיכלל בספר כמו רבים אחרים, טוביים כמותו. איך יתכן שמוחSEN, הדורי, הראשון שמילא תפקידים בכירים בחיל, אינו ראוי כלל לאזכור?

ערעוריהם ותלונות לא הוועילו, והמחשבה לווזם הוצאה ספר שבו יעשה עמו הצדקה הרואין, נבטה ובלילה אצל מוחSEN. נדרשו עוד כמה שנים של "הכשלה" עד להוצאה לפועל. כאשר נודע על כך לחבריו ומוקרייו, התיצבו בכיתו כדי לסייע במתן עדויות, וסייעו את סיפוריhem

וזיכרונותיהם. שתי סיבות עיקריות הניעו אותם: התקווה שכלוגה ד' - שבה ראו את ייחידת העילית של משמר הגובל בתקופת מלחמת התקשה - לא זכתה למקום הראוי לה בספר תולדות החיל, וכן שהגען הזמן להשתתף בכך את הכבוד הרואין לו. הנدليل לעשות חיימ לוי, מפקד מג"ב השני, ולימים נציג שירות בתפקיד הטהור, שאמור חד וחblk: "הוא יוכל! אדם שעשה מעשי גבורה כאלה וזכה לעיטורים כפי שזכה מוחSEN והוא גיבור".

לסיום, הרשה למוחSEN, מפקדי בעבר וידי הטוב, לפנות אליך בנימה אישית. קראתי בעיון רב את הספר "קצין ההתקשה לא הוותש". למען האמת, נהנית מואוד מתוכנו, מואוף הצגת העשייה הרוכה שלך ושל חברך ומעציכו של הספר. כל הכתוב והמצולם בו מומוקד, תור ציטוטים ורכים של מפקדים, חבריך, אנשי ההתיישבות העובדת, והמצגת מסמכים ותעודות הוקהה והערכה רכות שהונענו לך על פעלותך ופעילות פקדיך במהלך שירותך הממושך. קראית הספר מסכה הנהה רכה גם בזכות העריכה שהושקעו בה מחשבה רכה ורשות.

אין לספק ספר מהוועה תשובה הולמת לחלק מהפרקם החסרים בספר "הגובל" - פרשיות בתולדות מג"ב. אף על פי שספר זה לאattiים להיות ספר היסטורי על תולדות מג"ב אלא לתבל את

למעוניינים בספר

"קצין ההתקשה לא הוותש"
ניתן לנפות לסגן ניצב (גמי) מוחSEN דגש

רחוב 1/93 ת"א 121

ספר מכיאר 14930

או טלפון הנייד: 052-3695468

מה עושים מ"כ" בניקים בחולות ראשון לציון?

זה מה שאל הצלם **רב פקד (גמ') דוד עידן** שנקלע לחולות ראשון לציון כדי לצלם צילומי נוף. עידן שוחח עם החבריה, והוסכבר לו כי מדובר בשוטרים מפלוגה כ"ה מחברים שמתאמנת נהיגת שטח, בהדרותו של רס"ב יצחק אספיר, מדריך נהיגת שטח בסיכון גבוח במקפדת מכ"ב איו"ש. לדברי אספיר, לימודי נהיגה בסיכון גבוח נעשו במפקדת מכ"ב איו"ש. מטרתם להקנות שליטה נהיגת מוצבים וכחאים חדשים שטח מיוחדים, כגון: נסעה נכמה בשטח הררי, נסעה בשולי הכביש, עליה וירידה מהכביש מצבי חירום וכשגרה, וכלימת חירום. לימודי נהיגה אלה מפתחים מיומנויות שמטהו למגוון תזאות דרכים בקרבת לחמי מכ"ב, שלא אחת מוצאים את עצמן מתחומות דרכיהם נהיגת שאים שגרתיים ובתנאי סיכון משתנים. לפניכם מה שהעלה עדשת מצלמותו של דוד עידן. בתצלומים נראים לחמי מפלוגה כ"ה רשות תמייר מאור, רשות מיכאל מרדכייב, רשות אדיב אלהוזיל - מוצאים הוצאה אויר מהגמלים לצורך נהיגת חולות, התנהה באמצעות רצועות, נהיגת בחולות, ושליטה בתנאי הקרקע.

החינוך במק"ב - דגש על ערכים

בין גבולות חופש הביטוי וחובת הביצוע

(המשך: באדיבות מערך החינוך במק"ב)

- **דגש על בניית הכוח** בטירונות, בקורס מ"כים, בקורס קצינים ובקורס מפקדי יחידות, מתקימות תכניות חינוך שבמהלן הלוחמים והמפקדים מגשים זהות מוצעת וערכית.
- **המפקד כמחנן** כל מפקד מגלם בדמותו תפקיד חינוכי. יש לו השפעה גדולה על חינוך ועוצוב לחומי וקביעת נורמות ההתנהגות ביחידתו. אחריות זו היא הן למשימה והן לאנשימים. מימוש אחריות כפולה זו טומן בחובו ממדים עמוקים וככלתי ניתנים להפרדה של עשייה חינוכית. המפקד מיציג בהתנהגותו את הנורמה הרואיה בתחום המבצעי והערבי, ובכך יוצר את "روح היחידה". הוא מניע את האנשים לבצע משימות מסכנות חיים. מלאכה זו משלבת בתפקיד המפקד ריכבים ערقيים, תודעותיהם וחינוכיים בלתי ניתנים להפרדה. ولكن, מטרת העשייה החינוכית היא מתן بماה למפקד, תוך עידוד דיאלוג שוטף בין לבין לחמי.
- **רצף חינוכי** מטotta-העל במבנה הכוח היא עצוב דמותו הערפית והמוסרית של הלוחם/מפקד מג"ב. קיים רצף חינוכי בהקשרו של הלוחמים והמפקדים. במסגרת התהילה החינוכי שעובר הלוחם, לימים המפקד, הוא רוכש את הכללים והידע שייעזרו לו לבצע את משימותיו על הצד הטוב ביותר מבחינה מוסרית וערכית. רצף זה מבטיח קיום תהליך מושבנה אשר מאחורי רצינול ועלית מדרגה בכל שלב. הרצף נבנה נדבך על גבי נזכר.
- **שות"פ עם גורמים מקצועים חוץ-חילויים** שהפכו לשוטפי תפקיד ולחלקו משפחחת מג"ב - האנודה לציוויל האזרחה, מרכז רבי, גשר, יזמות קרן אבראהם, בית יגאל אלון ועוד רכבים וטוביים.
- **דמוקרטיה וסובלנות** ערבים מוכלים אלהאפשרים להבין את תפקידיה של משטרת המדינה יהודית דמוקרטית. זהו תחום תוכן המאפשר הבנה של המציאות שבהם פועלם, גבולות חופש הביטוי והמחאה, והטענת ערבי סובלנות וכבוד אדם.
- **חברה הישראלית** למפקד מג"ב דרשה מומחיות תוכן המשיעת לו להורות הלחלים, קבוצות ומתחים בחברה והשתקופות ביחידתו. תוך הדגשת המכנה המשותף לחברה הישראלית ובפלווה במג"ב.
- **רב תרבותיות והשתלבות חברתיות** האוכלוסייה המגיעה לஸמר הנכול היא רב תרבותית ומשקפת את שלל גזוניה של החברה הישראלית. אחדותם של התייל, ובקבלה השונה. פעילות חינוכית בנושא השתלבות תרבותית מס'ית לחיזוק תילידי היחידה, המהווה את הבסיס לתפקודן התקין והרואי של יחידותינו.
- **הסבירה ומסורת העם, המדינה והארץ** מתן מענה הסכתרתי בהתאם לצורכי השעה לצד ימי עיון, מורשת העם, המדינה וחיבור לארץ ולשביליה.
- **אולפניות לזרורי ערבית** קורס לילדי הארץ דוברי השפה הערבית. מטרתו לשפר את רמת העברית שלהם ולהקנות ידע בנושא החברה הישראלית.
- **חיל קולט עלייה** כ-30% מהלוחמים המותגיסים למג"ב הם בעליים המשרתים בכל היחידות. מערך העליה וההוראה בחיל פועל לקילוט העולים ולהשתלבותם החברתיות דרך אולפנית בתחום הטירונות, ומסיע לשலובם ביחידות. קידוםם של העולים לקורסים פיקודיים מימוש את פוטנציאל העולים ומשפר את הפיקוד בחיל. לצד זה ניתן כלים למפקדים להכרת התרבות והצריכים של אוכלוסיות העולים.

لوוחמי שומר הגבול פועלים בתחום חברת ישראלית מרכיבת ורכבת קונפליקטים. מערך החינוך של היחיל פועל - באמצעות מערך רב היקפי ומגוון של הסברה, סדרות חינוך, קורסים, השרות, מפעלים לעידוד השכלה ועוד - ליצור תודעה להתנהגות ערכית ומוסרית בקרב לחמי ומפקדי

סגן ניצב אילנה זוהר קצינת חינוך מג"ב

הღ亮相 במק"ב חשוב במשמעותו לחברת הישראלית על מרכיבותה והקובלקייטים שכבה. הוא מצבע משימות ורטטיות, לעיתים אפורות ושוחקות, אשר יתריצו באופן מיטבי באמצעות הבנת מקומו ודרך פעולתו של הארגון במשפט דמוקרטי וחידוד ההבחנה בין גבולות חופש הביטוי והדעה לבין חובת הביצוע. היפוי במק"ב רואה בשירות הדמנות אחרונה ויחודית לחיזוק בסיסי הסolidריות המשותף וסוציאליזציה לערכים שהם בכלל האתנום המשותף – ערכי מדינת ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית.

הידלות של לחם מג"ב בכיצוע משימותיו המורכבות מחייבות פעולה ומאיץ חינוכי במתן משמעות למשימה וביצירת תודעה להתנהגות ערכית ומוסרית, תוך חיזוק הגבולות המוסרים במשימה.

חוון שומר הגבול: ברוח ערכי הדמוקרטיה וכבוד האדם הארגון, בראשותו של מפקד מג"ב, שואף לחנך ולהשכיע על הלחמים לפתח רגשות לשונות וסובלנות תוך כיבוד ערכי הדמוקרטיה, כריסטם לפני שנה את חזון החיל ויעדיו.

"**שומר הגבול** יהווה כוח משימה לאומי של משטרת ישראל ומוקור עצמה איצות להבטחת חסונה וכיטohana של מדינת ישראל ברוח ערכי הדמוקרטיה וכבוד האדם. נועל מתוך שליחות, סובלנות, יצירתיות ומקצועיות, תוך שימור כושר ההרתוועה וטיפול ערכי החיל ומורשתו". ערכי החיל, שלאורם מתחנכים לחמי שומר הגבול הם: סובלנות, מקור לחיקוי, כבוד האדם, חוקיות, מוציאות, תכונה, נחישות, דוגמאות אישיות, אומץ לב, טוהר הנשק, קדושת חי אדם, רעوت ומורשת.

- **אין זהעובד?** - **סגן חינוכי** פרוס בכל היחידות החיל וככל קצינות חינוך ושרות מש"קיות חינוך, הוראה ועליה.
- **סדרות חינוך** מציבות רף להתנהגות רואיה של הלחמים. במהלן מנסחות تعודות זהות ערכיות לחידות הנגדות מאופי משימותן. הסדרות מתקיימות בקריית החינוך בנבי ישע אחת לשנה לכל יחידה.
- **מודזאן מג"ב** עוסק בטמעת מורשת קרב וערבים למי המוטו של יגאל אלון: "עם שאין יודע את עברו, ההווה שלו דל ועתידי לוט בערפל".

משירי משמר הגבול - מזד ועד היום

להלן כמה מהשירים שנכתבו והולחנו לכבוד משמר הגבול, הכלולים בתקנית הליהקה:

שיר מג"ב
כתב ולחין: ליאור בן שלום

הניג צהיר נסוע אלה במרח
על המשמר צופה לחות בכאורה
בקו התפר בצפון, בדרום ובשתחים
נושא הדגל לביטחון הפנים

באיורים ספטמבר ובمعרת
בקו ראשון עומד מוקן ללא מורה
על חומותיך עיר דוד שומר אני
אם אשכח תישכה ימני

כזמון: משמר הגבול זה החיל של
משמר הגבול זה הבית של
משמר הגבול לחותם לחומות
בין הכותחות היוקוט

כשיולה האור וכשתשקבח חמה
האצבע על החופק, ער למ' צה
ולhitkotot עם מוחבים
ומול זורקי האבאים
עומדים טובי הלחומים

בשער ימין אל המסדר הם נכנים
עומד בדור ומצדע לירוקי מדין
כי לחומיך במג"ב אותן
שוררים בכל מצב
ארצי של מולדת אב

כזמון: משמר הגבול זה החיל של
משמר הגבול זה הבית של
משמר הגבול לחותם לחומות...
...

חוליה על היוקט
כתב:-DDI מועלם
לחין: דני סיון

יש לי או רשות
של כיף שלא נגמר
כי אני פה על הגבול
עומד על המשמר

לא מתח לא נScar
לא חוכשי אך מאושר
אל אל תנסה
אותו לשנות
כי אין מצב
בלב תמיד מג"ב

משמר הגבול שומר לי על הבית
משמר הגבול שומר לי על החוק
משמר הגבול בים ונעם בלב
משמר הגבול חוליה על היוקט

יש לך חום בתרן הלב
יש לך רוח על הגב
כי אני פה על הגבול
שומר על המרחב

יש לך דרך יש לך
אל אל תנסה לשוווא
אל אל תנסה
אותו לשנות
כי אין מצב
בלב תמיד מג"ב

משמר הגבול שומר לי על הבית...

משמר הגבול
כתב: יהיאל מוהר
לחין: דן סון

הכשר ישן הרם צוכים מנגד
וכרם הדיזטים מכיסף טודות
יל התה עולה בהד שקט
ובשדה השיכולים חולמות

הטר ישן בכית הרוגע
כי משמרות הצבוי על חלומו
הברושים מעלה ונגע לא נגע
מטפלל על בית ושלוםו

פזמון:
בלילה בלילה בנום כל הקפה
אנחנו עומדים על המשמר
על גן ועל פרי על צאן ומונכו
חוליות השומרים נכונה.

המנון מג"ב
כתב ולחין: אילן גולדהירש

שנறח בתוך שנתנו
בחלומינו השכיעי
יש מי אשר ישן אייננו
וגיים מותנע לו חירות

פזמון:
אלוהים אמי לא פונה
אליך כל ים
ארך אל לבקש אותך מתאות
שמור אל משמר הגבול
על כל החברה הגאים
ועל מצחיך בן נעים
בימים של שקט או של אש
בשביל עפר שכחה מוקש
אווכ להם בכל עיקול
אד שמורי לעל משמר הגבול

הגי' שעוט בשכלי קידמה
עמוק בתוך החשכה
הלב היטב הולם לו כינמה
ארך מבחו שלוה דרכוה

פזמון: אלהים...

האצבע את הכל' דורך
ועוד הדרך אורה
זהו הדרך הנשכת
של הכותחות היוקט
פזמון: אלהים...

השכלה במסגרת鄙using מושגים לאומיות-חברתיות. החיל פועל באמצעות חיל החינוך לטיפוח השכלתו של הלוחם ושילבו בקורסים קיימים כזה"ל להשלמת שנות לימוד, לקרהת מבחנים פסימטריים, להשלמת גנריות ללוחמים וקורס עברי, מתוך ראייה שהשטר של היום הוא אדרת המחר ושלרכישת ההשכלה השפיעה על חסננו חברה.

כבוד האדם כערך מוביל

**סדרת החינוך במג"ב - מהדורה 6007 - מושחתת על
דיאלוג עם הלוחמים, שימוש במשחקי סימולציה,
תרחישים ודינונים מעמיקים**

"לאחר שערתני סדרת חינוך, אני מרגיש שני כי בא אחרית
לפוגה, לחברים וכייחוד למשימה"

(לוחם מג"ב דרום)

חינוך מג"ב

זו השנה השישית שבה מתקיימות סדרות חינוך במצבות כ"ח – נבי
יש"ע. סדרות אלו מהוות אבן יסוד בעשייה החינוכית ותורות ורכות
لتהילר הטמעת ערכי מג"ב.

במה לערכים

השנה נערכות הסדרות בדגש על כבוד האדם כערך מוביל. "כבוד
האדם" כלפי פנוי – לליקות החברות בתוך הפלוגה, וכלי חוץ –
מול הגורמים שעם אנו בינם ברגע הפעילות המבצעית.
הסדרה יכולה מושחתת על דיאלוג עם הלוחמים, שימוש במשחקי
סימולציה, תרחישים ודינונים מעמיקים, תוך למידת סוגית אזרחי ישראל
הערבים.

העמתת המפקד

סדרת החינוך מחזקת את דמות המפקד ואת הקשר ביניהם לבין לחותם.
הסדרה אף מהוות כסקל Zusן בעולמו של לוחם מג"ב ומacksonת לו
לעצור, לחשוב, לעבד וכייחוד לשחר את מפקדיו וחבריו בזמנים
ובדילמות שאותם חווה.

לוחם מג"ב - משפיק ומוביל

הלוחמים שותפים מלאים לחויה ולשייח' ואף משפיקים עליהם ועל
אוכי יחידתם ותדמיתה, ועל מג"ב בכלל. הסדרה גורמת להם לחקת
אחריות על אופן ביצוע המשימה והתנהלות רואה בה ובשגרה.

סדרות החינוך מתקיימות בקריות החינוך של מג"ב – מצבות כ"ח
ישע, אתר בעל חשיבות היסטורית, רוי מורשת וערבים, שהכך להיות
סמלו של החיל.

חברי עמותת "הכותחות היוקט" מוזמנים לבקר בסדרות החינוך,
לקחת חלק בשיח הלוחמים ולהעיר את לוחמי מג"ב של היום בסיפוריו
המורשת ובכניסון שכברו.

שירה ללא גבול

**להקת משמר הגבול תורמת לאירוע היחידה של החיל, בארץ וגם בחו"ל
חינוך מג"ב**

להקת משמר הגבול היא להקה צבאית לכל דבר, בכעולהה הנרכחת
ובחרומתה הגדולה לאירוע היחידה של החיל. הלהקה מוכעה מדי יום
וערב ביחידות מג"ב השונות, בערבי הכהנה, במסגרת ערכי מפקד,
בטקסים רכיבים וכאירועי זיכרון. הלהקה יצאה לדרך לפני כמה חודשים,
אחרי הפקה וכפרמירה מקצועית, עם רפרטואר עשיר ומרגש.

בשנים האחרונות הלהקה יוצרה יותר מעשרה שירים על מג"ב, והם
כלולים בתוכנית הלהקה בכל אירוע מג"ב.

הלהקה מייצגת את החיל בכבוד, ולא רק בארץ. היא הופיעה בשנים
 האחרונים כמה פעמים גם בחו"ל, בפני הקהילה היהודית, ונהלה שם הצלחה.

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

אננו הוריו של רס"ב בודנבר ארנון ז"ל, ששרות כשמර הנובל בשנים 1983-1986, ולאחר מכן עבר למשוררת הכהולה - לחידת יפת"ח. לנו נפטר באופן פתאומי מודם לב בשנת 2005, לאחר 23 שנות שירות. מוקן שכאבנו כאב אשתו ושתי אהיותו הוא רכ. יחד עם זאת, מצאנו לנו למסיר בדרך על ידי הצעיר הפוטף לעמותת "הכומתות הירוקות". שמחנו לקבל הזמנה ל"יום כיף" בחתמת גדר מחבר העמותה, רב סמל מתקדם (גמ') משה יוסף, שמוריך את פעילות העמותה באזרע אשדוד. אין בכינו מספיק מילים כדי להודות למשה יוסף על העידוד הרך שהעניק לנו ולצין לשבח את פעילותו בארגון האירוע, בדאגה ובמיסירות לכל משתתפיו. תודה רבה ושיהיו עוד ימים מוצלחים כלאלה. כה לחוי.

אורנה ועדרא בודנבר, אשדוד

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

ב-22 במרס יצאנו לטילו לירושלים. ביקרנו ביד שם, ברובע היהודי ובכותל המערבי. בטoil השתחטו 42 גמלאים ובני משפחות שכוחות חבירי עמותת "הכומתות הירוקות". את הטoil הדרכ בצדקה ניצב משנה (גמ') שרמאן לו. היינו מאוד מושרים מעצם המפונש והטoil המהנה ומארחות הצהרים בensusה. בשיחת הסיקום הווינו המשתתפים לעמותה ולישוב הראש אברהם לוי. אנו מוקים להמשיך במפגשים נוספים עם חברים ותיקים - בחתמת גדר, בספארי, בסירות בעקבות לוחמים באזרע בית שאן והירדן וכן בטoil מאורגן לחו"ל. אנו מבקשים להודות לכל היוזמים וגם לאחראית על הטoil מזל כוכבי.

גמלאי שטואל ביבי ורעים

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

ברצוני להזכיר את תודתי והערכתי הרכה לעמותת "הכומתות הירוקות" על אופן מופש שוטרי מג"ב, מחרוז ב', מאי 1964. המפגש היה מרוגש מאד ומולוה בקבלת פנים יפה ובאיור נעים ומוכבך. תודה גם על המצנת וההרצאות שהעל זיכרונות וריגשו את כלום. הפקטם אירען למופת. תודה רכה מה מקרוב לך, בשם כל שוטרי מג"ב, מחרוז ב', מאי 64.

בניין יצחקי, בגור המחויר

כלכלן אסף כהנא

עמותת "הכומתות הירוקות" אכן ארוגנה את האירוע, כולל הסעה מירושלים,ycin, ארכות צהרים ועוד ... וכל זאת כחלק ממטרות העמותה המרכזיות בתקנון. כל השבחים מוגעים לוצאות מוצמצם מוגורי המחויר - בנימין יצחקי ומשה מוזרוי, שהו את הרענון, איתרו את רוב חוגם של חברי הסמל והטירונים לשעבר, ביצעו באופן מופת את התיאומים מול המשתתפים ומול העמותה, ותרומתם להצלחת היום הייתה מכרעת. יש כוח להם. **אבי ניטלי, מזכיר וΖכיר העמותה**

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

לאיש עמותת "הכומתות הירוקות" של מג"ב וכל החיל שלום, משפחתי ואתי התרגשנו עד עומק לבנו מהמחוה והכוכב שהענקתם בטוקם ההנצחה של אבינו, סבינו ובועל' יוסקה שיין ז"ל. טקס פשוט וצנוע, מלא הערכה וכבוד לזכרנו וכפועלו. תודה לכם מקרוב לך.

יסכה שניין, הילדים והנכדים

אנו מיל'ן אסף וויזמן כהנא

אני מבקש להודות בשם משפחתי להנהלה ולהחברים עמותת "הכומתות הירוקות" על ההחלטה להנציח את זכרו של גבי וקסברגר ז"ל בקיר דoor הממידים והפעלים של העמותה שהלכו לעולם. לאחר פרישתו למילואות התנדבنبي לסייע לעמותה ובמשך האחרון לחיו ריכד את כל נשאי הרוחה, וביחוד בכל הכרוך בטיפול במשפחות השכולות. בטוקם הסרת הלוט שנערכ בבית מורשת והנצחה מג"ב 1-במרס השתתפו עשרות חברי העמותה, נתנו לנו הרגשה שמיוקרים את פעילותו של גבי למען העמותה. תודה לכלכם.

אסתר וקסברגר והילדים

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

ב- 27 בספטמבר 2006 התקיימ הטקס השנתי לזכר חללי משמר הנובל, בכית המורות וההנצחה של מג"ב. ברכזינו להביע את תודתי והערכתי הרבה לכם, ובאמצעותכם לזכות שסיע בכהנה ובארון הטקס בצורה מופתית, על כל עובדת המטה הסדרה וההשקשה אשר הוילו בהצלחת הטקס, ובעיקר על המספר המהיר והאוחב להורים השכלים, האלמנות והיתומים. התשבחות והפרגון שלהם זכינו מהמשמעות השכלות והארוחים הרכים - הם בעצם הכרת תודה לכם ולפיכם.

יבצ' חסין פארנס, מפקד משמר הנובל

ויאכ' חסין פארנס כהנא

ברצינו להביע בשמי ובשם שוטרי מג"ב צפון ומשפחותיהם את תודתי והערכתי על התמיכה של עמותת "הכומתות הירוקות". תמיימה ודאגנה של העמותה, בעיקר בימי מלחמה, מחזקת אותנו ומסייעת לנו לבצע את תפקידינו יומם ולילה. פעילות לוחמי מג"ב צפון במתן סיוע והצלת חיים לתושבי הצפון מתקבלת חזק מכך, ועל כך תודתנו והערכתנו.

יבצ' חסין פארנס, מפקד מג"ב צפון

ויאכ' חסין פארנס כהנא

תודהנו והערכתנו על התמיכה והלווי של עמותת "הכומתות הירוקות" ברגעים הקשים, בעת מלחמת לבנון השנייה, כשותופי מג"ב צפון וכוחות תגבור מאר מרחבי מג"ב היו מוצבים בחזית עם הרכשים והמתנדבים. דאגתכם לפרט הנעה מoad את התהומות הקשות ששרבו בתקופה ההיא. על כל אלה ועוד מביבים את הערכתנו הרבה מכל ייחוד מג"ב.

מהמתוקנים ועד ייחוד השיטור הכספי. ישר כוח.

רב פקד שרגו ווסטן, קי אט"ל מג"ב צפון

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

בשם הנכים ובשםנו, ברכזנו להודות לעמותת "הכומתות הירוקות" על הנופש הנפלא והמרשים שנערכ במלון קיסר טבריה בין התאריכים 5-8 בנובמבר 2006. היה זה מעמד מרנן. זכינו זו הפעם השנייה לחווית את ההנאה שבמפגש נכני מג"ב, מפגש חברים ותיקים וחדושים. תודתינו על המאיצחים הרכים שנעשה כדי להנעים את שהותנו שם - בהרצלות, בסירות, במקומות ייחודיים המפורסם בהם מפגחותיהם, שלוano זוכים במוחעים ועוד. היחס המיעוד לנכים ולבני משפחותיהם, שלוano זוכים מצד עמותת "הכומתות הירוקות", הוא בזכות פועלם של אנשים טובים באמצע הדור, שמקדשים מזומנים כדי להשיכו מעט מכابנו בחו"ל היומיומיים. לסייע, ברכזנו להודות לו"ר העמותה, אברהם לוי, לפקד ד"ר טל משבג, לרוכ פקד יוסי שגיא, לאבי גיטל, לאורתל טרור, להגר נפר ולמלול כוכבי. בוגתכם, אנשים נפלאים, הרגשנו שווים כמו כולם, ועל זה מגיעה לכם התודה מכל הלב. על זה והצלחתם המבוקר להעלות חירותם על פניהם של הנכים והפצעים. ישר כוח במעשי ידים לתפקיד.

ציונה ומרדי פינקי, נתניה

סגן מיל'ן אסף וויזמן כהנא

קבעה של לוג'יה מ-40 איש אישה - הוים של מג"ב - יצאה בשבוע האחרון של חודש Mai 2006 לאירופה, להיפרד מהאביב ולטעום מהניחוח, מהצבע הירוק, מהימים ומஹוארה של סלובניה, קרואטיה ואיטליה. הימנו קבוצה מואוד הומוגנית, לмерות בעיר הנילם. זאת בזכותם של שני אנשים שליהם היה תפקידי מרכז בטoil שכולו הצלחה וחווית. האחד המדריך שראם לי (יבצ' חסין פארנס, מיל'ן כהנא) בטoil שכולו הצלחה וחווית. האחד אופיר טורם, שהקדים לנו מהודיע הרב ומאישיותו החמה והמלכבה. והשניה - מזל כוכבי, חברת הנהלת העמותה, שדאגנה, התרচצה, עזרה ועשה הכל כדי להנעים את זמננו. בלעדיה לא היה הטoil כי' שהיה. לשנים אלה אנו מחלים ישר כוח ומודים מקרוב לך. חן חן ולהתראות עד לטoil הבא של ההורם השכלים.

bijanka וויסף קוטר, לוד

13/1

אנו החותמים מטה, מבקשים להביע את הערכתנו ותודתנו לוי"ר העמותה, אברם לוי, על קר שמצא לנו להנizzly את זכר חברנו גבי וקסברגר זיל, שהיה בין אלה שתרמו ועשה לרוחה ולנצחחת להחמי משמר הנכול לדורותיהם. אנו מודים נם על תעוזות ההוקה שהעננו לגללי מנג'ב על פעילותם ההנדכתי במסגרת "הcombe" הרכבת הירוקות" וכחדרת שוטרי מג"ב.

מרדי אלקסלטי-פולו, ישראל הרש, יצחק ורפאל סامي

פרק 13 אלכום אל כ"ג אל י"י

במסגרת טויל של מועדון הפסיונרים של פתח תקווה, ערכנו ביקור בכית המורשת והנצחה של מג"ב. ישר כוח גדול למקימי בית המורשת והאנדרטה. המקום משרת נסונה, ממש מרשים, וכל מילה נוספת מיותרת. תודה רכה למזריך אורי קראוסר, שלווה אותנו בסיפוריו היפים. מי יתן ולא נדחק לאנדראות נספות והשלום יגע במחרה.

យושע וכלהה ניסמן

פתח תקווה

פרק 14 אל אפק

ב-20 בדצמבר 2006 יצאנו קבוצת נכים הגרים בכפר יונה לטויל. תחנתנו הראשונה הייתה בית המורשת והנצחה של מג"ב. אנו רצים להזdot לד"ר טל משבג ולרב סמל בכיר גאנט סמיר על קבלת הפנים ועל ההדרכה במקום, על החום והאהבה שהפגינו כלפי חברי הנכים, וכן על השيء שקיבלו - סיכת העמלה. ועל כך תברכו.

חימם בלאיש

גמלאי מג"ב

בשם נכים למען נכים, כפר יונה

האם שירות במא"ב במהלך משפט אייכמן?

בימים אלו החלה ייחידת ההיסטוריה בבית המורשת והנצחה לרץ חומר לחקירה מוקף על משפט אייכמן ופעילות מג"ב שהיתה קשורה בו.

לוחמי מג"ב ששירתו בין השנים 1961-1962 ונטלו חלק במשפט, במישרין או בעקיפין, מתחקשים לצור קשר עם המדור לשיקור ותיעוד, ייחידת ההיסטוריה, משמר הנכול, בית המורשת והנצחה מג"ב, טל: 96-6355749.

רוצה להיות שותף?

מערכת ביטאון "הcombe" מציעה לך להצטרף אליה כשותף פעיל. חומרים כתובים – מכתבים, תגבות, הצעות, ביקורת בונה, הגנים, השגות, זיכרות מימי השירות בחיל – יתקבלו בכתב יד יפה ופורסמו בביטאון "הcombe" לאחר מכן, לאחר עריכאה לשונית. כתוב לנו. הכתובת: אבי ניטלי, רחוב יגאל אלון 26, חיפה. טלפון נייד: 050-7560413

פרק 15 קלאסיקס 2 באלון נסמן

במחלמת לבנון השנייה, בין התאריכים 6 - 11 באוגוסט 2006, החלתו להתנדב לפועלות מבצעית תורת-משמע בגבול הצפון – מזרח כ"ח. פעילות זו כללה סיורי בט"ש ועוד. צוותו אותו עם מתנדבי מג"ב רכיבם נספים שהם בניל המוככל, ואך בוגרים ממנה. נהנית מואד מהפעילות ובמיוחד מהיחס החם והאהוב השורר ביחידת הרצינית של "הקשישים". על כך העברתי הרצתי למקוד מג"ב. ישר כוח.

nicki משנה (גמ') טוביה ברונר, נתניה

פרק 16 פאלקון יפה גוטמן

ב-11 באוקטובר 2006 קיימו את האירוע "רוכבים בשותפות", הפגינה וمسע אופניים, במועצה האזורית מנשה, במתוחם אנדרטה משמר הנכול. אני מבקש להזdot לד"ר טל משבג, מפקד בית המורשת והנצחה של מג"ב, בעבר הירתרמות למשימה, המסירות והחריצות שנלו הוא ואנשיו. ועל כל אלה תכואו על הברכה. אני מקווה שאירוע זה יהפוך למסורת שנתית.

דורון פהימה

מנכ"ל המרכז לטיפוח יזמות, חדרה

פרק 17 אל פלאטון אל פלאטון גוטמן

רכס

תודתנו העמוקה להענות ולתגובהו של ד"ר טל משבג, מפקד בית המורשת והנצחה של מג"ב, לסייע לטמיון "חברה הישאלית" של כיתות "מחזור כ"ט", בית הספר הריאלי העברי בחיפה. קיבל הפנים המאהירה והנעימה באתר ההנצחה והובילו את תלמידי השכבה לחשיבה עצמית ולבדיקה עצמית של עדותם ומודעותם לנושאים הקשורים לחברה הישראלית, למורכבותם שביהם וולדימוטות שעולות מתחוכם. אנו מודות מקרוב לב לד"ר טל משבג ולצוואתו על תרומותם ועל נוכחותם לתרום מזמןם ומכישוריהם להצלחת הסמינר. ישר כוח ותודה!

סמדר אדלמן ואלכסנדרה ברכובסקי

מרכזות שכבה "

ביה"ס הריאלי העברי בחיפה

פרק 18 פלאטון גוטמן פלאטון גוטמן

תודה על קבלת הפנים החמה, ארוחת הבוקר הטעימה והARIOת ריפה והמושקע של צוות האנדרטה. הנהנו לצפות בסדרון המדדים ומעורר האגואה שמתאר את העשייה הרוכה של מג"ב. הסדרון חשף את ילדינו לצד الآخر והחיכוי של המשטרה, שלעתים הם נוטים לשוכח בשל הנסיבות המזוחלות של חייהם. היהת לנו הזדמנות להכיר מקרוב את הדרגות השונות של המשטרה, כלិ נשקי והליך הションים והמגנוונים מכל הזמן, ובכזו התמלאנו באוווי לנוכח תערוכת כל הלוחמה שנלקחו ממחבלים בדרכם לפגיעתם. הדזהינו עם תפונות הנפלים הורבים שנפלו בהגנה על המולדת ובמותם ציוו לנו חיים. נושאים אנו את עינינו

